

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
95/C 311/01	E-949/95 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Opførelse af en bølgebryder ved indsejlingen til havnen i Chania (Supplerende svar)	1
95/C 311/02	E-1386/95 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Koordinering af flodpolitikken på tværs af grænserne	1
95/C 311/03	E-1387/95 af Nel van Dijk til Kommissionen Om: Koordinering af flodpolitikken på tværs af grænserne	2
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-1386/95 og E-1387/95	2
95/C 311/04	E-1563/95 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Ørkendannelse	4
95/C 311/05	E-1583/95 af Josu Imaz San Miguel til Kommissionen Om: Højspændingsnet mellem Aragón og Cazaril	4
95/C 311/06	E-1585/95 af Josu Imaz San Miguel til Kommissionen Om: Højspændingsnet mellem Aragón og Cazaril	5
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-1583/95 og E-1585/95	5
95/C 311/07	E-1587/95 af Stefano De Luca til Kommissionen Om: Fastsættelse af bestemmelser vedrørende udvælgelseskriterierne for praktikanter (stagiaires) ved Kommissionen	5
95/C 311/08	E-1626/95 af Elly Plooij-van Gorsel til Kommissionen Om: Fremskridt med hensyn til betænkning om særprogram for formidling og udnyttelse af resultater af forskning, teknologisk udvikling og demonstration	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 311/09	E-1639/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: En fællesskabsordning for miljøstyring og miljørevision	7
95/C 311/10	E-1663/95 af Mark Killilea til Kommissionen Om: Fremtiden for ordningen med tildeling af miljømærke	8
95/C 311/11	E-1688/95 af Katerina Daskalaki til Kommissionen Om: Opretholdelse af økonomiske aktiviteter i områder, som grænser op til beskyttede områder	9
95/C 311/12	E-1689/95 af Jan Sonneveld, Ria Oomen-Ruijten og Marianne Thyssen til Kommissionen Om: Grænseoverskridende transport af animalsk gødning til egen landbrugsjord i Vallonien	9
95/C 311/13	E-1696/95 af Frédéric Striby til Kommissionen Om: Godkendelse af køreundervisning med ansvarlig ledsager	10
95/C 311/14	E-1706/95 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Komplementær medicin og komplementære behandlingsformer og deres status	11
95/C 311/15	E-1747/95 af Gerfrid Gaigg til Kommissionen Om: Forfordeling af de små og mellemstore virksomheder fra Den Europæiske Unions side ..	12
95/C 311/16	E-1773/95 af Lucio Manisco til Kommissionen Om: Den europæiske konkurrence for den unge forbruger 1995	12
95/C 311/17	E-1792/95 af Philippe De Coene til Kommissionen Om: Traktatbrudsprocedure vedrørende manglende overholdelse af direktiv 76/464/EØF	13
95/C 311/18	E-1798/95 af Katerina Daskalaki til Kommissionen Om: Arbejdsløshed og sociale problemer i Mandudi kommune på Evia	13
95/C 311/19	E-1814/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Beskyttelse og udvikling af de græske skove	14
95/C 311/20	E-1828/95 af Salvador Garriga Polledo til Kommissionen Om: Omlægning af skibsbygningssektoren i Gijón, Asturias	14
95/C 311/21	E-1830/95 af Salvador Garriga Polledo til Kommissionen Om: Den offentlige virksomhed Hulleras del Noroeste SA (Hunosá)	15
95/C 311/22	E-1831/95 af Salvador Garriga Polledo til Kommissionen Om: Den fælles valuta og pensionerne	16
95/C 311/23	E-1843/95 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Vandforsyningen til byen Jannina	16
95/C 311/24	E-1845/95 af Fausto Bertinotti til Kommissionen Om: Forelæggelse af et direktiv om grænseværdier for emission af dioxiner og furaner fra kommunale affaldsforbrændingsanlæg	17
95/C 311/25	E-1850/95 af Mark Killilea til Kommissionen Om: Overproduktion af norsk opdrættet laks	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 311/26	E-1851/95 af Mark Killilea til Kommissionen Om: Norsk lakseproduktion	18
95/C 311/27	E-1859/95 af Luciano Vecchi til Kommissionen Om: Fællesskabsborgere, der har lidt tab som følge af låntagning i ecu og udenlandsk valuta	18
95/C 311/28	E-1861/95 af Honório Novo til Kommissionen Om: Vurdering af virkningerne på miljøet af IP1-motorvejsstrækningen mellem Freixo og Carvalhos	19
95/C 311/29	E-1866/95 af Iñigo Méndez de Vigo til Kommissionen Om: Frihandelsaftale med USA	19
95/C 311/30	E-1883/95 af Elisabeth Schroedter og Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf til Kommissionen Om: Dyrkning af hamp	20
95/C 311/31	E-1888/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Færdiggørelse af vejen mellem Skoutari og Kotronas	20
95/C 311/32	E-1938/95 af Graham Mather til Kommissionen Om: Diskriminerende bestemmelser i forbindelse med salg af fast ejendom i Spanien	21
95/C 311/33	E-1945/95 af James Provan til Kommissionen Om: Statistik vedrørende turisme i Den Europæiske Union	21
95/C 311/34	E-1947/95 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Mælk	22
95/C 311/35	E-1955/95 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: EU-restriktioner ved eksport af landbrugsprodukter	23
95/C 311/36	E-1956/95 af Wolfgang Kreissl-Dörfler til Kommissionen Om: Svig i forbindelse med massetransport af dyr	24
95/C 311/37	E-1969/95 af Karl Schweitzer til Kommissionen Om: Vurdering af virkninger på miljøet	24
95/C 311/38	E-1971/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Ødelæggelse af offentlige bygninger i Lefkopiji kommune på grund af jordskælv	25
95/C 311/39	E-1998/95 af Giulio Fantuzzi til Kommissionen Om: Betegnelser på vin	25
95/C 311/40	E-1999/95 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Den samfundsøkonomiske situation i Cebolais de Cima og Retaxo i det portugisiske amt Castelo Branco	26
95/C 311/41	E-2005/95 af John Corrie til Kommissionen Om: Betalingsordning for landbrugsarealer	26
95/C 311/42	E-2007/95 af John Corrie til Kommissionen Om: Tildeling af landbrugsstøtte	27
95/C 311/43	E-2027/95 af Klaus Rehder til Kommissionen Om: Fjernelse af handelshindringer i GATT	27

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 311/44	E-2030/95 af Gerhard Botz til Kommissionen Om: Den transregionale afsætning af produkter som kriterium for støtte fra EFRU især i landområder	28
95/C 311/45	E-2031/95 af José Happaert til Kommissionen Om: Anvendelse af hormoner inden for opdræt i USA	28
95/C 311/46	E-2032/95 af José Happaert til Kommissionen Om: Narkotikakontrol	29
95/C 311/47	E-2037/95 af Christa Klaß til Kommissionen Om: Ligestilling af akademiske titler i EU	30
95/C 311/48	E-2043/95 af Hugh Kerr til Kommissionen Om: EU-borgernes grundlæggende rettigheder	30
95/C 311/49	E-2046/95 af Sebastiano Musumeci til Kommissionen Om: Bedre beskyttelse og fytosanitære kontroller vedrørende parasitter i citrusfrugter	31
95/C 311/50	E-2056/95 af Anna Terrón i Cusi til Kommissionen Om: Positiv forskelsbehandling i Kommissionen	32
95/C 311/51	E-2066/95 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Artikel A-182 på budgettet	32
95/C 311/52	P-2067/95 af Philippe De Coene til Kommissionen Om: Uensartede konkurrencebetingelser ved indførelse af tele-shopping i Flandern	32
95/C 311/53	E-2091/95 af Odile Leperre-Verrier til Kommissionen Om: Racemæssige forbedringer af heste	33
95/C 311/54	E-2093/95 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Prisen på nye farmaceutiske produkter	33
95/C 311/55	E-2094/95 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Produktionskvalitet for lægemidler	34
95/C 311/56	E-2097/95 af Giancarlo Ligabue til Kommissionen Om: Handelsbetingelserne for mejeriprodukter i Den Europæiske Union/Schweiz	35
95/C 311/57	E-2106/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Prisen på avispapir	36
95/C 311/58	E-2108/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Anerkendelse af eksamensbeviser	36
95/C 311/59	E-2110/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Alderspension	37
95/C 311/60	E-2113/95 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Budgetposten til organisationer med europæisk sigte	37
95/C 311/61	E-2114/95 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Budgetposten til støtte til ikke-statslige ungdomsorganisationer	37

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 311/62	E-2115/95 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Budgetkontoen til »andre tilskud«	37
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2113/95, E-2114/95 og E-2115/95	38
95/C 311/63	E-2127/95 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Anskaffelse af brandslukningskøretøjer i Grækenland	38
95/C 311/64	E-2132/95 af Françoise Grossetête til Kommissionen Om: Gensidig anerkendelse af forhold knyttet til eksamensbeviser og navnlig erhvervs erfaring opnået på grundlag af disse eksamensbeviser successivt i flere medlemsstater	38
95/C 311/65	E-2137/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Erhvervet som konservator af kunstværker	39
95/C 311/66	E-2151/95 af Leen van der Waal til Kommissionen Om: Forestående lov om udøvelse af religionsfrihed	40
95/C 311/67	E-2165/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Ro-ro færger	40
95/C 311/68	E-2166/95 af Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Bevillinger til afholdelse af valget til Europa-Parlamentet i 1994	40
95/C 311/69	E-2347/95 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Valgpræmie for græske politibetjente	41
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2166/95 og E-2347/95	41
95/C 311/70	E-2216/95 af John Tomlinson til Kommissionen Om: Udbetalinger ved en tjenestemands død	41
95/C 311/71	E-2218/95 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Vertikale handelsbegrænsninger	42
95/C 311/72	E-2223/95 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Forordning (EØF) nr. 3254/91 om rævesakse	42
95/C 311/73	P-2225/95 af Eryl McNally til Kommissionen Om: Interventionsorganets udlevering af byg	43
95/C 311/74	E-2265/95 af Hugh Kerr til Kommissionen Om: Gennemskuelighed i standardiseringsproceduren	43
95/C 311/75	P-2269/95 af Vassilis Ephremidis til Kommissionen Om: Udarbejdelse af effektive støtteprogrammer vedrørende beskyttelse af skovene i Grækenland	44
95/C 311/76	P-2276/95 af Sérgio Ribeiro til Kommissionen Om: Alqueva-dæmningen i Alentejo, Portugal	45
95/C 311/77	E-2282/95 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af fuldmægtige	45
95/C 311/78	P-2288/95 af Giulio Fantuzzi til Kommissionen Om: Godkendelse af materiel til forlystelsesparker	46

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 311/79	E-2292/95 af Karla Peijs til Kommissionen Om: Farmaceutiske produkter: Nederlandske prisforslag	46
95/C 311/80	E-2294/95 af Nicole Fontaine til Kommissionen Om: Udskydelse af kapitalvindingsskat for skatteydere, der er omfattet af ordningen for ikke handelsmæssige fortjeneste	47
95/C 311/81	P-2298/95 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Problemer i forbindelse med forvaltningen af Den Europæiske Socialfond i Det Forenede Kongerige	48
95/C 311/82	E-2348/95 af Bill Miller til Kommissionen Om: ESF-beløb til frivillige organisationer	48
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel P-2298/95 og E-2348/95	48
95/C 311/83	E-2316/95 af Jesús Cabezón Alonso og Juan Colino Salamanca til Kommissionen Om: Information om støttemuligheder via SOCRATES-programmet	48
95/C 311/84	E-2405/95 af Antonio Graziani, Giampaolo D'Andrea, Pierluigi Castagnetti og Maria Colombo Svevo til Kommissionen Om: Programmerne SOCRATES og Ungdom for Europa	48
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel E-2316/95 og E-2405/95	48
95/C 311/85	E-2323/95 af Nana Mouskouri til Kommissionen Om: Moms på plader	50
95/C 311/86	E-2332/95 af Anita Pollack til Kommissionen Om: Hjemmearbejdere	50
95/C 311/87	E-2360/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Valgret i henhold til Maastricht-traktaten	51
95/C 311/88	E-2367/95 af Brigitte Langenhagen til Kommissionen Om: Bekendtgørelse om skibes sikkerhed/25 sømil	51
95/C 311/89	E-2387/95 af Roberta Angelilli til Kommissionen Om: Uregelmæssigheder i forbindelse med støttebidrag	52
95/C 311/90	E-2390/95 af Leen van de Waal til Kommissionen Om: Cyperns asylpolitik	52
95/C 311/91	E-2428/95 af Nikitas Kaklamanis til Kommissionen Om: Bøder til græske transportører	53
95/C 311/92	E-2434/95 af Maartje van Putten til Kommissionen Om: Mindreårige fanger i Honduras	53
95/C 311/93	E-2435/95 af Maartje van Putten til Kommissionen Om: Finansiering af værksteder i et center under Junta Nacional de Bienestar Social	54
95/C 311/94	E-2443/95 af Peter Crampton til Kommissionen Om: Kommissionens anvendelse af rådgivningspaneler	54



<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
95/C 311/95	E-2459/95 af Carole Tongue til Kommissionen Om: Beskatning af ikke fastboende personer med fast ejendom i Spanien	54
95/C 311/96	E-2474/95 af Edward Kellett-Bowman til Kommissionen Om: EU-direktivet om pakkerejser	55
95/C 311/97	P-2487/95 af Bernd Lange til Kommissionen Om: Budgetkonto B3-4110 — finansiel støtte til ikke-statslige organisationers projekter for integrering af vandrende arbejdstagere	55
95/C 311/98	P-2497/95 af Peter Truscott til Kommissionen Om: Britiske våbensalg til Nigeria	56
95/C 311/99	E-2501/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Miljø	56
95/C 311/100	E-2505/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Narkotikamisbrug (ecstasy)	57
95/C 311/101	E-2506/95 af Amedeo Amadeo til Kommissionen Om: Tuberkulose	57
95/C 311/102	P-2543/95 af Leonie van Bladel til Kommissionen Om: Den Europæiske Unions deltagelse i festlighederne i anledning af Jerusalems 3 000-års-dag	58
95/C 311/103	E-2606/95 af Jesús Cabezón Alonso til Kommissionen Om: Strukturinvesteringer i Cantabria	58
<hr/>		
Berigtigelser		
95/C 311/104	Berigtigelse til skriftlig forespørgsel E-1462/95 af José Barros Moura (PSE) til Kommissionen (22. maj 1995)	59

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-949/95

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

til Kommissionen

(31. marts 1995)

(95/C 311/01)

Om: Opførelse af en bølgebryder ved indsejlingen til havnen i Chania

Foran indsejlingen til den gamle venetianske havn i Chania er man i gang med en udbygning af bølgebryderen med 150 m i længden og 0,80 m over havets overflade. Formålet med projektet skulle være at beskytte den venetianske havn mod voldsomme bølgeslag.

Der henvises i denne forbindelse til følgende:

1. Den del af projektet, der er opført over havets overflade, har modtaget støtte fra Fællesskabet og gik videre end den godkendte plan.
2. Planlægningen af udbygningsprojektet er mangelfuld og vil uundgåeligt føre til negative resultater (f. eks. strømændringer, store affaldskoncentrationer i havnebassinet osv.).
3. Den venetianske mole er fredet som historisk monument af paneuropæisk betydning og enhver ændring og forstyrrelse af miljøet her er uantagelig.
4. Projektet er negativt både miljømæssigt og hvad angår investeringens rentabilitet og har ført til protester fra lokale organer (kommunen, den arkæologiske tjeneste, teknisk forvaltning, arkitektsammenslutningen) samt fra borgerne.

Kan Kommissionen oplyse, om den anser det for hensigtsmæssigt at gribe direkte ind over for de ansvarlige græske myndigheder med henblik på at forhindre gennemførelsen af ovennævnte projekt, som højst sandsynligt vil have uoprettelige resultater, og vil den afsætte et lignende beløb (evt. via fællesskabsfinansiering) dels for at gennemføre en omgående restaurering af de dele af monumentet, der har

behov for udbedring, og dels for at foretage en undersøgelse af den samlede problematik i den gamle bys havneområde?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne af Monika Wulf-Mathies

(19. september 1995)

Som tillæg til sit svar af 19. april 1995 kan Kommissionen oplyse det ærede parlamentsmedlem om, at det ifølge de nationale myndigheder var nødvendigt at gennemføre de arbejder, der er finansieret i havnen i Chania inden for EF-støtterammen for 1989—1993, for at havnen kunne blive beskyttet mod uvejr og oversvømmelser. Det fremgår, at bølgebryderen blev bygget 80 cm højere end planlagt, for at der kunne tages hensyn til en sandsynlig nedsynken, som i øvrigt allerede har vist sig.

Kommissionen er ikke bekendt med den undersøgelse, der gælder projektets udvidelse. Hvis de regionale myndigheder foreslår, at strukturfondene fortsat finansierer projektet, vil den kræve, at der sikres en undersøgelse af miljøvirkningerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL E-1386/95

af Nel van Dijk (V)

til Kommissionen

(12. maj 1995)

(95/C 311/02)

Om: Koordinering af flodpolitikken på tværs af grænserne

I forbindelse med sidste vinters oversvømmelser, som ramte områderne langs Rhinen og Maas, bebudede Frankrigs,

Tysklands og Benelux-landenes miljøministre den 4. februar 1995 i Arles en handlingsplan for de områder, som gennemstrømmes af disse floder. Handlingsplanen skal indeholde:

1. Et internationalt samordnet system for en politik for floder og vandløb.
2. En fysisk planlægning, som muliggør optagelse af større mængder vand i hele afstrømningsrådet, f. eks. ved en ændret arealanvendelse, skovplantning, genoprettelse af naturområder langs floderne, etablering af aflastningsområder og reservoirer og udretning af vandløb.
3. Der må ikke finde yderligere bebyggelse sted i følsomme områder langs Maas og Rhinen; eventuelt skal der indføres et forbud mod byggeri.

Miljøministrene opfordrede deres kolleger med ansvar for fysisk planlægning til at overveje gennemførelse af en handlingsplan i overensstemmelse hermed.

Som svar herpå erklærede ministrene med ansvar for fysisk planlægning fra de fem nævnte lande den 30. marts 1995 i Strasbourg, at de ville nedsætte en arbejdsgruppe, som skulle beskæftige sig med de nødvendige foranstaltninger. Beklageligvis erkendes det ikke i erklæringen fra ministrene for fysisk planlægning, hvor nødvendigt det er at retablere økosystemerne i flodområderne, hvad der netop blev understreget i Arles-erklæringen og i Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 1995.

Kan Kommissionen i betragtning af betydningen af en grænseoverskridende politik til imødegåelse af oversvømmelsesfaren oplyse, hvordan arbejdet i den af ministrene med ansvar for fysisk planlægning bebudede arbejdsgruppe, Kommissionens tværfaglige embedsmandsgruppe, den internationale Rijn-kommission, den internationale Maas-kommission og forskningsinstitutionerne under Delta Research-projektet skal koordineres?

Er Kommissionen indstillet på i overensstemmelse med Parlamentets opfordring i beslutningen af 16. februar 1995 at forestå denne koordinering, at placere vandløbs- og flodpolitikken under én kommissærs ansvarsområde og at arbejde for, at denne politik skal indgå i Fællesskabets befojelser?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1387/95

af Nel van Dijk (V)

til Kommissionen

(12. maj 1995)

(95/C 311/03)

Om: Koordinering af flodpolitikken på tværs af grænserne

I forbindelse med sidste vinters oversvømmelser, som ramte områderne langs Rhinen og Maas, bebudede Frankrigs,

Tysklands og Benelux-landenes miljøministre den 4. februar 1995 i Arles en handlingsplan for de områder, som gennemstrømmes af disse floder. Handlingsplanen skal indeholde:

1. Et internationalt samordnet system for en politik for floder og vandløb.
2. En fysisk planlægning, som muliggør optagelse af større mængder vand i hele afstrømningsområdet, f. eks. ved en ændret arealanvendelse, skovplantning, genoprettelse af naturområder langs floderne, etablering af aflastningsområder og reservoirer og udretning af vandløb.
3. Der må ikke finde yderligere bebyggelse sted i følsomme områder langs Maas og Rhinen; eventuelt skal der indføres et forbud mod byggeri.

Miljøministrene opfordrede deres kolleger med ansvar for fysisk planlægning til at overveje gennemførelse af en handlingsplan i overensstemmelse hermed.

Som svar herpå erklærede ministrene med ansvar for fysisk planlægning fra de fem nævnte lande den 30. marts 1995 i Strasbourg, at de ville nedsætte en arbejdsgruppe, som skulle beskæftige sig med de nødvendige foranstaltninger. Beklageligvis erkendes det ikke i erklæringen fra ministrene for fysisk planlægning, hvor nødvendigt det er at retablere økosystemerne i flodområderne, hvad der netop blev understreget i Arles-erklæringen og i Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 1995.

Hvor store beløb — og fra hvilke kilder — er Kommissionen indstillet på at frigøre til støtte for foranstaltninger med henblik på at imødegå oversvømmelsesfaren langs Rhinen og Maas, navnlig til programmer for genopretning af miljøet?

Vil Kommissionen drage omsorg for, at offentlige og private institutioner med ekspertviden om økologisk flodregulering deltager i handlingsplanerne for Rhinen og Maas?

Vil Kommissionen bestræbe sig på at integrere de programmer, som allerede findes i forskellige regioner, og som er i overensstemmelse med Arles-erklæringen og Bern-erklæringen af 8. december 1994, i handlingsplanerne for Rhinen og Maas og yde økonomisk støtte til disse? Der tænkes her på Baden-Württembergs integrerede Rhin-program, Baden-Württembergs og Alsaces Interrhein-projekt, Gensmaasprojektet i Limburg og den af den nederlandske Verdensnaturfond udarbejdede plan »Levende floder«?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
på skriftlig forespørgsel E-1386/95 og E-1387/95

(7. september 1995)

Der foretages altid koordinering, hvor og når dette er hensigtsmæssigt, alt afhængigt af, hvilke initiativer der forventes taget af Fællesskabet.

Kommissionen tager for øjeblikket aktivt del i følgende arbejdsgrupper:

- Rhin-kommissionens særlige arbejdsgruppe vedrørende handlingsprogrammet mod oversvømmelser
- Rhin/Maas-samarbejdsgruppen, som er nedsat i henhold til Strasbourg-erklæringen (og hvis første møde afholdtes i Den Haag den 9. juni 1995)
- deltaforskningsprojektet.

Og Kommissionen har tillige til hensigt at deltage i møderne i de pågældende arbejdsgrupper vedrørende Maas med observatørstatus.

Til støtte for foranstaltninger med henblik på at reducere forureningsrisikoen bør al finansiering af nye foranstaltninger på fællesskabsplan åbne mulighed for den nødvendige geografiske dækning samt tilstrækkelig fleksibilitet i betragtning af naturkatastrofernes uregelmæssige forekomst og totalt uforudsigelige karakter. I bistandsområderne kan de allerede eksisterende fællesskabsinstrumenter spille en nyttig rolle i form af genopbygning og forebyggelse, selv om de er behæftet med alvorlige begrænsninger, hvad angår fleksibiliteten med hensyn til støtteberettigede foranstaltninger og programmeringsprocedurer samt disponible midler. Hvor der findes sådanne instrumenter, er der som følge af, at der har fundet en flerårig programlægning sted, kun den mulighed tilbage, at medlemsstaterne og regionerne tilpasser deres allerede eksisterende programmer hertil. Instrumenter, der kan bidrage til forebyggende foranstaltninger, findes også i form af ledsageforanstaltningerne til reformen af den fælles landbrugspolitik (henholdsvis landbrugsmiljø- og skovplantnings-programmerne), skønt disses nytteværdi er begrænset af restriktioner med hensyn til, hvilke aktioner der er støtteberettigede, og som følge af, at bevillingerne allerede er tildelt medlemsstaterne for tidsrummet frem til og med år 1997.

Der findes forskellige andre valgmuligheder med hensyn til eventuelle aktioner og foranstaltninger fra Fællesskabets side:

- at fremme og støtte de allerede igangværende bestræbelser, der udfoldes i form af samordnede aktioner medlemsstaterne og regionerne imellem, navnlig i selve Maas- og Rhin-dalene
- igen at lægge hovedvægten på og yderligere at udbygge de allerede eksisterende instrumenter, som er direkte relevante for de foranstaltninger, der skal dæmme op for oversvømmelser, herunder navnlig civilbeskyttelse, forsknings- & udviklings- (F&U-) samt miljøbeskyttelsesprogrammer. Kommissionen har allerede truffet en række forskellige forholdsregler på civilbeskyttelsesområdet, ligesom den har taget en række initiativer til at sikre, at opmærksomheden koncentrerer sig bedre om F&U-programmer vedrørende ganske konkrete projekter, navnlig til fordel for de fire medlemsstater, der er blevet hårdest ramt af den seneste tids oversvømmelser
- samarbejde om nyorganisering af beredskabsprogrammer — på medlemsstaternes og regionernes eget initiativ — så der på ny igen lægges særlig vægt på struktur- og landbrugsstrukturpolitikken i retning af omlægning af oversvømmelserne
- brug af de muligheder, der findes i artikel 10 Rådets forordning (EØF) nr. 2083/93 ⁽¹⁾ af 20. juli 1993 om

ændring af forordning (EØF) nr. 4254/88 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 2085/93 ⁽¹⁾ af 20. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 4256/88 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklingssektionen, med hensyn til at gennemføre pilotprojekter med henblik på at om dirigere oversvømmelserne; Kommissionen har for nylig vedtaget at bevilge 2 mio. ECU i form af EFRU-midler til støtte for projekter i relation til oversvømmelsesproblemerne.

Såfremt Fællesskabet skulle vedtage en specifik fællesskabspolitik for integreret forvaltning af vandressourcerne, ville såvel medlemsstaterne som de private organisationer blive opfordret til at indgive væsentlige forslag til, hvordan man bør behandle særligt udsatte områder på integreret og koordineret vis. Støtteberettigede aktioner ville f. eks. være — i forbindelse med særligt udvalgte udsatte områder — at fremme udarbejdelsen af en integreret plan for en bæredygtig forvaltning (f. eks. ved hjælp af samfinansiering af sådanne bestræbelser i de pågældende internationale instanser, som allerede findes, f. eks. for Rhinens vedkommende, og som snart vil blive oprettet for Maas'ens vedkommende, og ved at koncentrere Fællesskabets indsats på F&U-området), samt ved at yde finansiel støtte til gennemførelse af særforanstaltninger i henhold til de allerede godkendte planer.

Den aktion, Fællesskabet skulle iværksætte, ville i så fald ikke blot omfatte forvaltning af flodernes afstrømningsområder, men også andre målsætninger og prioriterede opgaver inden for fysisk planlægning.

Under behørig hensyntagen til genetableringen af miljøet er der i Kommissionens meddelelse »Europa 2000+« fastslået en række forskellige mulige løsninger, der bør igangsættes som pilotprojekter eller andre initiativer, som koncentrerer sig særligt om strategisk planlægning.

En række af de allerede eksisterende politiske forholdsregler og instrumenter åbner rent faktisk mulighed for nyttige aktioner, som vil kunne bidrage til forebyggelse af oversvømmelser, selv om der er en lang række begrænsninger af deres effektivitet. Dette beror på, at forebyggelse af oversvømmelser ikke kan være det eneste formål med aktionerne, at de geografiske begrænsninger kun i meget ringe grad giver mulighed for samlede behandlinger af flodbækkenene, at midlerne på forhånd er programmerede for flere år ad gangen, samt at disse midler nødvendigvis må have deres begrænsning.

For så vidt angår subsidiaritetsprincippet, bør Fællesskabet ved at imødegå dette problem sætte på at undgå det dobbeltarbejde, der for ofte udføres af medlemsstater og regioner, og lægge større vægt på f. eks. fremme af samordnede foranstaltninger mellem de enkelte medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT nr. L 193 af 31. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1563/95

af Jesús Cabezón Alonso og
Juan Colino Salamanca (PSE)

til Kommissionen

(1. juni 1995)

(95/C 311/04)

Om: Ørkendannelse

De meget lange tørkeperioder og andre faktorer skaber store problemer på grund af ørkendannelse i visse områder i Den Europæiske Union.

I hvor stort omfang mener Kommissionen, at ørkendannelse bør prioriteres i Unionens miljøpolitikker til fordel for dens egne medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(7. september 1995)

Kommissionen er opmærksom på alvoren af den risiko for ørkendannelse, der berører visse af Fællesskabets Middelhavsområder, navnlig i Spanien, Portugal, Italien og Grækenland. Bekæmpelse af ørkendannelse og beskyttelse af jordbunden indgår allerede blandt målene for et antal EF-foranstaltninger på områder som miljøbeskyttelse, landbrug, udvikling af landdistrikterne, udvikling og beskyttelse af skove samt forskning.

Bestemmelserne vedrørende strukturfondene gør det muligt for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) at deltage i finansieringen af produktive investeringer og infrastrukturer med det formål at beskytte miljøet, når de er knyttet til den regionale udvikling. Over 300 mio. ECU fra EFRU vil således i programmeringsperioden 1994—1999 blive anvendt til opførelse af dæmninger i Spanien, Portugal og Grækenland. Samhørighedsfonden vil ligeledes yde over 400 mio. ECU til medfinansiering af dæmninger i disse medlemsstater. I denne sammenhæng overvejer Kommissionen desuden at gennemføre en undersøgelse af samtlige ressourcer i afvandingsområderne på Den Iberiske Halvø. I forbindelse med udvikling af landdistrikterne (mål 1 og 5b) bidrager EUGFL i betydeligt omfang til iværksættelse af skov- og miljøforanstaltninger, der har en direkte positiv virkning på bekæmpelsen af ørkendannelse. F. eks. var EUGFL's økonomiske bidrag til gennemførelse af denne type foranstaltninger i Spanien på ca. 70 mio. ECU om året i perioden 1989—1993. For perioden 1994—1999 forventes dette beløb at blive på langt over 100 mio. ECU om året.

Inden for forskning er der blevet iværksat væsentlige projekter, f. eks. MEDALUS, EPEDA, i forbindelse med det specifikke program EPOCH (det europæiske program for

klimatologi og naturkatastrofer, 1989—1992). Disse projekter har omfattet fysiske og eksperimentelle studier af de fænomen, som indgår i ørkendannelsesprocessen. Disse arbejder blev styrket i forbindelse med forsknings- og udviklingsprogrammet vedrørende miljø (1991—1994).

Forskningen vil blive videreført og styrket under det fjerde rammeprogram for EF-foranstaltninger inden for forskning og udvikling (1994—1998), navnlig i forbindelse med programmet vedrørende miljø og klima (1994—1998).

På internationalt niveau er der blevet ydet en ikke ubetydelig økonomisk støtte i forbindelse med bilaterale samarbejdsprogrammer inden for udvikling, navnlig under Lomékonventionen. I oktober 1994 undertegnede Fællesskabet den internationale konvention om ørkendannelse, som indeholder et bilag vedrørende anvendelsen af konventionen i det nordlige Middelhavsområde.

Som konklusion mener Kommissionen, at det ikke er mangel på instrumenter på EF-niveau, der udgør et egentligt problem. Nøglen til effektiv bekæmpelse af ørkendannelse skal findes i en fornuftig arealanvendelse, som er forenelig med miljøkravene, og en rationel og forsigtig forvaltning af vandressourcerne. Ansvar for en sådan metode påhviler direkte de lokale, regionale og nationale myndigheder. Det er ligeledes Kommissionens opfattelse, at der må lægges særlig vægt på skovrejsning, genbeplantning med skov og beskyttelse af skovene samt på foranstaltninger, der tager sigte på en varig forvaltning og udvikling af skovressourcerne.

I overensstemmelse med den internationale konvention om ørkendannelse påhviler det nu de berørte medlemsstater at udarbejde og iværksætte nationale og om nødvendigt regionale handlingsprogrammer til bekæmpelse af ørkendannelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1583/95

af Josu Imaz San Miguel (PPE)

til Kommissionen

(7. juni 1995)

(95/C 311/05)

Om: Højspændingsnet mellem Aragón og Cazaril

Den franske og spanske regering har planer om gennem Chistau-dalen at trække højspændingskabler mellem Frankrig og Spanien, som skal forbinde kraftværkerne i Cazaril og Aragón.

Projektet er for nylig blevet bremset på grund af en dom afsagt ved domstolen i Pau, som af hensyn til miljøet på ny har nægtet at give den fornødne tilladelse til opsætning af disse højspændingskabler på den omtalte strækning.

Samtidig har de spanske kommuner i Chistau-dalen under påberåbelse af de alvorlige følger, projektet vil få for miljøet i denne uspolerede dal, indbragt sagen for højesteret for at forhindre, at disse kabler trækkes gennem La Pez-passet.

Har Kommissionen kendskab til den seneste dom afsagt af domstolen i Pau, som forbyder gennemførelse af projektet på den påtænkte strækning?

Vil Kommissionen i betragtning af, at der findes alternative strækninger, hvor miljøet i højere grad vil kunne tilgodeses, og som teknisk set er lige så velegnede, være villig til at foreslå, at man undersøger sådanne alternative og mere miljøvenlige muligheder?

Finder Kommissionen ikke, at en udbygning af det nuværende højspændingsnet Vic-Baixas, hvor man ville kunne udnytte det allerede eksisterende bælte i stedet for at etablere et nyt, ville mindske de økologiske konsekvenser og gøre hele projektet billigere?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1585/95

af Josu Imaz San Miguel (PPE)

til Kommissionen

(7. juni 1995)

(95/C 311/06)

Om: Højspændingsnet mellem Aragón og Cazaril

Blandt projekterne i Kommissionens retningslinjer for transeuropæiske net på energiområdet er projektet med henblik på at forbinde kraftværkerne i Aragón og Cazaril og dermed det franske og spanske elnet.

Den projekterede strækning går gennem et beskyttet område, nemlig nationalparken Poset-Maladeta.

Finder Kommissionen i betragtning af, at der findes alternative strækninger, hvor miljøet i højere grad vil kunne tilgodeses, og som teknisk set er lige så velegnede, ikke, at det er i modstrid med miljøbeskyttelsesprincipperne i såvel EU-traktaten som i hvidbogen om konkurrenceevne, udvikling og beskæftigelse at etablere dette højspændingsnet på den omtalte strækning?

Er Kommissionen endvidere ikke enig i, at opsætning af disse højspændingskabler, hvilket indebærer opførelse af tårne på over 50 m og rydning af skov i et 150 m bredt bælte, vil få alvorlige visuelle følger, som igen vil kunne skade den fremtidige turisme, der er hovedindtægtskilden for indbyggerne i dette område?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard på skriftlig forespørgsel E-1583/95 og E-1585/95

(22. september 1995)

Kommissionens opmærksomhed er blevet rettet mod denne sag som følge af en klage, som for øjeblikket er ved at blive nærmere behandlet.

I den forbindelse har der fundet en brevveksling sted mellem Kommissionen og de spanske myndigheder. Kommissionen har fortsat brug for yderligere oplysninger fra de spanske myndigheders side for at have det fornødne grundlag for en fyldestgørende vurdering af sagen i lyset af Fællesskabets miljølovgivning.

På den ene side fortjener den økologiske betydning af det område, der berøres af projektet, nemlig Chistau-dalen i Aragón, al mulig opmærksomhed fra Kommissionens side, og dette aspekt er da også sat på dagsordenen for et særligt møde med de spanske myndigheder, som skal finde sted i oktober 1995. På den anden side synes projektets nytteværdi ud fra en energimæssig synsvinkel at være uomtvistelig, således som det også blev bekræftet på Det Europæiske Råds møde i Essen, hvor dette projekt blev medtaget på listen over højt prioriterede projekter i forbindelse med udviklingen af de transeuropæiske net. Kommissionen vil gøre et forsøg på at forlige disse to legitime interesser, nemlig energipolitik og naturbevarelse.

Kommissionen vil holde det ærede medlem underrettet om resultatet af sine undersøgelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1587/95

af Stefano De Luca (UPE)

til Kommissionen

(7. juni 1995)

(95/C 311/07)

Om: Fastsættelse af bestemmelser vedrørende udvælgelseskriterierne for praktikanter (stagiaires) ved Kommissionen

Ifølge Kommissionen repræsenterer praktikantkontrakterne et velegnet instrument til fremme af en bedre fasttælse af en europæisk integration og ikke en atypisk form for ansættelse med henblik på udførelse af et midlertidigt arbejde. Antallet af kandidater og kvaliteten af deres kvalifikationer er nu særdeles høje. Kriterierne for udvælgelse blandt de kandidater, som er fundet egnede og hvis navne er opført i en bog, der cirkulerer mellem de forskellige generaldirektorater, kendes ikke.

Vil Kommissionen bestræbe sig på at ændre systemet for udvælgelse blandt de kandidater, der er i besiddelse af de

højeste kvalifikationer og er fundet egnede, og indføre objektive, klare, automatiske og gennemskuelige udvælgelseskriterier?

Vil Kommissionen overveje at indføre automatiske og objektive udvælgelsessystemer, som anbringer alle egnede kandidater på samme niveau, f. eks. således at de heldige kandidater findes ved lodtrækning (et system, der i visse medlemsstater benyttes ved udvælgelse af kandidater til universitetsfakulteter med adgangsbeholdning)?

Hvorfor indfører Kommissionen ikke en form for beskyttelse af kandidater, der ikke får tildelt praktikantpladser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer

(19. september 1995)

Efter de bestemmelser Kommissionen har fastsat for praktikanter, skal ansøgerne for at komme i betragtning ved udvælgelsen opfylde følgende objektive krav:

- a) de skal have et bevis for bestået første del af en akademisk kandidatuddannelse eller
- b) med tilfredsstillende resultat have gennemført mindst otte semestres højere uddannelse
- c) de må ikke være fyldt 30 år
- d) de skal have indgående kendskab til ét fællesskabssprog og tilfredsstillende kendskab til et andet fællesskabssprog.

Praktikanterne udvælges efter kvalifikationer, og der tilstræbes en rimelig geografisk spredning, ligesom der bl. a. tages hensyn til:

- ansøgernes studieresultater
- påbegyndte eller afsluttede studier i europæisk integration eller eventuelt i fællesskabsret.

Ved udvælgelsesproceduren kan Kommissionen i fornødent omfang trække på indstillingsudvalg i forskellige lande.

I betragtning af ovenstående finder Kommissionen, at selv om antallet af ansøgninger er belastende stort (næsten 10 000 pr. praktikperiode), så imødekommer den udvælgelsespraksis, der anvendes efter de gældende bestemmelser, i det store og hele de formål, det ærede medlem efterlyser.

Med hensyn til en eventuel lodtrækning, som foreslået af det ærede medlem, er Kommissionen ikke overbevist om, at en sådan praksis kan anvendes på praktikopholdene, der i øvrigt er begrænset til fem måneder. Indførelse af et automatisk udvælgelsesprogram, der skulle kunne anvendes for hele Fællesskabet på femten medlemsstaters langt fra

ensartede universitetssystemer og til kvotering af de studerende, vil utvivlsomt være et endog særdeles vanskeligt forehavende.

Hvorom alting er, så er Kommissionen af budgetårsager og rent praktiske, pladsmæssige grunde kun i stand til at imødekomme mindre end 10 % af de indkomne ansøgninger. Det er derfor helt normalt, at selv kvalificerede ansøgere må afvises.

Kommissionen lægger imidlertid vægt på at meddele disse ansøgere, at der ikke er grund til at fortolke en afvisning som udtryk for en værdidom, og at de altid har mulighed for at søge på ny med henblik på en senere praktikperiode.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1626/95

af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR)

til Kommissionen

(12. juni 1995)

(95/C 311/08)

Om: Fremskridt med hensyn til betænkning om særprogram for formidling og udnyttelse af resultater af forskning, teknologisk udvikling og demonstration

1. Kan Kommissionen oplyse, hvilket fremskridt der er sket efter vedtagelsen af betænkning om særprogram for formidling og udnyttelse af resultater af forskning, teknologisk udvikling og demonstration (A4-0067/94) ⁽¹⁾?

2. Hvilke aktioner er der indtil nu iværksat? Hvad er resultatet heraf?

3. Hvilke særforanstaltninger er der truffet for SMV? Hvad er resultatet heraf?

⁽¹⁾ EFT nr. C 341 af 5. 12. 1994, s. 239.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson

(26. september 1995)

Rådet vedtog den 15. december 1994 beslutning 94/917/EF om et særprogram for formidling og nyttiggørelse af resultater af forskning og teknologisk udvikling, herunder demonstration (1994—1998) ⁽¹⁾.

I denne beslutning er der medtaget adskillige af de ændringer, som Parlamentet havde foreslået. Nogle af dem, for eksempel ændringsforslag nr. 3 om forenkling og fremskyn-

delse af ansøgnings- og udvælgelsesprocedurer, er af mere generel karakter og optræder også i flere andre særprogrammer under det fjerde rammeprogram. Andre vedrører kun særprogrammet for formidling og nyttiggørelse af FTU-resultater, for eksempel ændringsforslag nr. 5 om opbygning af en viden-infrastruktur for formidling og nyttiggørelse af FTU-resultater.

På linje med de særlige ændringsforslag fra Parlamentet, der er henvist til i det ovenstående, vedrører en væsentlig del af programmet udbygning af infrastrukturen til formidling og nyttiggørelse af FTU-resultater, som navnlig er af betydning for små og mellemstore virksomheder (SMV). De to vigtigste elementer i denne infrastruktur er Fællesskabets informationstjeneste for forskning og udvikling (CORDIS) og nettet af rådgivningscentre.

Det er meningen, at CORDIS, der blev oprettet under det tredje rammeprogram, skal udbygges yderligere i løbet af de næste tre år ved at forbedre databasernes generelle kvalitet og deres brugergrænseflade, stille yderligere funktioner og multimedie-muligheder til rådighed, anvende nye informationskanaler og give henvisninger til andre europæiske FTU-informationstjenester. Et udbud⁽²⁾ vedrørende den fortløbende drift og fortsatte udvikling af CORDIS efter ovennævnte retningslinjer blev offentliggjort i juni 1995.

Rådgivningscentrenes opgaver er siden programmets start blevet udvidet i forhold til den oprindelige VALUE-ordning og omlagt, således at de er blevet mere efterspørgselsorienterede med hensyntagen til industriens behov, så der ud over formidlingen af oplysninger om Fællesskabets FTU også ses på og lægges vægt på udnyttelse, teknologioverførsel og fornyelse.

Med disse nye opgaver bliver rådgivningscentre regionalcentre for adgang til den krævede ekspertise til støtte for de små og mellemstore virksomheders udnyttelse af forskningsresultater, teknologioverførsel og fornyelse i den pågældende region. Det er endvidere planlagt, at nettet af rådgivningscentre, efter den følgende indkaldelse af forslag⁽³⁾ (frist den 15. marts), skal styrkes væsentligt og bestå af 52 sådanne centre mod 32 ved afslutningen af det tredje rammeprogram.

Ud over ovennævnte er en række andre foranstaltninger, som involverer SMV, blevet lanceret eller på vej siden programmets start. Som eksempel kan nævnes projekter vedrørende teknologioverførsel og teknologivalidering. En indkaldelse af forslag til sådanne projekter, der blev offentliggjort den 15. marts⁽⁴⁾, førte til forelæggelse af over 500 forslag, hvoraf omkring 100 blev udvalgt, de fleste med deltagelse fra SMV. Et andet eksempel er gennemlysningen af infrastruktur, på regionalt plan, til støtte for små og mellemstore virksomheders teknologioverførsel og innovationsindsats i den pågældende region.

Endvidere er en grønbog om fremme af innovationspolitik under udarbejdelse, med særligt henblik på SMV. Formålet er at finde ud af, hvilke faktorer der fremmer eller hindrer innovation i Fællesskabet, og på alle beslutningstagningsniveauer (lokale, regionale, nationale og fællesskabsomspændende) at foreslå konkrete aktioner på kort og mellemlang

sigt, som vil styrke Fællesskabets samlede innovationskapacitet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 361 af 31. 12. 1994.

⁽²⁾ EFT nr. C 136 af 3. 6. 1995.

⁽³⁾ EFT nr. C 12 af 17. 1. 1995.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 64 af 15. 3. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1639/95

af **Amedeo Amadeo (NI)**

til **Kommissionen**

(15. juni 1995)

(95/C 311/09)

Om: En fællesskabsordning for miljøstyring og miljørevision

Rådets forordning (EØF) nr. 1836/93⁽¹⁾ om en fællesskabsordning for miljøstyring og miljørevision udgør en vigtig sejr, eftersom virksomhedernes frivillige deltagelse i en sådan ordning udgør en af de bedste muligheder for industrien til at vedtage en aktiv strategi med henblik på at gennemføre politikker og mål på miljøområdet og at oprette effektive ordninger for miljøstyring.

Man anmoder imidlertid Kommissionen om at oplyse, om den ikke mener, at mangelen på internationale bestemmelser om harmonisering af de nationale bestemmelser vedrørende ordninger for miljøstyring muliggør mangfoldige fortolkninger af vilkårene for gennemførelse af forordningen i medlemsstaterne, hvorved ordningens effektivitet bringes i fare, og om det ikke snarere ville være hensigtsmæssigt at vedtage et direktiv om harmonisering af forordningens gennemførelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 168 af 10. 7. 1993, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Ritt Bjerregaard**

(18. september 1995)

Ordningen for miljøstyring og miljørevision, som oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 1836/93, trådte i kraft i midten af april 1995.

Industrivirksomheder, der ønsker at deltage i ordningen, skal opfylde alle forordningens krav. Der er ikke krav om, at der skal anvendes nationale, europæiske eller internationale standarder for miljøstyringssystemer.

Virksomheder kan imidlertid vælge at anvende — og være behørigt certificerede — nationale, europæiske og internationale standarder. I henhold til artikel 12 i forordningen anses certificeringen for at opfylde de tilsvarende krav i denne forordning, såfremt

— standarderne og certificeringssystemerne er anerkendt af Kommissionen i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 19

— certificeringen foretages af et organ, hvis certificering anerkendes i den medlemsstat, hvor anlægsområdet er beliggende.

Anerkendelsesprocessen omfatter en detaljeret analyse, der skal fastlægge overensstemmelse mellem normen og forordningen. Af den hertil knyttede beslutning fremgår klart de områder, hvor der anerkendes overensstemmelse, og deraf de områder, hvor der ikke er overensstemmelse. For de dele af forordningen, hvor der ikke er overensstemmelse med standarden, skal forordningens krav stadig opfyldes, og det er miljøverifikatorens opgave at sikre, at det forholder sig således. Det håbes på denne måde, at industriens byrde minimeres, medens der stadig sikres overensstemmelse med forordningens krav og dermed en ensartet anvendelse — uanset om der er blevet anvendt en fremgangsmåde med standarder.

Kommissionen anerkender ikke desto mindre fordelen ved en enkelt europæisk standard på dette område. Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) har accepteret et mandat fra Kommissionen til at udarbejde standard(er) til støtte for forordningen. CENs arbejde skulle resultere i et udkast til europæisk standard i midten af 1996. Så snart den europæiske standard er vedtaget, skal de forskellige standarder i Europa trækkes tilbage og derved sikre, at der kun gælder én enkelt standard. Derudover vil den vedtagne standard blive forelagt til anerkendelse under forordningens artikel 12. Inden for Kommissionens mandat opfordres CEN til at tage hensyn til det arbejde, der i øjeblikket er i gang i Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO). Det håbes derved, at der sikres størst mulig kompatibilitet mellem standarder for miljøstyrings-systemer på internationalt plan, og at EF-ordningens integriteten bevares.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1663/95

af Mark Killilea (UPE)

til Kommissionen

(15. juni 1995)

(95/C 311/10)

Om: Fremtiden for ordningen med tildeling af miljømærke

Sammenslutningen af europæiske papirvirksomheder har inden for de seneste uger trukket sig tilbage fra den europæiske ordning med tildeling af miljømærke under henvisning til, at det ikke er lykkedes den i samarbejde med Europa-Kommissionen at nå frem til brugbare løsninger, som i tilstrækkeligt omfang dækker papirprodukter.

Mener Kommissionen nu — på baggrund af dette tilbageskridt for anvendelsen af miljømærkeordningen på pa-

pirindustrien og i betragtning af de mange andre forbehold, som organisationer og medlemsstater har givet udtryk for med hensyn til de besværlige kriterier for ordningens anvendelse — at tiden er inde til at tage ordningen og dens anvendelse op til fornyet overvejelse? Er den ikke enig i, at der for på lang sigt at bevare industriens troværdighed samt dens interesse for en ordning med så central betydning nu er brug for en ny approach til vurderingen af produkter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(15. september 1995)

Det er vigtigt at skelne mellem en generel revision af forordning (EØF) nr. 880/92 ⁽¹⁾ om en EF-ordning for tildeling af et miljømærke som helhed og en revision af de detaljerede kriterier for en specifik produktgruppe. Med hensyn til førstnævnte indeholder forordning (EØF) nr. 880/92 bestemmelser om en revision af ordningen efter fem års anvendelse. Derudover kan en separat Kommissionsbeslutning om gennemførelse af et miljømærke for en given produktgruppe, når et sådant er fastlagt, revideres hvert tredje år.

I henhold til miljømærkeordningen har Kommissionen til opgave at fastlægge de økologiske kriterier, som skal være grundlaget for tildeling af et miljømærke af de miljømærkeansvarlige organer, som repræsenterer medlemsstaterne. Disse kriterier fastlægges i overensstemmelse med principper og procedurer fastlagt i forordningen.

Kriterierne skal navnlig være selektive for at lede forbrugerne i retning af produkter, der relativt set har færre miljøvirkninger. Kriterierne skal desuden fastlægges ud fra en »vugge til grav«-betragtning, hvor alle stadier i et produkts levetid tages i betragtning samt alle miljøaspekter tilknyttet disse stadier.

For så vidt angår procedurerne, skal industrien og andre interessegrupper høres gennem et samrådsforum, før den endelige beslutning træffes. Industrien repræsenteres sædvanligvis på de forskellige stadier af udarbejdelsen af de relevante fagsammenslutninger.

Høringsprocessen i forbindelse med udledning af kriterier for en afgørelse om miljømærke til »fint papir« (papir til fotokopiering og til anslagsfrie printere) har været åben for interesserede parter efter de i forordningen fastlagte normale procedurer. I betragtning af høringssvarene ved afgørelsen om silkepapir, særlig til tredjelande, er denne proces blevet udbygget. Som et resultat heraf har industriens repræsentanter fra tredjelande kunnet fremsætte deres synspunkter fuldt ud til Kommissionen, de relevante organer og samrådsforummet.

Det forekommer uheldigvis at have været vanskeligt for S sammenslutningen af Europæiske Papirindustrier (CEPI) at

deltage på en konstruktiv måde i en proces, der sigter mod at fastlægge de bedste produkter set ud fra et miljøsynspunkt. Dette er skuffende, når Fællesskabets miljømærkeordning er selektiv og baseret på konkurrence mellem virksomheder, for så vidt angår deres produkters relative miljøvenlighed. Det er ganske forståeligt, at der er bekymring med hensyn til eventuelle efterfølgende ændringer i kriterierne, navnlig i betragtning af papir- og papirmasseindustriernes langsigtede og yderst kapitalintensive investeringer. Industrien er imidlertid kendt for at støtte strategien med at hæmme konkurrence.

Kommissionen anser det for meget vigtigt for industrien at deltage konstruktivt i denne ordning, og den beklager dybt, at de største papirindustrirepræsentanter i Fællesskabet ikke deltager. Det forberedende arbejde vedrørende kopieringspapir er endnu ikke færdigt, og Kommissionen er ved at undersøge uløste spørgsmål indgående. Dialog med papirindustrien på dette stadium ville være særdeles nyttigt, og Kommissionen håber, at CEPI's nylige meget fleksible indstilling vil få den til at genoverveje sin stilling. Kommissionen vil for sin side snart igen tilbyde CEPI en passende lejlighed til en sådan dialog.

(¹) EFT nr. L 99 af 11. 4. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1688/95

af Katerina Daskalaki (UPE)

til Kommissionen

(15. juni 1995)

(95/C 311/11)

Om: Opretholdelse af økonomiske aktiviteter i områder, som grænser op til beskyttede områder

Siden 1984 har det takket være en række fællesskabsordninger været muligt at bidrage til naturbevarelsen i medfør af direktiv 79/409/EØF (¹), heriblandt med den seneste forordning (EØF) nr. 1973/92 (²) om oprettelse af et finansielt instrument for miljøet (LIFE).

1. Hvilke andre ordninger ud over det finansielle instrument LIFE kan på nuværende tidspunkt indgå i samordningen af naturbevarelse og opretholdelse og udvikling af de økonomiske aktiviteter i de landbrugssamfund, der grænser umiddelbart op til de særligt beskyttede områder, og som berøres af denne fredning, som de i øvrigt har gavn af?
2. Er det muligt ved hjælp af disse økonomiske ordninger uindskrænket at bidrage til gennemførelsen af direktiv 92/43/EØF (³) om levesteder, der har været i kraft siden juni 1994?

(¹) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

(²) EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 1.

(³) EFT nr. L 206 af 22. 7. 1992, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Ritt Bjerregaard

(3. oktober 1995)

1. Der kan benyttes en række forskellige instrumenter til støtte for naturbeskyttelsesaktiviteter, som samtidig støtter den økonomiske virksomhed i de landbosamfund, der befinder sig inden for eller umiddelbart op ad de fredede naturbeskyttelsesområder.

Blandt disse instrumenter må som de vigtigste nævnes forordning (EØF) nr. 2078/92 om miljøvenlige produktionsmetoder i landbruget samt om naturpleje, struktur-fondene (mål nr. 1 og nr. 5b vedrørende regioner) samt fællesskabsinitiativerne (f. eks. INTERREG, LEADER eller PESCA). Andre betydningsfulde midler kan findes under Samhørighedsfonden.

2. De ovennævnte finansielle midler bidrager kun indirekte til gennemførelsen af Rådets direktiv 92/43/EØF gennem de forskellige projekter, der finansieres herigennem. Dette er kun i sjældne tilfælde projektets udtrykkelige formål. Dog har man gennem LIFE ofte støttet aktioner, der har tjent som katalysator for den synergiske brug af finansielle midler (f. eks. virkede et LIFE-projekt, der var rettet mod en bestemt lokalitet, som igangsætter for et kombineret landbrugs- og miljøbeskyttelsesprojekt i det tilstødende område).

Kommissionen er klar over, at alle disse betydelige ressourcer har en strategisk rolle at spille i og med, at man med disse er med til at støtte medlemsstaterne i deres arbejde med at gennemføre habitat-direktivet. Den bestræber sig også på at øge koordinationen mellem de forskellige tjenestegrene, der forvalter disse konti. Samtidig finder der drøftelser sted med medlemsstaternes repræsentanter i Habitat-Udvalget med henblik på at sikre øget samarbejde og forståelse blandt de involverede parter på såvel nationalt som lokalt plan.

(¹) EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1689/95

af Jan Sonneveld, Ria Oomen-Ruijten og Marianne Thyssen (PPE)

til Kommissionen

(15. juni 1995)

(95/C 311/12)

Om: Grænseoverskridende transport af animalsk gødning til egen landbrugsjord i Vallonien

Den belgiske provins Vallonien vil ikke give udenlandske og flamske kvægavlere med landbrugsjord i denne provins tilladelse til transport af ubehandlet gødning til eget brug. Vallonien henholder sig i denne forbindelse til Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 (¹) og definerer gødning som affald. Medlemsstaten Nederlandene definerer i øvrigt ikke animalsk gødning bestemt til gødsning af landbrugsjord som affald i den forstand, forordning (EØF) nr. 259/93 lægger op til.

I det foreliggende tilfælde er det en nederlandsk malkekvægbedrift, som ejer landbrugsjord i Vallonien ikke langt fra bedriften, der har et problem. Den gødning, der skal køres ud, produceres af bedriftens eget kvæg. Ansøgeren om tilladelsen holder sig inden for den i loven fastsatte maksimale gødningsmængde. Den afgrøde, der dyrkes på det pagældende areal, er til eget brug. Denne bedrift bør have lov til at følge normal skik og brug i landbruget.

1. Har Kommissionen kendskab til ovenstående, og finder den det i overensstemmelse med EU-lovgivningen?
2. Mener Kommissionen ikke, at en landbruger med landbrugsjord på begge sider af en grænse bør kunne følge normal skik og brug i landbruget, som grænsen ikke må udgøre nogen hindring for?
3. Vil Kommissionen rette en indtrængende appel til de vallonske myndigheder om at fjerne hindringerne for grænseoverskridende transport af animalsk gødning til eget brug?

(¹) EFT nr. L 30 af 6. 2. 1993, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(18. september 1995)

1. Kommissionen har hidtil ikke vidst besked om denne sag.

Den forordning, Vallonien henholder sig til (Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 om overførsel af affald), indeholder bestemmelser om en anmeldelses- og kontrolordning for affald, og det fastslås heri, at myndighederne på visse vilkår kan nedlægge forbud mod import af affald.

For man undersøger forordningens anvendelse, bør man imidlertid først, på grundlag af definitionen på »affald« (i Rådets direktiv 75/442/EØF (¹)) overveje, om der i den pagældende sag er tale om affald. I henhold til denne definition er »affald«: »ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller er forpligtet til at skille sig af med (. . .)«. Det afhænger derfor af intentionen hos indehaveren af et stof eller en genstand, hvorvidt der her er tale om affald eller ej. I tilfælde af tvivl eller tvist om fortolkning af definitionen, kan kun en retsinstans, og i sidste ende De Europæiske Fællesskabers Domstol, fælde en bindende dom.

Når det er fastslået, at der er tale om affald, kan den kompetente myndighed i bestemmelseslandet nedlægge forbud mod import heraf, afhængigt af hvad der vil blive gjort med den pagældende gødning (bortskaffelse eller genanvendelse). Da gødningsspredning på landbrugsarealer kan klassificeres som en bortskaffelsesform, der indebærer mulighed for en nyttiggørelse (jf. bilag II B i direktiv

75/442/EØF), kan den vallonske myndighed nedlægge forbud mod gødningsimporten, når gødningen betragtes som affald i henhold til artikel 7, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 259/93. Dette forbud skal da være begrundet. Er en involveret person af den opfattelse, at forbudet er grundløst, kan også i dette tilfælde kun en domstol afsige bindende dom.

Uanset det ovenstående påpeger Kommissionen, at overførsel af ubehandlet dyregødning er mere specifikt omfattet af Rådets direktiv 92/118/EØF (²), for så vidt angår dyresundhedsmæssige krav. I henhold til kapitel 14 i bilag I til dette direktiv er det kun ubehandlet gødning fra heste og fugle, der kan sendes til en anden medlemsstat, såfremt bestemte sundhedsmæssige betingelser er overholdt. Transporter af andre former for ubehandlet dyregødning, herunder f. eks. fra kvæg, er forbudt.

2. Kommissionen er dog enig med det ærede medlem i, at det i tilfælde, hvor en landmand ejer landbrugsjord på begge sider af en statsgrænse, er ønskværdigt at den normale praksis kan fortsætte, forudsat at dette ikke medfører risici for miljøet eller for menneskers og dyrs sundhed. Af denne grund overvejer Kommissionen muligheden af at ændre bilag I's kapitel 14 i Rådets direktiv 92/118/EØF i henhold til de beføjelser, den er tillagt af Rådet, med henblik på at gødningstransporter tillades under visse omstændigheder, navnlig i tilfælde, hvor en landbrugsvirksomhed er beliggende på begge sider af en landegrænse mellem to medlemsstater.

3. Kommissionen anmoder det ærede medlem om at fremkomme med yderligere oplysninger om den pagældende ansøgning om tilladelse, navnlig om begrundelsen for afslaget, så den kan vurdere, hvorledes sagen bør følges op på grundlag af disse oplysninger.

(¹) EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975.

(²) EFT nr. L 62 af 15. 3. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1696/95

af Frédéric Striby (EDN)

til Kommissionen

(15. juni 1995)

(95/C 311/13)

Om: Godkendelse af køreundervisning med ansvarlig ledsager

Unge franskmænd, som er fyldt 16, kan i hele Frankrig føre et motorkøretøj med en ansvarlig ledsager. Ifølge ordningen er det ikke muligt at køre uden for landets grænser.

På baggrund af Schengen-aftalerne og indførelsen af den frie bevægelighed for personer bør denne situation tages op, idet den udgør en hindring for den frie bevægelighed, især for personer med bopæl i et grænseområde.

Har Kommissionen planer om at opfordre medlemsstaterne til at anerkende ordningen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock

(7. september 1995)

I Rådets direktiv 80/1263/EØF ⁽¹⁾ og 91/439/EØF ⁽²⁾, om kørekort regnes der med gensidig anerkendelse af førerbeviser i fremtiden. Dette gælder dog ikke for de såkaldte »oplæringskørekort«, uanset hvilket uddannelsessystem den pågældende indehaver heraf er blevet undervist efter. Det samme gælder med hensyn til de internationale aftaler om vejtrafik, i henhold til hvilke man i forbindelse med international trafik kun godkender personer med et rigtigt førerbevis.

Den pågældende »oplæring forud for erhvervelse af kørekort« eller »kørsel med ansvarlig ledsager« er en løsning, som for få år siden blev indført i Frankrig og for nylig også er blevet indført i Belgien. De første resultater heraf er opmuntrende, og Kommissionen følger spændt denne form for oplæring. Dog er det i henhold til de ovennævnte direktiver om kørekort op til de enkelte medlemsstater selv at drage omsorg for at udvikle de oplæringssystemer, der forekommer dem mest formålstjenlige i relation til deres nationale særpræg, for så vidt som de minimumsnormer, der er fastsat i henhold til direktiverne, bl. a. niveauerne for de teoretiske og praktiske prøver, overholdes af kandidaterne til opnåelse af kørekort. På dette plan er det Kommissionens rolle at lette udvekslingerne af erfaringer mellem de enkelte medlemsstater i stedet for at påtvinge dem dette eller hint oplæringssystem.

⁽¹⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1980, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 237 af 24. 8. 1991, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1706/95

af Mary Banotti (PPE)

til Kommissionen

(21. juni 1995)

(95/C 311/14)

Om: Komplementær medicin og komplementære behandlingsformer og deres status

I april 1994 drøftede Miljøudvalget en betænkning fra Europa-Parlamentet om komplementær medicin og dens status ⁽¹⁾. Op til valget til Europa-Parlamentet blev betænkningen desværre ikke vedtaget af EP. Det formodes, at ordføreren på ny vil forelægge denne betænkning til forhandling i den nærmeste fremtid.

Vil Kommissionen oplyse, hvad dens nuværende holdning til alternativ medicin og alternative behandlingsformer er, og hvilke eventuelle foranstaltninger der er blevet truffet for at regulere dette område eller foreslå en juridisk status herfor?

Vil Kommissionen endvidere oplyse, om den har ydet finansiel støtte til undersøgelser eller projekter med henblik på at undersøge områder såsom erhvervsudøvelse og arbejdsmetoder, en registreringsordning og grundlæggende undervisningskrav?

⁽¹⁾ Dok. A3-291/94.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(2. oktober 1995)

Kommissionen har kendskab til det udkast til betænkning, Lannoye har udarbejdet til »alternativ« medicin og alternative behandlingsformer, og til den debat, der har fundet sted i Parlamentets Udvalg om Miljø- og Sundhedsanliggender og Forbrugerbeskyttelse.

For så vidt angår medikamenter, der anvendes i praksis inden for alternativ eller komplementær medicin, skal det understreges, at alle produkter, der præsenteres som havende helbredende eller præventive egenskaber i forhold til menneskers eller dyrs sygdomme, regnes som medikamenter og dækkes derfor af Fællesskabets lovgivning om farmaceutiske produkter. For visse produkter, der anvendes inden for komplementærmedicin, som f. eks. homøopatiske medikamenter og medicin, der er udviklet af planter, er der allerede vedtaget særlige bestemmelser på fællesskabsplan, som i visse tilfælde afviger fra og i andre tilfælde supplerer den generelle lovgivning om farmaceutiske produkter alt efter disse medikamenters særlige egenskaber.

Markedsføring af andre produkter end de ovenfor nævnte, som hævdes at have indvirkninger på helbredet, henhører under medlemsstaternes myndigheders kompetence, og Kommissionen har ikke til hensigt at fremsætte forslag for at harmonisere eventuelle bestemmelser herom.

Forskning i homøopatiske produkters egenskaber har været gennemført i forbindelse med programmet om forskning og teknologisk udvikling. Der har været fokuseret på udvikling af metoderedskaber til at vurdere deres effektivitet og sikkerhed.

Kommissionen har ikke på nuværende tidspunkt til hensigt at fremsætte forslag vedrørende gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i forbindelse med udøvelse af alternativ medicin.

I denne forbindelse vil Kommissionen gerne henvise det ærede medlem til dens svar på skriftlig forespørgsel E-317/94 af Kostopoulos ⁽¹⁾, i hvilket Kommissionen giver udtryk for sine synspunkter om koordinering af erhvervsuddannelse inden for et bestemt erhverv.

Hvis komplementærmedicinsk praksis indgår i lovgivningen i et værtsland, kan den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser (Rådets direktiv 89/48/EØF ⁽²⁾ og Rådets

direktiv 92/51/EØF⁽³⁾) dog være relevant. Hvis kompletærmedicinsk praksis er reserveret for læger, gælder direktiv 93/16/EØF⁽⁴⁾.

(¹) EFT nr. C 376 af 30. 12. 1994.

(²) EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.

(³) EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992.

(⁴) EFT nr. L 165 af 7. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1747/95

af Gerfrid Gaigg (PPE)

til Kommissionen

(21. juni 1995)

(95/C 311/15)

Om: Forfordeling af de små og mellemstore virksomheder fra Den Europæiske Unions side

Kommissionen har i sin meddelelse af 12. april 1995 om et socialt handlingsprogram på mellemlang sigt bl.a. varslet oprettelse af et Europæisk Uddannelsescenter vedrørende arbejdsmarkedsrelationer, som skal fremme den sociale dialog.

Hvorfor er de repræsentative organisationer for håndværk og små og mellemstore virksomheder hidtil ikke blevet inddraget i forberedelserne i forbindelse med dette center?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Pádraig Flynn

(31. juli 1995)

Kommissionen kan oplyse det ærede parlamentsmedlem om, at det center, han henviser til, er et privat initiativ udgået fra tre europæiske institutioner, nemlig CEEP (Det Europæiske Center for Offentlig Virksomhed), UNICE (Sammenslutningen af Industri- og Arbejdsgiverorganisationer i Europa) og Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EFS). Disse tre organisationer har indgået en aftale og har oprettet en sammenslutning kaldet »Europæisk Center for Arbejdsmarkedsrelationer«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1773/95

af Lucio Manisco (GUE/NGL)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 311/16)

Om: Den europæiske konkurrence for den unge forbruger 1995

Tirsdag den 30. maj 1995 blev præmien i den europæiske konkurrence for den unge forbruger overrakt i udstillingsparken i Bruxelles med deltagelse af Emma Bonino, kommissær med ansvar for forbrugerpolitik.

I *De Europæiske Fællesskabers Tidende* var der ikke blevet offentliggjort nogen udbudsbekendtgørelse med henblik på gennemførelse af disse initiativer, og det skulle tillige fremgå, at der var blevet givet en meget betydelig støtte.

Opfordringen til at deltage i initiativet blev ledsaget af det stereotype symbol, der anvendes på internationalt niveau, og som forestiller en ung mand med et skjold med tolv stjerner i venstre hånd og i højre hånd et spyd, begge symboler på væbnet vold.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvorfor dette initiativ ikke blev offentliggjort i form af en udbudsbekendtgørelse?
2. Kan Kommissionen bekræfte, at der blev givet en støtte på over 50 % af de samlede udgifter til initiativet, og oplyse procentdelen af dette beløb?
3. Kan Kommissionen sige, om den har anvendt nogle kriterier for ydelsen af støtten, og i bekræftende fald hvilke?
4. Mener Kommissionen ikke, at det blandt disse kriterier er mere i overensstemmelse med Unionens ånd at anvende ikke-væbnede symboler som billede på de unge europæiske forbrugere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino

(20. juli 1995)

Kommissionen deler fuldstændigt det ærede parlamentsmedlem ønske om transparens i tildelingen af offentlig finansiering og hans bekymring over symbolet på den unge europæiske forbruger. Med hensyn til de konkrete oplysninger kan det oplyses, at:

1. Den europæiske konkurrence for den unge forbruger har ikke været genstand for et offentligt udbud og dermed en offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, fordi der er tale om et pilotprojekt, som har modtaget støtte fra Kommissionen. Når Kommissionen har besluttet at oprette sine egne projekter, vil den indlede udbudsprocedurer. En publikation desangående påtænkes iøvrigt i 1997.
2. Det beløb eller den procentdel, der ydes i støtte fra Kommissionen, bestemmes fra sag til sag på grundlag af kriterier baseret på en ligelig fordeling af de tilgængelige midler.
3. De kriterier, der har ligget til grund for tildeling af støtte til arrangøren, har været baseret på dennes faglige kvalifikationer, dennes interesseområder og erfaringer samt dens finansielle solvens. Det faktum, at det pagældende institut rader over et net af samarbejdspartnere i alle medlemsstater har været afgørende.
4. Med hensyn til symbolet for den konkurrence, som arrangøren har udviklet, har man lagt vægt på en klar

formidling af tankerne omkring forsvar af den unge forbruger, dvs. selvforsvar (derfor skjoldet) og eventuelt muligheden for at handle (sværdet). Sværdet er iøvrigt i hele verden symbol på retfærdighed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1792/95

af Philippe De Coene (PSE)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 311/17)

Om: Traktatbrudsprocedure vedrørende manglende overholdelse af direktiv 76/464/EØF

I svaret af 11. maj 1992 på skriftlig forespørgsel E-1496/91 ⁽¹⁾ af Marijke van Hemeldonck oplyste Kommissionen, at der i juli 1991 mod medlemsstaterne som helhed var indledt omkring 40 særskilte procedurer for ikke-overholdelse af direktiv 76/464/EØF ⁽²⁾ og tilknyttede direktiver.

Så vidt vides har ingen af disse sager indtil nu ført til en dom fra Domstolen.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes det i øjeblikket går med alle de sager, der er omtalt i svaret på skriftlig forespørgsel E-1496/91, samt hvornår Kommissionen forventer, at Domstolen får mulighed for at udtale sig om alle disse traktatbrud?

Hvis det faktisk forholder sig sådan, at ikke én eneste af disse sager endnu er indbragt for Domstolen, kan Kommissionen da oplyse, hvorfor den har undladt dette, nu hvor der er gået fire hele år fra juli 1991? Anser Kommissionen ikke længere håndhævelsen af direktiv 76/464/EØF for vigtig, eller har alle de berørte medlemsstater nu opfyldt deres forpligtelser?

⁽¹⁾ EFT nr. C 202 af 10. 8. 1992, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard

(15. september 1995)

I henhold til EF-traktatens artikel 155 har Kommissionen bl.a. pligt til at verificere de enkelte medlemsstaters overholdelse af fællesskabsretten, heri indbefattet kontrollen med gennemførelsen i praksis af fællesskabsdirektiverne. I tilfælde af, at medlemsstaterne ikke efterkommer de forpligtelser, der påhviler dem, kan Kommissionen vedtage at indlede den procedure, der er foreskrevet i EF-traktatens artikel 169.

Således har Kommissionen i det konkrete tilfælde med Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening,

der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, og de heraf afledte direktiver besluttet at indklage en række medlemsstater på grund af disses manglende meddelelse af deres nationale lovgivning, manglende overensstemmelse eller forkert anvendelse i praksis af disse bestemmelser.

En del af disse procedurer vedrører bl.a. den manglende meddelelse af programmer med henblik på nedbringning af vandforurening med de stoffer, der er omhandlet i direktivets bilag; andre gælder manglende overholdelse af direktivets bestemmelser i al almindelighed; og endelig er der en del procedurer, som gælder manglende overholdelse af bestemmelserne i de heraf afledte direktiver, der vedrører særlige stoffer som f.eks. cadmium, kviksølv eller hexachlorocyclohexan.

For så vidt angår det nøjagtige antal igangværende overtrædelsesprocedurer, bør det her understreges, at en række forskellige procedurer, som var udtrykkeligt nævnt i Marijke van Hemeldoncks skriftlige forespørgsel, af effektivitetshensyn er blevet samlet eller omgrupperet, mens andre procedurer er blevet indstillet, efter at disse sager har fundet deres løsning på fuldt tilfredsstillende vis.

Det er rigtigt, at der indtil nu ikke har været én eneste af de igangværende procedurer, der er mundet ud i en dom fra Domstolens side. Dog havde Kommissionen allerede indbragt et andragende for Domstolen vedrørende Grækenlands manglende meddelelse af landets nationale bestemmelser vedrørende omsætningen i praksis af Rådets direktiv 90/415/EØF af 27. juli 1990 om ændring af bilag II til direktiv 86/280/EØF om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF, men dette er siden blevet frafaldet, efter at de græske myndigheder har givet officiel meddelelse om disse forholdsregler (sag C-94/180). I en række andre tilfælde har Kommissionen besluttet at indbringe sagen for Domstolen, en beslutning, som vil blive iværksat snarest muligt. Andre procedurer befinder sig for tiden på stadiet for en begrundet udtalelse. For enkelte nye procedurers vedkommende er der for ganske nylig blevet givet en officiel meddelelse om afbudsproceduren (endnu i juni måned 1995).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1798/95

af Katerina Daskalaki (UPE)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 311/18)

Om: Arbejdsløshed og sociale problemer i Mandudi kommune på Evia

Lukningen af mangesitminerne efter et halvt århundredes intensive drift i Mandudi-området på det nordlig Evia har medført, at 78 % af befolkningen er blevet arbejdsløse, en procentdel som hører til den højeste arbejdsløshedsprocent i hele Den Europæiske Union.

Denne eksplosive situation forværres af, at beboernes helbred er meget dårligt på grund af den mangeårige sundhedsødelæggende beskæftigelse og umuligheden af at finde et andet arbejde som følge af mangel på enhver form for erhvervsuddannelse.

Har Kommissionen til hensigt at træffe særlige udviklingsforanstaltninger for at støtte beboerne inden for rammerne af fællesskabsstøtterammen for Grækenland eller at bevilge lån og støtte inden for rammerne af strukturprogrammerne.

Hvad var endvidere konklusionerne af den særlige undersøgelse af Mandudi-området inden for rammerne af det operationelle program (OP) »Industri og Tjenesteydelser«?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies**

(7. september 1995)

Kommissionen har allerede som led i EF-støtterammerne for perioden 1989—1993 finansieret foranstaltninger til uddannelse og erhvervsomstilling og har ydet støtte til selvstændig virksomhed for arbejdstagere, der var blevet ledige efter virksomhedslukningerne i Mandudi.

Disse foranstaltninger synes ikke at være tilstrækkelige, og derfor har Kommissionen medfinansieret en undersøgelse med henblik på en foranstaltning til integreret omstilling i den nordlige del af Evia som led i programmet for industri og tjenesteydelser.

Undersøgelsesresultaterne viser, hvilke foranstaltninger der bør gennemføres, for så vidt angår basisinfrastrukturer, produktive investeringer, erhvervsuddannelse og beskæftigelsespolitik for at sætte gang i økonomien på den nordlige del af øen og på den måde skabe ny varig beskæftigelse.

Kommissionen er rede til at yde finansiel støtte til foranstaltningerne under EF-støtterammerne for Grækenland, for så vidt som de græske myndigheder fremsætter passende forslag herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1814/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 311/19)

Om: Beskyttelse og udvikling af de græske skove

Den Europæiske Union har gennem EF-støtterammerne, LIFE og andre fællesskabsprogrammer fremmet og støttet

foranstaltninger til beskyttelse og udvikling af de græske skove, foranstaltninger hvis gennemførelse kræver et tilstrækkeligt stort og erfarent skovteknisk personale.

Kan Kommissionen give følgende oplysninger:

1. Kan den forelægge sammenlignelige data vedrørende det skovtekniske personale i Unionens fem sydlige lande, der er i konstant fare for skovbrande om sommeren?
2. Kan den oplyse, om de pågældende fællesskabsprogrammer har ført til en forøgelse af antallet af beskæftigede inden for forstvæsenet i Grækenland i de seneste fem år og i hvor stort et omfang?
3. Mener den i lyset af de utallige katastrofale skovbrande, der hvert år finder sted i Grækenland, og det enorme behov for genplantning af skove, at det skovtekniske personale, der er ansat inden for den offentlige forvaltning i Grækenland, er tilstrækkeligt stort?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(7. september 1995)

1. Kommissionen har ikke kendskab til antallet af offentligt ansatte i en given medlemsstat. Kun medlemsstaten selv kan besvare det ærede medlems spørgsmål.

2. Antallet af offentligt ansatte afhænger af medlemsstatens politik på det pågældende område og ikke så meget af EF-støttens omfang.

3. Det tilkommer ikke Kommissionen at bedømme, om antallet af beskæftigede inden for forstvæsenet er tilstrækkeligt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1828/95

af Salvador Garriga Polledo (PPE)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 311/20)

Om: Omlægning af skibsbygningssektoren i Gijón, Asturias

Kan Kommissionen give præcise oplysninger om, hvilke projekter til omlægning af skibsbygningssektoren i Gijón, Asturias, der har modtaget fællesskabsstøtte mellem 1991 og 1995, og under hvilket fællesskabsprogram?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies**

(7. september 1995)

Den Europæiske Regionaludviklingsfonds interventioner i Asturias-regionen til iværksættelse af de planer, der er indeholdt i EF-støtterammerne for perioderne 1989—1993 og 1994—1999, med henblik på strukturudvikling og -tilpasning i de spanske mål nr. 1-regioner, indebærer ikke specifik støtte til omlægning i skibsbygningsindustrien. I øvrigt har Asturias-regionen ikke modtaget støtte under EF-programmet RENAVAL, der tilgodeser de områder, der er hårdest ramt af problemerne i forbindelse med omlægninger i skibsbygningsindustrien.

Det fremgår imidlertid klart af EF-støtterammen for denne region, at et af målene er at fremme den økonomiske diversificering i regionen ved at gøre den mindre afhængig af de sektorer, der er berørt af omstillingsprocessen (kulindustrien, jern- og stålindustrien og skibsbygningsindustrien) og at bidrage til en bedre udnyttelse af regionens fortrin gennem etablering af nye aktiviteter. Regionaludviklingsfonden har således i Gijón kommune medfinansieret en række projekter med det ovennævnte sigte, hvoriblandt man kan nævne indretning af den gamle fiskerihavn og frihavnen i Gijón-Musel, indretning af jernbanemuseet, genanvendelse af industrielt brakland, etablering af campingpladser, sanering af det østlige område og anlæggelse af trafikale infrastrukturer.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1830/95

af Salvador Garriga Polledo (PPE)

til Kommissionen

(28. juni 1995)

(95/C 311/21)

Om: Den offentlige virksomhed Hulleras del Noroeste SA (Hunosa)

Kan Kommissionen oplyse i detaljer, hvilke projekter med tilknytning til den offentlige virksomhed Hulleras del Noroeste SA (Hunosa), der har modtaget fællesskabsstøtte mellem 1991 og 1995, og helt konkret under hvilket fællesskabsprogram?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies**

(7. september 1995)

I perioden 1989—1993 har virksomheden Hunosa i overensstemmelse med planerne i EF-støtterammen for struk-

turudvikling og -tilpasning i de spanske mål nr. 1-regioner modtaget støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til gennemførelse af to store enkeltprojekter, der tager sigte på en diversificering af energikilderne og beskyttelse af forbedring af miljøet.

Det første projekt vedrørende et varmekraftværk, der skal opføres i kommunen Mieres, blev godkendt i 1989. Der blev afsagt et støttebeløb fra EFRU på 4 934 mio. pta. med et skønnet investeringsbehov på i alt 13 238 mio. pta. I dette store projekt vil man anvende materialer fra slaggebjergene som brændstof, hvorved man vil kunne forbedre miljøet i mineområderne. Man vil endvidere tage en avanceret teknologi, der ikke er forurenende, i anvendelse: Emissionerne vil kun komme op på ca. halvdelen af det maksimum, der er fastsat i de pågældende EF-direktiver.

Projektet har ligeledes fået støtte under THERMIE-programmet som nyskabende demonstrationsprojekt (forbrændingssystemet skal anvende vanskelige materialer), samt et EKSF-omstillingslån på 5 mio. pta. med en maksimal rentegodtgørelse på 288 000 ECU.

Det andet projekt, der blev godkendt i 1990, vedrører rensning af affald stammende fra kulrensingsanlæggene i virksomheden Hunosa. Der er ydet en EFRU-støtte til dette projekt på 7,6 mio. ECU (1990-priser). De samlede forudsatte investeringsomkostninger beløber sig til 16,9 mio. ECU (1990-priser).

Der er tale om et projekt, der er koordineret med foranstaltninger til oprensning af flodbækkenerne i den centrale del af Asturias, der indgår i det nationale program af fællesskabsinteresse for Asturias, som blev godkendt i 1987. Det har til formål at sikre, at udledningerne fra kulrensingsanlæggene opfylder de kvalitetsnormer, der er påkrævet for, at det rensningssystem, der er etableret ved nævnte program, fungerer tilfredsstillende.

I det operationelle program for Asturias (1994—1999), der blev godkendt i 1994, indgår der en række projekter, der skal gennemføres af virksomheden Hunosa. Disse projekter, som endnu ikke er fuldt ud defineret, vedrører genanvendelse af affald til nye aktiviteter og genbrug af materialer fra slaggebjerge. De samlede anslåede omkostninger til dette arbejde beløber sig til 41 mio. ECU med en forventet støtte fra EFRU på 20 mio. ECU.

De ovennævnte foranstaltninger skal bidrage til at beskytte og forbedre miljøet i regionen, og de er således med til at fremme den ønskede økonomiske diversificering af de regionale offentlige virksomheder, der er berørt af omstillingsprocessen, uden at der er tale om EF-støtte til den spanske kulindustri.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1831/95

af Salvador Garriga Polledo (PPE)
til Kommissionen
(28. juni 1995)
(95/C 311/22)

Om: Den fælles valuta og pensionerne

Mener Kommissionen, at det er muligt at tage det endelige skridt mod den fælles valuta, uden at der er skabt konvergens mellem de nationale ordninger for finansiering af pensionerne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yves-Thibault De Silguy
(20. september 1995)

Kommissionen mener, at det er muligt at overgå til den fælles mønt uden forinden at ændre kompetencefordelingen med hensyn til pensionsordning.

På forslag fra Kommissionen og efter høring af Parlamentet vedtog Rådet nemlig den 27. juli 1992 en henstilling (92/442/EØF) om overensstemmelse mellem målene og politikken for social beskyttelse⁽¹⁾. I denne anerkender Rådet, at hver enkelt medlemsstat fortsat bestemmer, hvorledes dens sociale tryghedsordning indrettes, tilrettelægges og finansieres, og det fastsætter fælles målsætninger til at lede udviklingen i national politik.

Pensionerne kan finansieres på forskellig vis alt efter medlemsstat, f.eks. kan der være tale om en opdeling i grundpensioner og tillægspensioner.

Disse forskellige måder at finansiere pensionerne på kan rigtig nok give anledning til vanskeligheder for personer, der bor i én medlemsstat og arbejder i en anden. Kommissionen vil som angivet i det sociale handlingsprogram på mellem-lang sigt 1995—1997⁽²⁾ (punkt 6.1.3) snart forelægge en meddelelse herom.

Men disse forskellige finansieringsmåder for pensionerne har ingen virkning for overgangen til den fælles mønt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 245 af 26. 8. 1992.

⁽²⁾ Dok. KOM(95) 134.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1843/95

af Mihail Papayannakis (GUE/NGL)
til Kommissionen
(3. juli 1995)
(95/C 311/23)

Om: Vandforsyningen til byen Jannina

Ministeriet for miljø, regionaludvikling og offentlige arbejder har godkendt udførelse af et arbejde »Vandforsyning til byen Jannina, 200 landsbyer og berigelsen af Jannina-søen med parallel vandforsyning fra det bredere bassin«, og har hertil pålagt forskellige kontorer at sammenfatte en undersøgelse med titlen »Supplerende vandforsyning til de øvrige bybebyggelser i Jannina-bassinet og berigelse af Jannina-søen« og en undersøgelse af indvirkningerne på miljøet.

Eftersom den løsning, der foreslås i undersøgelsen, til berigelse af Jannina-søen er:

- meget bekostelig (omkostningerne vil overstige 15—20 mia. dr.)
- tidskrævende (det vil vare fem til syv år at gennemføre projektet)
- det forventes at have en negativ indflydelse på miljøet i området på grund af, at 800 ha vil blive oversvømmet af vandet fra Gotista-bassinet med deraf følgende ødelæggelse
- man ikke kommer ind på de uhyre store spørgsmål om vandforsyningen til byen Jannina og de 200 landsbyer i det bredere Jannina-område, som udgør 80 % af den aktive befolkning i Jannina-departementet
- der er fare for, at søen bliver fyldt op af det Ier, der føres med vandet, og at den forvandles til en mose samt
- projektet bliver oversvømmet og ødelagt af vandet fra det bassin, som bliver skabt i forbindelse med DET's vandkraftprojekt ved Araksos-floden, som i øvrigt finansieres af Fællesskabet

bedes Kommissionen oplyse:

1. Om den har kendskab til ovennævnte planer og hvilken rolle fællesskabsfinansieringerne har spillet i udførelsen af arbejdet?
2. Hvorfor skønt arbejdet finansieres som et hele under ovennævnte titel man har udskilt vandforsyningen til Jannina-departementet?
3. Hvorfor har de kompetente græske myndigheder foretaget en forhastet udlicitering af arbejdet, uden at man rettidigt har offentliggjort miljøindvirkningsundersøgelsen og informeret borgerne i overensstemmelse med direktiv 85/337/EØF⁽¹⁾?

4. Hvorledes kan det forenes, at to arbejder, som begge finansieres af samme fællesskabskilde, kan ødelægge hinanden?

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(8. september 1995)**

Som Kommissionen allerede har anført i sit svar på skriftlig forespørgsel E-1622/95 af Kaklamani (¹) om samme emne efter klagen fremsat af Kalogiannis, har den sendt de græske myndigheder et spørgeskema omfattende de punkter, der berøres af EF-forskrifterne, samt de økonomiske og tekniske forhold omkring projektet. Kommissionen er for øjeblikket ved at gennemgå det svar, den har modtaget fra de græske myndigheder, og vil derefter tage stilling til dette spørgsmål.

(¹) EFT nr. C 270 af 16. 10. 1995.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1845/95
af Fausto Bertinotti (GUE/NGL)
til Kommissionen
(3. juli 1995)
(95/C 311/24)**

Om: Forelæggelse af et direktiv om grænseværdier for emission af dioxiner og furaner fra kommunale affaldsforbrændingsanlæg

I punkt 8 i direktiv 89/369/EØF (¹) om forebyggelse af luftforurening fra nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg står følgende:

»der bør fastsættes fællesskabsgrænseværdier for dioxiner og furaner hurtigst muligt«.

I ovennævnte direktivs artikel 3, stk. 4, fastlægges det, at der bør »vedtages et fællesskabsdirektiv herom«.

I Kommissionens svar på en af mine tidligere forespørgsler, udtalte den, at dioxin hovedsagelig stammer fra kommunale affaldsforbrændingsanlæg og udstødning fra motorkøretøjer.

Kan Kommissionen oplyse, hvornår det vil være muligt for den at fastsætte grænseværdier for emission af dioxiner og furaner fra kommunale affaldsforbrændingsanlæg i overensstemmelse med målene i direktiv 89/369/EØF og målene i det femte miljøprogram?

(¹) EFT nr. L 163 af 14. 6. 1989, s. 32.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(21. september 1995)**

Efter vedtagelsen af den fælles holdning vedrørende et direktiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening vil Kommissionen fortsat se det som en prioriteret opgave at arbejde frem mod Parlamentets andenbehandling og Rådets endelige vedtagelse heraf. Da direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening er et rammedirektiv, som også omfatter forbrænding af kommunalt affald, vil normerne for forbrænding blive vedtaget senere. Til trods herfor vil Kommissionen udføre arbejdet vedrørende forbrænding så hurtigt som muligt for at opfylde de målsætninger, der er fastsat i Fællesskabets femte handlingsprogram i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1850/95
af Mark Killilea (UPE)
til Kommissionen
(3. juli 1995)
(95/C 311/25)**

Om: Overproduktion af norsk opdrættet laks

Nye tal udarbejdet af det norske markedsundersøgelsesfirma, Kontali, har vist, at udførslen af norsk laks til det europæiske marked i år er steget med 32 %. Det anslås, at produktionen af opdrættet laks vil være steget med 50 % fra 200 000 tons til 300 000 tons ved udgangen af 1995.

Kommissionen har hidtil hævdet, at den ikke ser noget tegn på, at denne forøgede norske produktion virker forstyrrende på det europæiske marked. De statistikker, som Kontali har udarbejdet, viser imidlertid, at udførslen af frisk laks til EU for april i år sammenlignet med den tilsvarende måned sidste år er steget med 46 %. Denne stigning har allerede haft alvorlige virkninger for irske og skotske producenter, men langt alvorligere bliver det, når hovedparten af den øgede produktion oversvømmer markedet senere i år omkring september eller oktober. På det tidspunkt vil den have nået kritiske proportioner, og det vil være for sent at forhindre et sammenbrud på det europæiske marked og redde mange europæiske producenter.

Vil Kommissionen kommentere disse tal og udtale sig om, hvorvidt den mener, at der skal træffes kriseforanstaltninger for at forhindre et fuldstændigt sammenbrud på markedet i den nærmeste fremtid?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino**

(14. september 1995)

Omfanget af den forventede stigning i produktionen af norsk laks er blevet drøftet på et møde mellem Parlamentets fiskeriudvalg og den norske myndigheder. Kommissionen henviser også til sit svar på skriftlig forespørgsel E-1851/95 ⁽¹⁾ fra det ærede medlem.

Norge forudser en produktion på 260—280 000 tons i 1995 og på 320—350 000 tons i 1996. De europæiske lakseproducenter mener, at disse tal nok er for lavt sat. Under alle omstændigheder vil de norske leverancer til EU-markedet sikkert stige om kort tid. Kommissionen følger udviklingen og har erindret visse medlemsstater om nødvendigheden af, at der hurtigt indsendes statistikker for at få et klart indtryk af situationen. Kommissionens egen overvågning viser en vedvarende langsom nedgang i lakseprisen.

Ifølge de oplysninger, Kommissionen ligger inde med, er EU's marked endnu ikke blevet alvorligt skadet. Kommissionen vil fortsat følge situationen nøje, og hvis den forventede omfattende stigning i importen indtræffer, vil den undersøge situationen for at se, om den øgede import volder alvorlig skade. Kommissionen vil derpå overveje at fremsætte de relevante forslag.

⁽¹⁾ Se side 18 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1851/95

af Mark Killilea (UPE)

til Kommissionen

(3. juli 1995)

(95/C 311/26)

Om: Norsk lakseproduktion

Vil Kommissionen redegøre nærmere for det møde, som fandt sted den 19. maj 1995 mellem de norske myndigheder og medlemsstaterne, om den stigende produktion af norsk laks, som nu kommer ind på det europæiske marked?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino**

(14. september 1995)

Tirsdag den 20. juni 1995 fremsatte de norske myndigheder, der var inviteret af Parlamentets fiskeriudvalg, deres syn-

spunkter over for og fik stillet spørgsmål fra de ærede medlemmer og fra repræsentanter for EU's lakseproducenter. Udtalelsen fra de norske myndigheder den 19. maj 1995 var nøjagtig den samme som den, der fremsatte den 20. juni 1995.

De forudså en vedvarende udvidelse af deres produktion og eksport til EU og af markedet for laks. EU's lakseproducenter satte spørgsmålstegn ved disse tal. Norge beskrev kort situationen med hensyn til statsstøtte til industrien; dette gav anledning til nogle spørgsmål, og Kommissionen har iværksat undersøgelser. Norge omtalte også den omfattende salgskampagne, der var blevet igangsat for yderligere at øge markedsandelen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1859/95

af Luciano Vecchi (PSE)

til Kommissionen

(3. juli 1995)

(95/C 311/27)

Om: Fællesskabsborgere, der har lidt tab som følge af låntagning i ecu og udenlandsk valuta

De seneste tre års uro på valutamarkedet (og visse EU-valutaers udtrædelse af EMS) har ført til betydelige ændringer i vekselkurserne mellem de europæiske valutaer og i forhold til ecuen.

Disse ændringer har i allerhøjeste grad skadet borgere og små erhvervsdrivende i en række medlemsstater, som har optaget lån i ecu eller i andre valutaer, der er blevet opskrevet i forhold til deres egne nationale valutaer.

Kan Kommissionen oplyse:

1. Hvilke solidaritetsforanstaltninger (rentegodtgørelse, lanomlægning osv.) den agter at træffe til fordel for de hardest ramte borgere?
2. Hvad den agter at gøre i lyset af behovet for, at pengeinstitutterne giver kunderne korrekte oplysninger om lån i udenlandsk valuta?
3. Hvad den agter at foretage sig for at få et samarbejde i stand med medlemsstaterne om disse spørgsmål?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yves-Thibault De Silguy**

(20. september 1995)

Som Kommissionen allerede har forklaret i sine svar på skriftlig forespørgsel E-2859/93 af Vincenzo Mattina ⁽¹⁾, E-1/95 af Marie-France Stirbois ⁽²⁾ og E-1785/95 af Marco Cellai ⁽³⁾ og med henvisning til andragende nr. 25/94 til Parlamentet fra bl.a. Stabile, der blev drøftet i det relevante udvalg i Parlamentet den 4. november 1994, findes der intet retsgrundlag for gennem fællesskabsinstrumenter at ændre eksisterende prioritetslån og andre lån i ECU og i andre udenlandske valutaer.

Ved indgåelse af aftaler med banker skal sidstnævnte imidlertid overholde principperne om, at der skal gives udtømmende og fair oplysninger om en eventuel valutakursrisiko, jf. EU-bestemmelserne om reklamevirksomhed (direktiv 84/450/EØF ⁽⁴⁾).

⁽¹⁾ EFT nr. C 300 af 27. 10. 1994.

⁽²⁾ EFT nr. C 152 af 19. 6. 1995.

⁽³⁾ EFT nr. C 273 af 18. 10. 1995.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 250 af 19. 9. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1861/95

af Honório Novo (GUE/NGL)

til Kommissionen

(3. juli 1995)

(95/C 311/28)

Om: Vurdering af virkningerne på miljøet af IP1-motorvejsstrækningen mellem Freixo og Carvalhos

I skriftlig forespørgsel E-2804/94 ⁽¹⁾ anførtes det, at den offentlige høring i forbindelse med vurderingen af de virkninger, motorvejsstrækningen IP1 mellem Freixo og Carvalhos vil have på miljøet, først fandt sted efter påbegyndelsen af de pågældende anlægsarbejder. Som svar på denne forespørgsel oplyste kommissær Ritt Bjerregaard, at Kommissionen havde henvendt sig til de portugisiske myndigheder for at få mere detaljerede oplysninger i sagen. Endvidere blev det påpeget, at der ville være tale om en overtrædelse af direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾, hvis det i forespørgslen anførte kunne bekræftes.

Kan Kommissionen, da der nu er gået mere end tre måneder siden modtagelsen af ovennævnte svar, oplyse, hvorledes de portugisiske myndigheder har reageret på ovennævnte henvendelse? Kan den endvidere oplyse, hvilke skridt den agter at tage over for den portugisiske regering, hvis der konstateres en overtrædelse af direktiv 85/337/EØF?

⁽¹⁾ EFT nr. C 139 af 5. 6. 1995, s. 32.

⁽²⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(21. september 1995)

Som svar på den anmodning om oplysninger i denne sag, som Kommissionen havde rettet til de portugisiske myndigheder, har disse for ganske nylig tilstillet den deres bemærkninger.

Kommissionen har gennemgået dette svar og skønnet, at det var bydende nødvendigt at indhente yderligere oplysninger herom.

Følgelig har den påny rettet henvendelse til de portugisiske myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1866/95

af Iñigo Méndez de Vigo (PPE)

til Kommissionen

(3. juli 1995)

(95/C 311/29)

Om: Frihandelsaftale med USA

Sir Leon Brittan, medlem af Kommissionen, har på det seneste været fortalende for at indgå en frihandelsaftale med USA.

Har Kommissionen, i betragtning af at det ifølge WTO-bestemmelserne er forbudt at indgå frihandelsaftaler, som ikke omfatter alle økonomiske sektorer, vurderet denne aftales økonomiske konsekvenser for Fællesskabets landbrugssektor?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan**

(7. september 1995)

Sir Leon Brittan har aldrig udtalt, at han gik ind for et frihandelsområde med USA. Hverken han eller Kommissionen har bundet sig til at foreslå, at der oprettes en frihandelsområde med De Forenede Stater. Kommissionen undersøger for øjeblikket de politiske og økonomiske konsekvenser af forskellige tanker om en mellem- og langsigtet genoplivning af de transatlantiske økonomiske forbindelser; en af disse er en frihandelsaftale.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1883/95
af Elisabeth Schroedter og
Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (V)
til Kommissionen
(3. juli 1995)
(95/C 311/30)

Om: Dyrkning af hamp

Kommissionen anmodes om at stille følgende oplysninger til rådighed:

- hvor mange hektar blev i 1994 tilsået med hamp i de enkelte EU-medlemsstater?
- hvilken samlet andel af dette areal blev dyrket i henhold til forordning (EØF) nr. 1558/93 ⁽¹⁾?
- hvor stor støtte tildeler Kommissionen i alt de enkelte medlemsstater pr. hektar? Hvor højt er det samlede støttebeløb?
- hvor mange kontroller med dyrkningen af hamp er der blevet gennemført i henhold til forordning (EØF) nr. 1164/89, bilag A ⁽²⁾?
- hvad var resultatet af disse kontroller?

Har Kommissionen til hensigt at skabe ensartede konkurrencevilkår i EU, for så vidt angår dyrkningen af hamp? (EU-norm for THC-indhold 0,3% — BRD-norm for THC-indhold 0,1%)

Har Kommissionen til hensigt at yde særstøtte til dyrkningen af hamp i struktursvage regioner på grund af den arbejdsintensive produktion og mangfoldigheden af forskellige produkter?

Overvejer Kommissionen i forbindelse med mål nr. 1-områder, forordning (EØF) nr. 2078/92 ⁽³⁾ og LEADER II-programmet at støtte infrastrukturforanstaltninger, der støtter den regionale forarbejdning og markedsføring af råstoffet hamp?

Agter Kommissionen som led i de obligatoriske braklægninger, jf. forordning (EØF) nr. 1765/92 ⁽⁴⁾, at yde særstøtte til råstoffet hamp i ugunstigt stillede regioner?

⁽¹⁾ EFT nr. L 154 af 25. 6. 1993, s. 28.

⁽²⁾ EFT nr. L 121 af 29. 4. 1989, s. 4.

⁽³⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 85.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 12.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(7. september 1995)

Det område, der er tilsået med hamp i EF udgør ca. 11 000 ha. Til dette areal kan der i henhold til den fælles markedsordning for spindhør og hamp ydes en fast støtte på 774,74 ECU pr. ha for 1995/96, og denne støtte udgør i alt

ca. 9 mio. ECU om året. På grund af stigende noteringer blev arealerne med hamp i EF udvidet i 1994 og 1995, efter at der tidligere havde været tale om en betydelig indskrænkning. Frankrig er med ca. 7 000 ha langt den vigtigste producentstat efterfulgt af Spanien (1 300 ha), Det Forenede Kongerige (1 000 ha), Nederlandene (900 ha) og Østrig (700 ha).

Støtten ydes kun, hvis indholdet af stimulerende stoffer ikke overstiger 0,3%. Kommissionen overvejer ikke for øjeblikket at ændre denne sats. Medlemsstaterne udøver kontrol med de anvendte sorter, og hvis der konstateres uregelmæssigheder, meddeler de det til Kommissionen. Kommissionen har ikke fået forelagt specifikke problemer i denne sammenhæng. For at undgå eventuelt misbrug har den imidlertid for nyligt truffet foranstaltninger med henblik på en styrkelse af kontrollen.

Ifølge Kommissionens beslutning af 22. marts 1994 om fastslæggelse af udvælgelseskriterier for investeringer vedrørende forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugs- og skovbrugsprodukter kan der i sektoren for hør og hamp ydes investeringsstøtte i henhold til forordning (EØF) nr. 866/90, forudsat at disse innovative investeringer sker i nonfoodsektoren. I øvrigt er støtte til moderniseringsforanstaltninger begrænset til foranstaltninger, der ikke medfører nogen kapacitetsudvidelse i den pågældende region.

I mål nr. 1-områder og i forbindelse med LEADER II er der mulighed for at støtte innoverende pilotforanstaltninger vedrørende nyskabende nonfoodformål.

Kommissionen har for øjeblikket ikke fået forelagt nogen støtteansøgning vedrørende hamp.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1888/95
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)
til Kommissionen
(3. juli 1995)
(95/C 311/31)

Om: Færdiggørelse af vejen mellem Skoutari og Kotronas

Færdiggørelsen af vejen mellem Skoutari og Kotronas i departementet Lakonia, som indgik i den første fællesskabsstøtteramme, vil lette kommunikationen for alle regioner i den østlige del af Mani, der rent konkret er afskåret fra de større byer og fra de vigtigste forbindelsesveje. Det pågældende projekt blev ikke fuldt gennemført under den første fællesskabsstøtteramme og er derfor blevet lagt ind under den anden fællesskabsstøtteramme som et projekt, der fortsat løber, på den betingelse, at det bliver færdiggjort inden den 30. september 1995.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet for at sikre, at projektet bliver gennemført, og vejen kan tages i brug inden for ovennævnte frist?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies**

(11. september 1995)

Projekter, der er finansieret i henhold til EF-støtterammen 1989—1993, men hvis konkrete gennemførelse ikke er afsluttet i nævnte programmeringsperiode, kan på bestemte betingelser få støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling inden for EF-støtterammen for 1994—1999; formålet med denne ordning er at gøre projekterne operationelle og sikre dem en bedre virkning. Det projekt, som det ærede parlamentsmedlem nævner, blev godkendt som led i det operationelle program for Peloponnes for 1994—1999, efter at det var gennemgået i programmets overvågningsudvalg, idet det dog var en betingelse, at det blev fysisk og økonomisk afsluttet pr. 30. september 1995.

De regionale myndigheder begrundede det hensigtsmæssige i, at der som led i programmet blev finansieret arbejder, så der blev skabt forbindelse mellem to landsbyer. Ud af i alt 11 km mangler der 1,6 km, som skal færdiggøres med belægning og asfalt. Det påhviler disse regionalmyndigheder at skabe sikkerhed for, at arbejdet bliver afsluttet og anvendeligt pr. nævnte dato.

skatteyderes salg af fast ejendom, tjener som sikkerhed for den spanske stats eventuelle tilgodehavender i form af kapitalvindingskat fra personer uden fast bopæl i Spanien. Beløbet kan fratrækkes ved udfyldelse af kapitalvindingskat-angivelsen. Hvis det tilbageholdte beløb er større end det beløb, der reelt skal betales, har den ikke-fastboende krav på at få refunderet differencen.

Som nævnt af det ærede medlem gælder denne tilbageholdelsesregel ikke for fastboende spanske statsborgere. Det skyldes, at det kan være vanskeligt eller umuligt for de spanske skattemyndigheder at inddrive denne skat, når først sælgeren af en ejendom har forladt landet.

Med hensyn til spørgsmålet om hvorvidt denne beskatningsregel er i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, må Kommissionen pointere, at som EU-lovgivningen ser ud i dag, har medlemsstaterne ret til at indrette deres indkomstskatteregler, som de vil, forudsat at de er forenelige med EU's generelle bestemmelser.

Kommissionen kan ikke se, at tilbageholdelsesreglen skulle kunne udgøre en tilsidesættelse af disse generelle bestemmelser, og den agter derfor ikke at skride ind.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1938/95

af **Graham Mather (PPE)**

til **Kommissionen**

(6. juli 1995)

(95/C 311/32)

Om: Diskriminerende bestemmelser i forbindelse med salg af fast ejendom i Spanien

Siden januar 1992 har spansk lov krævet, at sælgere af fast ejendom i Spanien, som ikke er bosiddende i Spanien, deponerer 10 % af salgsafkastet hos de lokale myndigheder med henblik på at dække eventuelle skatter, som måtte være udestående.

Dette krav diskriminerer mod ikke-fastboende, da en tilsvarende bestemmelse ikke gælder spanske fastboende.

Er et sådant forslag i overensstemmelse med traktaterne, og agter Kommissionen at tage nogen skridt for at ændre, hvad der kunne være en fordrejning af salg af fast ejendom inden for Unionen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**

(11. september 1995)

Kommissionen ønsker først at bemærke, at de 10 %, der af Spanien tilbageholdes i forbindelse med ikke-fastboende

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1945/95

af **James Provan (PPE)**

til **Kommissionen**

(6. juli 1995)

(95/C 311/33)

Om: Statistik vedrørende turisme i Den Europæiske Union

Kan Kommissionen oplyse statistikkerne for tidsrummet 1989—1994 vedrørende:

a) antal ansatte

b) lønsomhed

c) omsætning

i følgende sektorer inden for Den Europæiske Unions turistsektor:

1. Overnatninger (f.eks. hoteller, morgenmad og logi)?
2. Forplejning og ophold?
3. Underholdning og uddannelse?
4. Rejser og turisme (f.eks. transport pr. fly osv.)?
5. Sport og fritid?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Yves-Thibault De Silguy
(9. oktober 1995)

Skønt der findes en enorm mængde data om turismeøkonomien i Europa, er det meget vanskeligt at give velunderbyggede svar på de stillede spørgsmål. Den væsentligste årsag er problemet med at definere turisme som sådan. Turisme som en økonomisk aktivitet defineres ved et efterspørgselsorienteret begreb. Dette indebærer f.eks., at omsætningen i et underholdningsetablisement næsten aldrig er ren turismeomsætning. Det væsentlige spørgsmål er, hvem kunderne i dette underholdningsetablisement er. Turismeomsætning skabes af turister. Et underholdningsetablisement kan være besøgt af 45 % lokale beboere og 55 % turister. Disse tal kan imidlertid variere enormt alt efter sæsonen.

Den generelle følge af disse metodologiske problemer er, at det er yderst vanskeligt at levere nogen former for globale data om rejser og turisme. Endvidere må man, når man ser på visse potentielle turisme-undersektorer, være opmærksom på, at kun en del (sometider endda en ubetydelig del) af disse undersektorer kan opfattes som turismerelaterede.

Situationen kan forbedres på mellemlang sigt, eftersom Kommissionen i øjeblikket er i gang med at udarbejde et forslag til Rådets henstilling om en almen metodologi for turismestatistikker. Pilotundersøgelser, som i øjeblikket iværksættes i hotel-, restaurant- og catering-sektorerne (medlemsstaterne i samarbejde med Eurostat), vil også føre til øget sammenlignelighed af data.

Det er vanskeligt at levere data om de fem aktivitetsgrupper, eftersom de pågældende grupper ikke stemmer overens med den hovednomenklatur (NACE Rev. 1), der anvendes (f.eks. underholdning og uddannelse, catering og gæstgiveri). En yderligere vanskelighed ved fremskaffelse af de ønskede data udspringer af det faktum, at aktivitetsgrupperne i meget høj grad overlapper hinanden, eller at en gruppe er fuldt integreret i en anden gruppe.

Hvad indikatorerne a), b) og c) angår, bør det påpeges, at antallet af beskæftigede personer er en standardindikator, at tallene for omsætning ofte er til rådighed, men at data om rentabilitet ikke findes.

Data med hensyn til beskæftigelse og omsætning i turismeindustrien sendes direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Den ny publikation »Tourism in Europe«, som indeholder data om den senere tids tendens i turismeøkonomien i Europa og en analyse af turismeindustrien i hver af medlemsstaterne i Fællesskabet og EFTA, sendes også til information.

Kommissionen besvarer velvilligt yderligere spørgsmål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1947/95
af Christine Crawley (PSE)

til Kommissionen

(6. juli 1995)

(95/C 311/34)

Om: Mælk

Jeg modtager stadig skrivelser fra medlemmer af min valgskreds, som er bekymret over, at Kommissionen måske er i færd med at begrænse anvendelsen af ordet »mælk«, således at det kun kan gælde animalske produkter. Dette ville betyde, at produkter såsom kokosmælk og sojamælk ikke længere kunne betegnes således. Da vi alle er fuldstændig klar over, at f.eks. kokosmælk og sojamælk er vegetabiliske produkter og ikke animalske produkter, kunne Kommissionen da oplyse, hvad den har til hensigt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(31. juli 1995)

I Rådets forordning (EØF) nr. 1898/87 ⁽¹⁾ om beskyttelse af benævnelserne for mælk og mejeriprodukter i forbindelse med afsætning forbeholdes retten til at bruge ordet mælk produkter, der fremkommer ved malkning af køer eller andre malkedyr. I forordningens artikel 3 og 4 gives der imidlertid mulighed for, at betegnelser med ordet mælk for visse produkter, som ikke er mejeriprodukter, kan fritages for forordningens krav, hvis de anvendes for produkter, hvis præcise beskaffenhed er velkendt på baggrund af den traditionelle brug, eller når betegnelsen klart anvendes for at beskrive en karakteristisk egenskab ved produktet.

Kommissionen vedtog den 28. november 1988 efter forvaltningskomitéproceduren en liste over betegnelser, der er omfattet af denne undtagelsesbestemmelse (beslutning 88/566/EØF) ⁽²⁾. Kokosmælk var med på denne liste i modsætning til sojamælk.

På grundlag af en ny anmodning fra Det Forenede Kongerige vedrørende betegnelsen sojamælk mødtes forvaltningskomiteen den 16. juni 1994 for at drøfte spørgsmålet igen. Komiteen bekræftede, at sojamælk ikke skulle optages på listen over produkter, for hvilke der kan bruges betegnelser, som forbindes med mejeriprodukter, selv om der ikke er tale om sådanne. Alle medlemsstaternes repræsentanter i komiteen med undtagelse af Det Forenede Kongeriges repræsentant stemte imod at optage sojamælk på listen over produkter omfattet af undtagelsen. Det er derfor klart, at selv om dette spørgsmål blev genbehandlet på rådsniveau, er det højst usandsynligt, at der ville blive givet tilladelse til at bruge betegnelsen sojamælk.

Kommissionen har indledt overtrædelsesproceduren under EF-traktatens artikel 169 over for Det Forenede Kongerige med hensyn til dette spørgsmål. Den afgav en begrundet

udtalelse i 1993 og vil indbringe spørgsmålet for Domstolen, hvis overtrædelsen ikke ophører.

Det Forenede Kongeriges regering har oplyst, at den vil tage skridt til at opfylde sine forpligtelser.

Det er Kommissionens opfattelse, at de forbrugere, der allerede er fortrolige med produktet i Det Forenede Kongerige, ikke have vanskeligheder med at genkende det, når det sælges i pakninger, hvor ordet mælk ikke længere forekommer. Desuden vil de forbrugere, som ikke er fortrolige med produktet, blive beskyttet mod den risiko for forveksling, der kunne blive resultatet af fortsat anvendelse af en betegnelse, hvori ordet mælk indgår.

(¹) EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987.

(²) EFT nr. L 310 af 16. 11. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1955/95

af Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)

til Kommissionen

(6. juli 1995)

(95/C 311/35)

Om: EU-restriktioner ved eksport af landbrugsprodukter

1. I hvilke lande og landegrupper er eksporten af landbrugsprodukter inden for de seneste ti år blevet fremmet gennem eksportrestitutioner?

2. Hvor store eksportrestitutioner var der i samme tidsrum tale om i forhold til:

— 1 ton af støttede enkeltprodukter pr. målland og -landegruppe?

— de enkelte mållande og -landegrupper?

— mængden af støttede enkeltprodukter i de enkelte mållande og -landegrupper?

— den samlede mængde af støttede enkeltprodukter på verdensplan?

3. Efter hvilke kriterier bestemmes størrelsen af eksportrestitutionen for det pågældende land og produkt?

4. Foretager EU undersøgelser af de pågældende nationale landbrugsmarkeder, før ydelsen af den pågældende eksportrestitution påbegyndes?

5. På hvilken måde evaluerer EU eksportrestitutionernes indvirkning på de enkelte nationale landbrugsmarkeder i mållande og -landegrupperne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(21. september 1995)

Hvis Kommissionen skulle svare på de detaljerede spørgsmål, det ærede medlem stiller, måtte den foretage langvarige og besværlige undersøgelser, som den ikke er i stand til at gennemføre for øjeblikket. Der vil være tale om en veritabel dokumentarisk og økonomisk undersøgelse, som ville omfatte de fleste af Fællesskabets landbrugsprodukter. Det er dog muligt at give det ærede medlem visse oplysninger:

1. Med hensyn til de tredjelande eller grupper af lande, som der er blevet eksporteret landbrugsprodukter til ved hjælp af restitutioner, findes samlede tal i det statistiske bilag til rapporten om landbrugets stilling i Fællesskabet, der offentliggøres hvert år.
2. Restitutionernes størrelse afspejler i princippet forskellen på eksporttidspunktet mellem prisen på det indre marked og verdensmarkedsprisen. Denne størrelse er derfor forskellig for forskellige produkter og kan i visse tilfælde variere med destinationerne.
3. Kriterierne for fastsættelsen af restitutionerne afhænger af det pågældende produkt og betingelserne for ydelsen af restitutionen, som enten fastsættes i overensstemmelse med gældende regler eller ved licitation.
4. Kommissionen overvåger til stadighed situationen for markedsprodukterne i Fællesskabet ved hjælp af de oplysninger, den regelmæssigt modtager fra medlemsstaterne og fra specialiserede professionelle kredse. Den følger ligeledes situationen for verdensmarkederne. Hele denne viden er nødvendig for at fastlægge de foranstaltninger til forvaltning af markederne, der forelægges forvaltningskomitéen til udtalelse. Fastsættelsen af restitutionerne er en del af disse foranstaltninger.
5. Markedssituationen i tredjelande kan give anledning til at ændre den generelle eksportpolitik. Dette giver sig som regel udtryk i restitutioner, der er differentierede efter destinationen. F.eks. har det for nylig været muligt at nedsætte størrelsen af restitutionerne for eksport af oksekød til Vestafrika med 25 %.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1956/95af **Wolfgang Kreissl-Dörfler (V)**til **Kommissionen**

(6. juli 1995)

(95/C 311/36)

Om: Svig i forbindelse med massetransport af dyr

I besvarelsen af min skriftlige forespørgsel E-761/95 ⁽¹⁾ anførte Anita Gradin på Kommissionens vegne bl.a., at Kommissionen på grundlag af beretninger fra medlemsstaterne går ud fra, at der siden 1990 uretmæssigt er blevet udbetalt eksportrestitutioner for dyretransporter til et beløb af 45 mio. ECU.

Af hvilke medlemsstater er disse uretmæssige eksportrestitutioner blevet udbetalt, og hvor store beløb er der tale om?

Er de uretmæssigt udbetalte eksportrestitutioner blevet geninddrevet af Fællesskabet? Hvor høj har tilbagebetalingsraten været siden 1990 — pr. medlemsstat og år?

Hvilke (eventuelt strafferetlige) konsekvenser for modtagerne af de uretmæssigt udbetalte beløb har deres svig haft til skade for Fællesskabet?

⁽¹⁾ EFT nr. C 196 af 31. 7. 1995, s. 46.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anita Gradin**

(14. september 1995)

I sin besvarelse af det ærede medlems skriftlige forespørgsel E-761/95 anslog Kommissionen på grundlag af indberetninger fra medlemsstaterne, at der uretmæssigt er blevet udbetalt eksportrestitutioner for levende dyr til et beløb af 45 mio. ECU. Størstedelen af dette beløb er udbetalt i Tyskland (ca. 44 mio. ECU) og dernæst, i langt mindre omfang, i Spanien, Frankrig og Irland. Irland er hidtil den eneste medlemsstat, der har inddrevet alle uretmæssigt udbetalte beløb.

Kommissionen kan oplyse, at modtagerne af de uretmæssigt udbetalte restitutioner ud over administrative sanktioner risikerer strafferetlige sanktioner. Ifølge Kommissionens oplysninger er der på nuværende tidspunkt indledt straffesager i fem tilfælde (fire i Tyskland og et i Frankrig).

Endelig kan Kommissionen meddele, at der som følge af de undersøgelser, der blev foretaget i forbindelse med Kommissionens beslutning af 21. december 1994 om afslutning af medlemsstaternes regnskaber over de udgifter for regnskabsåret 1991, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen ⁽¹⁾, er blevet vedtaget en finansiel korrektion på

mere end 54 mio. DM. Den finansielle korrektion vedrører eksportrestitutioner for eksport af levende kvæg til Polen. Kommissionen er bekendt med, at Tyskland har indbragt denne sag for Domstolen (C-54/95) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 352 af 31. 12. 1994.

⁽²⁾ EFT nr. C 137 af 3. 6. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1969/95af **Karl Schweitzer (NI)**til **Kommissionen**

(8. juli 1995)

(95/C 311/37)

Om: Vurdering af virkninger på miljøet

Kommissionen henviser i sit svar af 16. juni 1995 på forespørgsel E-1226/95 ⁽¹⁾ til, at Østrig ikke har overholdt bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF ⁽²⁾, da Østrig har gjort krav på en overgangsfrist på seks måneder.

Hvor mange projekter falder inden for denne periode, og hvilke projekter er der konkret tale om?

Hvornår kan resultatet af Kommissionens undersøgelse af klagen forventes at foreligge?

⁽¹⁾ EFT nr. C 222 af 28. 8. 1995, s. 57.

⁽²⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard**

(15. september 1995)

Kommissionen råder ikke over de oplysninger, det ærede medlem anmoder om, eftersom anmodninger om godkendelse af projekter i medfør af Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af virkningerne af visse offentlige og private projekter på miljøet kun indgives til de pågældende landes nationale myndigheder. Det bør i øvrigt oplyses, at direktivet ikke indeholder krav om, at medlemsstaterne meddeler Kommissionen oplysninger om de pågældende anmodninger.

Kommissionen følger fortsat behandlingen af de klager, EFTA's kontrolmyndighed har indgivet. Dog kan Kommissionen ikke nærmere angive, hvornår behandlingen vil være afsluttet. Behandlingen afhænger nemlig ikke blot af, hvor kompliceret den enkelte sag er, men også af faktorer, som er uafhængige af Kommissionen, såsom medlemsstaternes eller klagerens frist til at besvare Kommissionens anmodninger om oplysninger, eller nøjagtigheden eller relevansen af de oplysninger, som disse måtte være fremkommet med.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1971/95
af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen
 (8. juli 1995)
 (95/C 311/38)

Om: Ødelæggelse af offentlige bygninger i Lefkopiji kommune på grund af jordskælv

I forbindelse med de frygtelige skader, som jordskælvet med en styrke af 6,6 på Richter-skalaen har forvoldt i Grevena-Kozani-området, blev de offentlige bygninger i Lefkopiji kommune ødelagt.

Mener Kommissionen, at genopførelsen af de offentlige bygninger i Lefkopiji vil kunne indgå i revisionen af det regionale operationelle program, og at der vil kunne gives fællesskabsstøtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies
 (7. september 1995)

Der kan ikke ydes støtte fra EF-strukturfondene til finansiering af bygninger til brug for den offentlige administration.

Dog kan der eventuelt ydes finansiering fra fondene til restaurering af offentlige bygninger af historisk art, hvis de skal anvendes som støtte for aktiviteter, der fremmer områdets økonomiske udvikling (museer, udstillingslokaler for håndværksprodukter mv.).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1998/95
af Giulio Fantuzzi (PSE)

til Kommissionen
 (8. juli 1995)
 (95/C 311/39)

Om: Betegnelser på vin

Det er vanskeligt at finde rundt i bestemmelserne for afsætning af vin og nå frem til en gensidig anerkendelse i medlemsstaterne af bestemmelserne vedrørende præsentation og mærkning samt kvbd-reglerne.

Kommissionen bedes på baggrund heraf oplyse følgende:

1. Kan en benævnelse, eller en del heraf, som er anerkendt i en medlemsstat i henhold til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 823/87 ⁽¹⁾ om kvalitetsvine fra bestemte

dyrkningsområder (kvbd), bruges i forbindelse med vine og produkter fremstillet på basis af vin, som er produceret og aftappet uden for det pågældende bestemte dyrkningsområde?

2. Er det muligt at angive et andet produktionsområde eller en anden medlemsstat end den, hvor produktionen rent faktisk har fundet sted?
3. Hvilke organer på henholdsvis EU-plan og nationalt plan har beføjelse til at kontrollere, om de gældende bestemmelser anvendes korrekt?
4. Hvilke EU-organer kan gribe ind i tilfælde af, at de erhvervsdrivende overtræder disse bestemmelser?

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 59.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
 (7. september 1995)

Ifølge den af det ærede medlem nævnte forordning må kvalitetsvin produceret i et bestemt dyrkningsområde (kvbd) kun fremstilles af druer, der er høstet og forarbejdet i den pågældende region. Navnet på denne region eller på et mindre geografisk område, der anvendes for en kvbd, kan ikke anvendes til betegnelse af vin, der ikke kommer fra denne region, og som ikke har fået tildelt dette navn i overensstemmelse med de gældende nationale bestemmelser og EF-bestemmelser. Rådet kan i visse tilfælde give tilladelse til, at navnet på visse nærmere bestemte regioner anvendes til betegnelse af bordvin.

Med hensyn til muligheden for at anvende navnet på en kvbd for andre drikkevarer end vin er dette muligt i henhold til de gældende bestemmelser, forudsat at enhver risiko for forveksling med hensyn til denne drikkevares art, oprindelse eller herkomst er udelukket. Der arbejdes for øjeblikket på ændringer af EF-bestemmelserne med henblik på at gøre dem mere restriktive.

Der findes ingen EF-bestemmelser, som gør det obligatorisk at aftappe kvbd i produktionsområdet.

Hvad angår kontrollen fastsættes det i EF-bestemmelserne om kvbd, at hver medlemsstat skal sikre kontrol og beskyttelse af kvbd. I forordning (EØF) nr. 2048/89 ⁽¹⁾ om kontrol i vinsektoren fastsættes det dog, at hver medlemsstat skal udpege en kontaktinstans med henblik på gennemførelsen af kontrollen i vinsektoren, navnlig kontrollen vedrørende betegnelse af og fremtrædelsesform for vin.

Listen over disse kontaktorganer i medlemsstaterne og under Kommissionen er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾ og ajourføres regelmæssigt.

⁽¹⁾ EFT nr. L 202 af 14. 7. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. C 61 af 10. 3. 1992 og EFT nr. C 203 af 27. 7. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1999/95

af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)

til Kommissionen

(8. juli 1995)

(95/C 311/40)

Om: Den samfundsøkonomiske situation i Cebolais de Cima og Retaxo i det portugisiske amt Castelo Branco

Den samfundsøkonomiske situation i Cebolais de Cima og Retaxo i det portugisiske amt Castelo Branco er typisk. Dette minitextilområde, hvor uld siden slutningen af det 19. århundrede traditionelt har dannet grundlaget for den eneste industri, som beskæftiger ca. 1 000 mand, befinder sig i store vanskeligheder, som kan komme til at true 15 virksomheder.

Ifølge en foreløbig vurdering skyldes problemerne et fald i ordretilgangen som følge af lavkonjunktur og konkurrencevilkår præget af dumping, alt for store lagre, optagelse af banklån — til meget høje rentesatser og uden nogen form for støtte til SMV — som var nødvendige for at kunne opfylde forpligtelser, som andre tilsidesatte, manglende støtte, dårlig information og endelig driftsmetoder, som ganske vist ikke er up to date, men som bygger på værdier som f.eks. et godt navn og gode samfundsmæssige relationer.

Til trods for at virksomhedslederne er overbevist om, at situationen er konjunkturbetinget og vil kunne afhjælpes gennem de rigtige foranstaltninger, f.eks. »lay off«-lovgivning, vil strukturproblemer og økonomisk nedgang kunne få en traditionel og levedygtig industri til at bukke under, hvilket vil få alvorlige samfundsmæssige følger og føre til afvandring fra endnu et område i Portugal.

Dette tilfælde er et mønstergyldigt eksempel på situationen inden for tekstilindustrien — RETEX, GATT og særprogrammet for støtte til den portugisiske tekstilindustri — og afspejler de små og mellemstore virksomheders vanskeligheder, regionalproblematikken og den økonomiske og sociale samhørighed, den forsinkede anvendelse af midler og den dårlige information af SMV. Finder Kommissionen på denne baggrund ikke, at det ville være hensigtsmæssigt gennem de regionale myndigheder og den portugisiske regering at skaffe sig oplysninger om denne sag og søge at træffe foranstaltninger, som kan danne skole i lignende situationer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies

(11. september 1995)

Ifølge de oplysninger, som det ærede parlamentsmedlem fremlægger om den socioøkonomiske situation i amtet Cebolais de Cima, Castelo Branco, er der i denne region tilsyneladende problemer, som netop EF-initiativet RETEX og initiativet for tekstilindustrien i Portugal skal afhjælpe.

Inden for de regler, der gælder for EF-strukturfondenes indsats, er det ifølge partnerskabsprincippet først og fremmest de nationale myndigheder, der skal fastlægge, hvilke enkeltprojekter der skal ydes EF-støtte til. Kommissionen vil dog henlede de portugisiske myndigheders opmærksomhed på situationen i det pagældende område, så problemerne kan blive behandlet i generel sammenhæng.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2005/95

af John Corrie (PPE)

til Kommissionen

(8. juli 1995)

(95/C 311/41)

Om: Betalingsordning for landbrugsarealer

Er Kommissionen bekendt med, at visse medlemsstater arbejder på at fastlægge, hvorvidt det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt at fastsætte miljømæssige kriterier for landbrugsarealer inden for rammerne af betalingsordningen for landbrugsarealer? Vil Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der er tale om?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(7. september 1995)

Ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 1765/92 ⁽¹⁾ om støtteordningen for markafgrøder skal medlemsstaterne kun anvende miljøforanstaltninger i forbindelse med udtagne arealer. Den kræver ikke og tillader heller ikke, at medlemsstaterne knytter miljøbetingelser til udbetalingen af udligningsgodtgørelser.

Kommissionen er ikke bekendt med bestræbelser i medlemsstaterne på at indføre miljøbetingelser i forbindelse med arealer under støtteordningen for markafgrøder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2007/95

af John Corrie (PPE)
til Kommissionen
(8. juli 1995)
(95/C 311/42)

Om: Tildeling af landbrugsstøtte

Mener Kommissionen, at det vil få følger for den seneste GATT-aftale, hvis medlemsstaterne beslutter ensidigt at fastsætte miljømæssige betingelser for tildeling af landbrugsstøtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(7. september 1995)

Kommissionen mener ikke, at medlemsstaterne ensidigt kan beslutte at fastsætte miljøbetingelser for støtte, der ydes af EF under den fælles landbrugspolitik. Sådanne betingelser kan kun indføres på grundlag af en tilladelse, der er givet i henhold til EF's retsfor skrifter. Der er givet tilladelse i flere rådsforordninger om oprettelse af fælles markedsordninger (se f.eks. artikel 5d i forordning (EØF) nr. 3013/89 ⁽¹⁾ (fåre- og gedekød), artikel 4g, stk. 4a, i forordning (EØF) nr. 804/68 ⁽²⁾ (mælk) og artikel 7, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1765/92 ⁽³⁾ (udligningsgodtgørelser for markafgrøder).

EF-institutionerne afgør, om medlemsstaterne må indføre miljøbetingelser i forbindelse med EF-præmier. I sidste ende er det Kommissionens opgave at sikre, at medlemsstaterne ikke knytter betingelser, som ikke er godkendt, til præmieudbetalinger. Det er også op til Kommissionen at sikre, at EF's forpligtelser under GATT-aftalen respekteres, men der er ikke nogen direkte forbindelse mellem de to spørgsmål.

⁽¹⁾ EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989.

⁽²⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968.

⁽³⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2027/95

af Klaus Rehder (PSE)
til Kommissionen
(12. juli 1995)
(95/C 311/43)

Om: Fjernelse af handelshindringer i GATT

I henhold til GATT-aftalen skal der i forbindelse med eksport til tredjelande af varer, der ikke er opført i bilag II, ikke anmodes om licenser for det endelige produkt (f.eks. frugtyoghurt) men for det endelige produkts enkelte ingredienser (f.eks. hvidt sukker, frugt, mælk). Da hver enkelt produkt af denne art fremstilles efter egen recept, medfører det omfattende udregninger og kalkulationer. Hvis den solgte mængde afviger fra de oprindelige planer, ændres også de pagældende mængder, som der blev anmodet om licens for.

Hvilke muligheder ser Kommissionen for at mindske denne bureaukratiske procedure, som er til hinder for samhandelen, til et rimeligt omfang?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(12. september 1995)

Den aftale, man nåede frem til under Uruguay-runden, indeholder ingen bestemmelser om kvantitative restriktioner for eksport af forarbejdede landbrugsvarer, som ikke er omfattet af EF-traktatens bilag II.

Som følge af disse varers yderst sammensatte karakter ville det i givet fald have været umuligt at administrere kvantitative restriktioner for landbrugsvarer, som eksporteres i form af sådanne produkter. Den omstændighed, at der i mange af disse produkter indgår en lang række forskellige grundlæggende landbrugsprodukter, ville i givet fald have medført en risiko for, at de bliver medregnet to gange. Derfor indgik Fællesskabet kun en forpligtelse i form af budgetmæssige udgifter. Dette indebærer, at de samlede udgifter til eksportrestitutioner, der udbetales for landbrugsvarer, som eksporteres i form af varer, der ikke er opført i bilag II, inden for et budgetår ikke må overstige et nærmere fastsat beløb.

For tidsrummet fra 16. oktober 1995 til 15. oktober 1996 — dvs. det første regnskabsår, som er omfattet af denne budgetmæssige forpligtelse — beløber de samlede udgifter, som der er givet tilladelse til i medfør af WTO-aftalen, (Verdenshandelsorganisationen), sig til 646 mio. ECU, et beløb, som gradvis skal nedsættes til 366 mio. ECU i år 2000.

Der kræves i dag ingen eksportlicenser eller -certifikater ved eksport af varer, som ikke er opført i bilag II.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2030/95

af Gerhard Botz (PSE)

til Kommissionen

(12. juli 1995)

(95/C 311/44)

Om: Den transregionale afsætning af produkter som kriterium for støtte fra EFRU især i landområder

Den transregionale afsætning af produkter er for de små og mellemstore virksomheder en vigtig forudsætning for at opnå støtte under EFRU. Især i landområder findes der imidlertid mange meget små virksomheder, der ofte er håndværksvirksomheder, og som kun kan sælge deres produkter inden for den pågældende region. Dette gælder især for mål nr. 1-områder.

Derfor har støtteprincippet i denne forbindelse den modsatte virkning, eftersom det hindrer særdeles vigtige støttemidler i at blive anvendt til spredning inden for landområderne.

Har Kommissionen kendskab til dette problem, og hvad gøres der for at ændre denne situation?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Monika Wulf-Mathies

(20. september 1995)

Kommissionen er opmærksom på de problemer, som de tyske myndigheders praktiske anvendelse af »primary effect«-kriteriet (eksport af produkter til områder uden for den region, hvor virksomheden er beliggende som et kriterium for produktive investeringer) kan give anledning til, især for små og mellemstore virksomheder og håndværksvirksomheder. Dette spørgsmål blev drøftet med de tyske myndigheder, da der blev forhandlet om EF-støtterammen for 1994—1999.

Forordningerne om funktionen af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) indeholder ikke bestemmelser om et sådant udvælgelseskriterium, og det er heller ikke en strategi, der normalt følges i forbindelse med Fællesskabets regionalpolitik. I det omfang, EFRU medfinansierer regionalpolitikens fælles opgave (Gemeinschaftsaufgabe Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur) i de nye delstater, påvirker kriteriet imidlertid EFRU's ydelse af tilskud til små og mellemstore virksomheder og håndværksvirksomheder.

Med hensyn til situationen i landdistrikterne kan der siges følgende:

— EFRU supplerer Den Europæiske Udvikling- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) i dens indsats for diversificering i landdistrikterne. Denne indsats henhører i første række under EUGFL. I forbindelse med EUGFL anvendes »primary effect«-kriteriet ikke

— den fleksibilitet, der blev indført i EF-støtterammen for de nye delstater, gør det muligt for delstaterne at udskille EFRU-midler fra den fælles opgave. Nogle af de nye delstater har allerede gjort dette; én vil gøre det i nær fremtid, navnlig med henblik på at støtte de aktiviteter af ringe omfang, der ikke ville opfylde »primary effect«-kriteriet

— den nye rammeplan for den fælles opgave for periode 1995—1999 har begrænset anvendelsen af »primary effect«-kriteriet væsentligt, således at et stort antal små virksomheder eller håndværksvirksomheder, som ikke tidligere ville have været støtteberettigede, vil blive det.

I almindelighed kan det siges, at »primary effect«-kriteriet er et mindre problem nu, end det var i den første programmeringsperiode 1991—1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2031/95

af José Huppert (PSE)

til Kommissionen

(12. juli 1995)

(95/C 311/45)

Om: Anvendelse af hormoner inden for opdræt i USA

Den 1. juli 1995 trådte nye sundhedsmæssige bestemmelser i kraft vedrørende anvendelse af hormoner inden for opdræt, hvilket som bekendt har ført til pres fra amerikansk side. Amerikanerne henviser især til det »videnskabelige synspunkt«.

Er Kommissionen sig sit ansvar bevidst på dette område?

1. Hvordan forholder det sig med respekten for forbrugernes ønsker i EU og USA?
2. Hvordan forholder det sig med beskyttelsen af menneskers sundhed og dyrs velfærd?
3. Hvordan forholder det sig med den tabte fortjeneste for EU's producenter især i Belgien, som blev sværet til under behandlingen af denne sag i medierne, som til stadighed har skadet producenterens image ved at behandle alle over én kam, samtidig med at USA fortsat eksporterer kød med hormoner?
4. Hvilke gengældelsesforanstaltninger vil der blive truffet over for USA, som allerede nu rejser spørgsmålstejn ved de nye bestemmelser i overensstemmelse med de nye aftaler under GATT?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler

(7. september 1995)

Med ikrafttrædelsen af aftalerne under Verdenshandelsorganisationen (WTO) vedrørende tekniske hindringer for samhandelen og sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige spørgsmål, der blev indgået under Uruguay-runden, har Fællesskabet bevaret det fulde ansvar for at udarbejde foranstaltninger vedrørende menneskers og dyrs sundhed samt dyrevelfærd og for at tage hensyn til forbrugernes holdning, navnlig i forbindelse med forslagene til Rådets forordninger ⁽¹⁾ om en væsentlig skærpelse af forbuddene mod og kontrollen af anvendelsen af hormoner i husdyrbruget.

Kommissionen har med glæde noteret sig den skærpelse af kontrolsystemerne, de belgiske myndigheder har indført, især i de senere måneder. Kun en metode, der kombinerer en sådan kontrol og producenterens egen indsats, kan sikre det belgiske køds image. Hvad angår import fra tredjelande forbyder Rådets direktiv 88/146/EØF ⁽²⁾ import af dyr, der er blevet behandlet med hormoner med anaboliserende virkning, og af kød heraf.

Kommissionen er i færd med at forberede en videnskabelig konference, der skal afholdes i slutningen af november 1995 i Bruxelles. Denne konference vil give anledning til en grundig gennemgang af alle de videnskabelige aspekter af anvendelsen af vækstfremmende stoffer i husdyrbruget. Kommissionen er opmærksom på, at Parlamentet ser med stor interesse på dette spørgsmål, og den vil ikke undlade at invitere repræsentanter for Parlamentet til at deltage i denne videnskabelige konference.

I givet fald vil Kommissionen forsvare Fællesskabets interesser, om nødvendigt i WTO.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 441 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. L 70 af 16. 3. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2032/95

af José Happart (PSE)

til Kommissionen

(12. juli 1995)

(95/C 311/46)

Om: Narkotikakontrol

Et yderst akut problem er den ulovlige handel med narkotika, som benævnes »extasy«, og som hovedsagelig tilbydes de unge.

1. Er Kommissionen i besiddelse af data vedrørende rusmidlet »extasy«'s oprindelse og sammensætning?
2. Hvordan er det muligt, at dette rusmiddel kan sælges frit f.eks. på diskoteker, i fitnesscentre og i skoler?
3. Hvilke initiativer har Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug truffet for i samarbejde med Europol at kontrollere, afgrænse og forhindre ulovligt salg af dette stof?
4. Hvilke foranstaltninger træffes for at optrælle nettet?
5. Hvilke foranstaltninger træffes for at forhindre udbredelse?
6. Findes der en undersøgelse over de gældende bestemmelser vedrørende narkotika i Den Europæiske Unions medlemsstater?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anita Gradin

(19. september 1995)

Kommissionen råder ikke over oplysninger om rusmidlet »extasy«'s oprindelse og sammensætning. Bekæmpelsen af ulovlig fremstilling og salg af narkotika er medlemsstaternes kompetenceområde. Salg af det nævnte rusmiddel er ulovligt i alle medlemsstaterne.

Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug har til opgave at informere om narkotika og er ikke kompetent med hensyn til bekæmpelse af ulovlig handel med narkotika. Dette område henhører snarere under Europol's narkotikaenhed (EDU) og selve det kommende Europol. Overvågningscentret for Narkotika er ikke desto mindre i henhold til sin grundforordning forpligtet til at samarbejde med Europol inden for rammerne af de to organers respektive beføjelser.

Kommissionen er ikke kompetent med hensyn til de politimæssige og strafferetlige aspekter af narkotikabekæmpelsen. Disse er reguleret af EU-traktatens artikel K.1, nr. 9, som ikke tillægger Kommissionen nogen initiativret. Derimod er den i medfør af EF-traktatens artikel 129 om folkesundheden kompetent, når det gælder koordinering af de forebyggende foranstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2037/95af **Christa Kläß (PPE)**til **Kommissionen**

(12. juli 1995)

(95/C 311/47)

Om: Ligestilling af akademiske titler i EU

I Tyskland er det på indeværende tidspunkt umuligt at omsætte visse europæiske akademiske titler til den tyske form. Således kan man f.eks. kun bruge den franske doktorgrad i Tyskland i dens oprindelige form, idet den tyske forkortelse »Dr.« ikke er tilladt. Dette fører til en omfattende forskelsbehandling af tyske videnskabsmænd, som har taget deres afsluttende universitetseksamen i det europæiske udland. Endvidere hindrer dette de unge studerendes mobilitet, og det fremmer ikke tanken om en integrering i Europa af forskning og erhvervs.

Planlægger Kommissionen i forbindelse med de aktiviteter, der fremgår af dens meddelelse ⁽¹⁾ om anerkendelse af eksamensbeviser med akademiske formål og med erhvervs-mæssige formål, også at ligestille akademiske titler i EU?

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 596.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Mario Monti**

(11. september 1995)

Kommissionen har for nylig fået forelagt de vanskeligheder, tyske statsborgere kommer ud for, når de som indehavere af et akademisk kvalifikationsbevis, som på grundlag af et universitetsstudium, der går videre end en kandidatuddannelse, er udstedt i en anden medlemsstat, ønsker at benytte dette i Tyskland. Alle EF-borgere, der har opnået deres akademiske kvalifikationsbevis i en anden medlemsstat, og som ønsker at benytte dette i Tyskland, kan i øvrigt møde samme hindringer. Den tyske lovgivning, der ganske vist giver mulighed for at benytte kvalifikationsbeviser, der er udstedt i en anden medlemsstat, stiller nemlig særlige betingelser for disses benyttelse. Dels skal der til de kompetente myndigheder forinden indsendes en formel ansøgning om tilladelse, dels har bestemmelserne om kvalifikationsbevisets benyttelse den virkning, at der udtrykkeligt sondres mellem tyske kvalifikationsbeviser og dem, der er opnået i en anden medlemsstat.

EF-Domstolen har allerede haft lejlighed til at udtale sig om et lignende tilfælde ⁽¹⁾. Det drejede sig om et vurdere, om det var foreneligt med EF-retten, at en medlemsstat i sin lovgivning stiller krav om, at dens egne statsborgere skal indhente forudgående godkendelse til inden for medlemsstatens eget område at anvende en akademisk grad, som er erhvervet i en anden medlemsstat på grundlag af et universitetsstudium, der går videre end en kandidatuddannelse. Domstolen anlagde da den betragtning, at forholdet omfattes af EF-retten. Ganske vist har medlemsstaterne fortsat beføjelse til at fastsætte, hvilke betingelser der skal

gælde for anvendelse af et kvalifikationsbevis på deres område. De kan bl.a. indføre en procedure for udstedelse af administrative tilladelser, der skal følges, inden kvalifikationsbeviset kan benyttes. EF-retten sætter dog grænser for udøvelsen af beføjelsen; således må der under ingen omstændigheder opstå hindringer for den effektive udøvelse af en af de grundlæggende friheder såsom f.eks. arbejdskraftens fri bevægelighed eller etableringsretten. Enhver national foranstaltning, som vedrører betingelserne for udnyttelse af et i en anden medlemsstat erhvervet supplerende akademisk kvalifikationsbevis, og som, uanset om den finder anvendelse uden hensyn til nationalitet, kan hæmme EF-borgernes udøvelse af de i traktaten sikrede grundlæggende friheder, er forbudt.

Det ser således ud til, at myndighederne i Tyskland godkender benyttelse af akademiske grader, der er opnået i en anden medlemsstat, men at den i dette tilfælde tilladte forkortelse afviger fra den, som er tilladt for personer, hvis grad er tildelt af et tysk universitet. Der synes således med hensyn til benyttelse af grad at være indført en sondring mellem personer, der har opnået deres eksamensbevis i Tyskland, og andre. Førstnævnte vil således kunne have en vis fordel på arbejdsmarkedet. Dette vil kunne få konkrete følger for adgang til såvel at optage som med udbytte at udøve et erhverv. Derfor agter Kommissionen at henvende sig til de tyske myndigheder med henblik på at indhente disses bemærkninger.

For så vidt angår meddelelsen om anerkendelse af eksamensbeviser med akademiske formål og med erhvervs-mæssige formål, afventer Kommissionen reaktionerne fra de forskellige EF-institutioner, samt fra de berørte erhvervsdrivende, inden den tager stilling til, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes. Høringsfasen er i gang.

⁽¹⁾ EF-Domstolen 31. marts 1993 Dieter Kraus mod delstaten Baden-Württemberg. Sag C-19/92.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2043/95af **Hugh Kerr (PSE)**til **Kommissionen**

(12. juli 1995)

(95/C 311/48)

Om: EU-borgernes grundlæggende rettigheder

Alle landenes regeringer, parlamentsmedlemmer og medlemmer af Europa-Parlamentet i EU er demokratisk valgt af de borgere, de er der til at repræsentere — og ikke ud fra kommercielle interesser.

På baggrund heraf bedes Kommissionen bekræfte, at EU blev oprettet for at gavne dens borgere, og at disses grundlæggende rettigheder derfor bør gives større prioritet end kommercielle interesser.

Kommissionen bedes give eksempler i sit svar.

Kommissionen bedes forklare, hvor dette juridiske punkt er bekræftet/nedskrevet/indirekte nævnt i enten Rom-traktaten eller Maastricht-traktaten.

Kommissionen bedes bekræfte, at hvis en sådan bestemmelse ikke for øjeblikket findes i en af disse traktater, så vil den klart blive medtaget i en eventuelt traktat, der måtte blive udarbejdet under regeringskonferencen i 1996.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer
(20. september 1995)**

Under opbygningen af Europa fokuseres der på demokrati og grundlæggende frihedsrettigheder. I præamblen til Traktaten om Den Europæiske Union understreges den betydning, som medlemsstaterne tillægger principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettighederne samt de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet. Der blev i traktaten indføjet en ny artikel F.2, hvori det hedder:

»Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, som generelle principper for fællesskabsretten«.

Der henvises et andet sted i unionstraktaten direkte til menneskerettighederne, idet der nemlig stilles krav om, at de i artikel K.1 nævnte former for samarbejde om retlige og indre anliggender skal behandles under overholdelse af den europæiske menneskerettighedskonvention fra 1950 og flygtningsekventionen fra 1951.

Mange af bestemmelserne i EF-traktaten drejer sig om den enkelte rettigheder (f.eks. artikel 2, 6, 48, 51, 52, 57, 117, 118, 119, 123). Borgernes rettigheder, der omhandles i artikel 8 til 8e i unionstraktaten, kombinerer frihedsrettigheder, der allerede længe har udgjort grundlaget for EF-traktaten (retten til at færdes og opholde sig frit) med nye rettigheder (valgret og valgbarhed ved kommunale valg og valg til Europa-Parlamentet, diplomatisk og konsular beskyttelse).

Endvidere har Domstolens praksis forlængst fastlagt følgende to principper: for det første, at de grundlæggende rettigheder udgør en del af de generelle retsprincipper, som Domstolen skal håndhæve i henhold til artikel 164 i EF-traktaten, og for det andet, at det i tilfælde af uoverensstemmelse mellem sekundær lovgivning og generelle retsprincipper er sidstnævnte, der har forrang.

Alle disse bestemmelser viser, at de grundlæggende rettigheder udgør basale fælles værdier og normer i Fællesskabets retssystem, som skal overholdes i forbindelse med traktatens bestemmelser og lovgivning vedtaget i henhold til traktaten.

tens bestemmelser og lovgivning vedtaget i henhold til traktaten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2046/95

af **Sebastiano Musumeci (NI)**

til **Kommissionen**

(12. juli 1995)

(95/C 311/49)

Om: Bedre beskyttelse og fytosanitære kontroller vedrørende parasitter i citrusfrugter

En ny parasit i citrusfrugter (*Phyllocnistis citrella*) er kommet ind i Italien gennem importerede citrusfrugter fra Spanien, og man har allerede konstateret en række tilfælde især på Sardinien. Denne parasit er et af de planteædende insekter, der er omfattet af bilagene til fællesskabsdirektiverne om indførelse af organismer, der er skadelige for planter. Ovennævnte parasit udgør et af de fytosanitære problemer, der er vanskeligst at løse.

Agter Kommissionen ikke at opfordre medlemsstaterne — og i dette tilfælde Spanien — til at forstærke den fytosanitære kontrol, dels hvad angår det enkelte lands egen produktion, dels ved grænserne i forbindelse med produkter, der importeres fra lande uden for Fællesskabet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(12. september 1995)

Kommissionen er bekendt med det problem, at der i nogle EF's områder med citrusfrugter forvoldes skader af *phyllocnistis citrella* (minermøl på citrus).

Disse parasitter, som har en vis udbredelse i Middelhavsområdet, spredes bl.a. med vinden. Som bekæmpelsesmetode anbefales insekticider, markpleje og styret bekæmpelse. Det er de lokale plantebeskyttelsestjenester, der skal tilrettelægge bekæmpelsen. Modsat oplysningen i forespørgslen er parasitterne derfor ikke betragtet som skadegørere, der er omfattet af karantænebestemmelserne, og er ikke nævnt i Rådets direktiv 77/93/EØF⁽¹⁾ om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller plante produkter og mod deres spredning inden for Fællesskabet.

Kommissionen er dog rede til at virke for, at medlemsstaterne tager problemet op, så de eksisterende foranstaltninger kan blive forbedret.

⁽¹⁾ EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2056/95af **Anna Terrón i Cusí (PSE)**til **Kommissionen**

(12. juli 1995)

(95/C 311/50)

Om: Positiv forskelsbehandling i Kommissionen

Kommissionsmedlem Hans Van den Broek oplyste i sit svar på forespørgslerne P-1338/95 og P-1339/95⁽¹⁾, at ved rotationen i 1995 stillede kun to kvinder op som kandidater til 33 stillinger som delegationschef i Kommissionens delegationer i tredjelande.

Kan Kommissionen oplyse, om nogen af disse to kvinder virkelig fik stillingen som delegationschef, og om Kommissionen udøver positiv forskelsbehandling i de tilfælde, hvor kandidaterne har de samme kvalifikationer?

(¹) EFT nr. C 213 af 17. 8. 1995, s. 52.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(21. september 1995)

I forbindelse med delegationschefernes rotation i 1995 var der 34 ansatte ved hovedsædet, heraf to kvinder, som var ansøgere til 33 stillinger som delegationschefer.

Af disse 33 stillinger blev de 29 besat ved omplacering af delegationscheferne. Kun fire stillinger blev besat ved forflyttelse af ansatte fra hovedsædet. De to kvindelige ansøgere fik ikke tilbudt nogen af disse stillinger, da man foretrak ansøgere, der allerede havde erfaring ved en delegation, eller som havde nærmere bestemte praktiske erfaringer.

Kommissionen er særlig positivt indstillet over for ansøgninger fra kvinder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2066/95af **Jaak Vandemeulebroucke (ARE)**til **Kommissionen**

(12. juli 1995)

(95/C 311/51)

Om: Artikel A-182 på budgettet

På Unionens budget for 1995 er der i artikel A-182 opført et beløb til »Aktiviteter til fremme af kontakten mellem de ansatte«.

Kan Kommissionen oplyse, hvad denne bevilling anvendes til og hidtil er blevet anvendt til? Kan Kommissionen fremlægge en detaljeret oversigt over udgifterne i regnskabsåret 1994 eller, hvis dette ikke er muligt, for det seneste år, hvor dette er muligt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen**

(20. september 1995)

Budgetposten A-182 »Aktiviteter til fremme af kontakten mellem de ansatte« dækker en del af udgifterne til ledelse af »foyer« en, de kulturelle arrangementer, tilskuddene til personaleklubber, forvaltning af sportsfaciliteter og ekstraudstyr hertil samt til initiativer til fremme af kontakten mellem ansatte af forskellig nationalitet. For de to sidstnævnte aktiviteter vedkommende er der tale om et interinstitutionelt samarbejde.

Anvendelsen og størrelsen af denne bevilling har været uændret de seneste år. En detaljeret fortegnelse over de foranstaltninger, der er afholdt over budgetpost A-182, sendes direkte til det ærede medlem samt til Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2067/95af **Philippe De Coene (PSE)**til **Kommissionen**

(7. juli 1995)

(95/C 311/52)

Om: Uensartede konkurrencebetingelser ved indførelse af tele-shopping i Flandern

TV-senderen VT4 har oplyst, at den fra 21. august 1995 kan tilbyde flamske seere tele-shopping. Da VT4 er en tv-sender oprettet i henhold til engelsk ret, og som ifølge direktivet om »tv uden grænser« er tilladt på det flamske kabelnet, finder den britiske lovgivning anvendelse, og dermed er tele-shopping som led i reklameudsendelser tilladt.

Den flamske lovgivning forbyder de i Flandern etablerede tv-sendere at reklamere med tele-shopping, således at der opstår unfair konkurrence over for VTM og BRTN.

Kan Kommissionen acceptere, at den flamske regering for at forhindre unfair konkurrence midlertidigt forbyder tilbud om tele-shopping i stedet for at ændre sin egen lovgivning i overensstemmelse med direktivet »tv uden grænser«, således at de flamske tv-sendere får mulighed for at tilbyde tele-shopping.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Marcelino Oreja
(4. august 1995)**

I henhold til artikel 18 i direktiv 89/552/EØF ⁽¹⁾ om fjernsyn uden grænser er teleshopping tilladt, såfremt sådanne udsendelser ikke overskrider en time pr. dag. Derudover kan medlemsstaterne indføre smidigere betingelser for teleshopping i henhold til artikel 20 i dette direktiv for fjernsynsudsendelser, som udelukkende er beregnet på deres eget nationale område, og som hverken direkte eller indirekte kan modtages i et eller flere andre medlemsstater. VTM falder f.eks. ind under denne artikels anvendelsesområde.

Efter hvad der er oplyst over for Kommissionen, har VT4, som henhører under engelsk lovgivning, fordi den er etableret i denne medlemsstat, kun planer om at sende teleshopping i i alt 20 minutter pr. dag. Såfremt der ikke fremkommer andre oplysninger, forekommer disse planer derfor at være i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 89/552/EØF.

I henhold til direktivets artikel 2 er det ikke tilladt — heller ikke foreløbigt — at suspendere udsendelser fra en anden medlemsstat, medmindre dette gøres for at beskytte mindreårige (artikel 22 sammenholdt med artikel 2, stk. 2).

I betragtning heraf kan det ikke tillades, at de flamske myndigheder suspenderer teleshopping, som ikke henhører under deres kompetence, indtil de får tilpasset deres egen lovgivning på dette område.

Det forhold, at der hævdes at være tale om illoyal konkurrence, er ikke i sig selv nok til med henvisning til fællesskabsretten at begrunde en sådan foranstaltning, når det er de flamske myndigheder, der forbyder flamske sendere at sende teleshopping. Desuden ser det i realiteten ikke ud til, at fællesskabsbestemmelserne kan medføre illoyal konkurrence som beskrevet af det ærede medlem. For VTM kunne udmærket sende teleshopping i over en time om dagen i henhold til artikel 20 i direktiv 89/552/EØF. Da BRTN sender på det nederlandske kabel, må denne sender derimod efter direktivets bestemmelser nøjes med en time om dagen. Da denne sender finansieres ved hjælp af licens og ikke sender reklamer, skulle dette ikke være noget konkurrencemæssigt problem.

Endelig skal Kommissionen minde om, at dets forslag til direktiv om ændring af direktiv 89/552/EØF ⁽²⁾ går ud på at forhøje loftet fra en time til tre timer om dagen for sendere, som ikke udelukkende sender teleshopping, og på at afskaffe tidsbegrænsningen for sendere, som udelukkende

sender teleshopping. Dette forslag er til behandling i Parlamentet og Rådet.

- (¹) EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989.
(²) Dok. KOM(95) 86 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2091/95

af **Odile Leperre-Verrier (ARE)**

til **Kommissionen**

(18. juli 1995)

(95/C 311/53)

Om: Racemæssige forbedringer af heste

Kan Kommissionen oplyse, i hvor vidt omfang den støtter racemæssig forbedring af heste, og oplyse, om der ydes støtte til afholdelse af europæiske arrangementer på området (væddeløb, hestekonkurrencer, forevisninger)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(7. september 1995)

Der kan ydes støtte til hesteopdræt gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (Udviklingssektionen) som led i udviklingen af alternativ virksomhed på bedrifter. Der foreligger ikke nøjagtige oplysninger om, hvor meget denne støtte beløber sig til. For Irlands vedkommende har Kommissionen godkendt en række foranstaltninger for opdræt og afsætning af ikke racerene heste (eksklusive væddeløbsheste) under et operationelt program for landbrug, udvikling af landdistrikterne og skovbrug for perioden 1994—1999.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2093/95

af **Mihail Papayannakis (GUE/NGL)**

til **Kommissionen**

(18. juli 1995)

(95/C 311/54)

Om: Prisen på nye farmaceutiske produkter

På den 1664. samling i Rådet og af sundhedsministrene, forsamlet i Rådet (i Bruxelles den 27. maj 1993), drøftede Rådet og sundhedsministrene på baggrund af en note forelagt af det danske formandskab ⁽¹⁾ de overdrevne høje priser på farmaceutiske produkter, og navnlig de nye farmaceutiske produkter, og der blev givet udtryk for tilfredshed med, at Kommissionen havde truffet foranstaltninger med henblik på en indgående undersøgelse af spørgsmålet.

Kan Kommissionen i lyset af, at disse nye farmaceutiske produkter ofte nyder godt af en monopolstilling på markedet, og da den vedvarende tendens til, at disse nye produkter markedsføres til meget høje priser skaber alvorlig fare for udviklingen af den politik, der føres inden for sundhedssektoren, oplyse, hvilke initiativer den hidtil har taget til en dybtgående undersøgelse af spørgsmålet, samt hvilke resultater disse har haft?

(¹) Dok. 6451/1/93.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(27. september 1995)

De høje priser på nye lægemidler skaber problemer for de myndigheder, der forvalter socialsikringsbudgetterne i medlemsstaterne. Selv om lægemiddeludgifterne kun udgør en forholdsvis beskedent del af disse budgetter, og behandling med lægemidler — i forhold til andre behandlingsformer som f.eks. hospitalsindlæggelse — giver patienten visse fordele og også er en lønsom behandlingsform, har medlemsstaterne en legitim interesse i at begrænse disse udgifter.

På den anden side er lægemiddelforskningen stadig mere tidkrævende og kostbar. Det tager ti til tolv år, før et lægemiddel kan tilbydes patienterne, og de gennemsnitlige omkostninger til forskning i og udvikling af et helt nyt lægemiddel anslås til 200 mio. ECU. En sådan investering kan kun foretages, hvis virksomheden er i stand til at frembringe de nødvendige finansielle midler i den eneretsperiode, patentet sikrer. Medicinalfirmaernes overlevelses-evne afhænger af et mindre antal produkters rentabilitet, men også af en fornyelse af deres beholdning af nye lægemiddelpatenter.

I begyndelsen af 1993 henledte de danske myndigheder EU-institutionernes opmærksomhed på det problem, der opstår ved, at visse virksomheder fastsætter meget høje priser for lægemidler, der udgør en væsentlig terapeutisk innovation, i hele Europa. De danske myndigheder erklærer, at det er nødvendigt at sikre, at man fortsat fremmer forskning i og udvikling af nye lægemidler, så man kan bevare et kvalitetsmæssigt højt behandlingsniveau i EU, men udtrykte ønske om, at der på EU-plan indledes drøftelser for at sikre, at medlemsstaterne ikke tvinges til at acceptere unormalt høje priser for disse meget innovative lægemidler.

Det udvalg, der blev nedsat ved direktiv 89/105/EØF (¹), har bekræftet sin interesse for dette spørgsmål ved at overdrage sin undersøgelse til en arbejdsgruppe. Arbejdsgruppens mandat består i at klarlægge visse begreber som f.eks.

»innoverende lægemidler« og »overpriser«, at vurdere nationale bestemmelser på området og eventuelt foreslå en fælles strategi. Som en begyndelse har gruppen foretaget en case study. De første resultater viser, at det pågældende lægemiddel — uanset det på nationalt niveau anvendte kontrolsystem — er blevet markedsført i medlemsstaterne til nogenlunde samme pris. Derimod har de nationale myndigheders foranstaltninger i højere grad taget sigte på refusionsniveauet. Denne konstatering bekræfter Kommissionens konklusioner om, at refusionsforanstaltninger er mere effektive og mindre forstyrrende for markedsmekanismerne end prisbestemmelser.

(¹) EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2094/95
af Mihail Papayannakis (GUE/NGL)

til Kommissionen
(18. juli 1995)
(95/C 311/55)

Om: Produktionskvalitet for lægemidler

I henhold til en artikel i tidsskriftet Script (nr. 2012 af 31. marts 1995, side 5), som udgives i Det Forenede Kongerige af PJB Publications, har en af direktørerne for en kendt farmaceutisk virksomhed indgivet klage til de ansvarlige myndigheder i Danmark, fordi et af virksomhedens produkter, der importeres ved parallelimport af virksomheden Paranova fra et sydeuropæisk land, ikke har de samme standardmæssige kvaliteter som produkter fra Nordeuropa. Ifølge den samme artikel er spørgsmålet blevet forelagt Udvalget for Farmaceutiske Specialiteter i Kommissionens GD III.

Kan Kommissionen give følgende oplysninger:

1. Hvorledes kan der eksistere forskellige kvalitetsmæssige produktionsstandarder, når de betingelser, i henhold til hvilke medlemsstaterne tillader et lægemiddels markedsføring, er blevet harmoniseret af en række direktiver om lægemidlers kvalitet, sikkerhed og effektivitet?
2. Kan Kommissionen og i givet fald hvorledes sikre ensartet kvalitet for lægemidler, således at der kan opretholdes et højt sanitært niveau i samtlige medlemsstater?
3. Hvilke konklusioner nåede Udvalget for Farmaceutiske Specialiteter frem til?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(27. september 1995)**

Som nævnt, er de effektivitets-, sikkerheds- og kvalitetskriterier for lægemidler, som de nationale myndigheder lægger til grund ved udstedelse af markedsføringstilladelser, blevet harmoniseret, hovedsagelig ved direktiv 75/318/EØF⁽¹⁾ med senere ændringer, og der henvises ligeledes i denne forbindelse til de retningslinjer, Kommissionen har udgivet⁽²⁾.

Det kan forekomme, at der for identiske lægemidler, der er fremstillet eller kontrolleret efter metoder, der afviger lidt fra hinanden, er udstedt markedsføringstilladelser af myndigheder i forskellige medlemsstater.

Der er altså ikke tale om forskellige kvalitetskriterier, men om afvigelser i fremstillingen af eller kontrolmetoderne for et og samme lægemiddel. Disse afvigelser har normalt ingen betydning for den terapeutiske virkning, men som det fremgår af Kommissionens meddelelse om parallelimport af medicinske specialiteter, for hvilke der allerede foreligger markedsføringstilladelse⁽³⁾, ville det, såfremt forskellene mellem varianterne er så store, at de får en sådan betydning, være berettiget at behandle varianterne som forskellige lægemidler.

Det spørgsmål, det ærede medlem rejser, er ikke blevet forelagt Udvalget for Farmaceutiske Specialiteter, og dette har ikke afgivet udtalelse om eventuelle kvalitetsmæssige forskelle vedrørende det omhandlede lægemiddel.

⁽¹⁾ EFT nr. L 147 af 9. 6. 1975.

⁽²⁾ Volume III — Guidelines on the quality, safety and efficacy of medicinal products for human use — Ref.: CB-55-89-843-EN-C, hvortil der er udgivet tre addenda.

⁽³⁾ EFT nr. C 115 af 6. 5. 1982.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2097/95
af Giancarlo Ligabue (UPE)
til Kommissionen
(18. juli 1995)
(95/C 311/56)**

Om: Handelsbetingelserne for mejeriprodukter i Den Europæiske Union/Schweiz

Kommissionens forordning (EØF) nr. 527/95⁽¹⁾ af 9. marts 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 1767/82⁽²⁾ med gennemførelsesbestemmelserne for de særlige importafgifter på visse mejeriprodukter bekræfter anvendelsen af landbrugsafgifter — 10,95 ECU pr. 100 kg — både for standardprodukter og for stykker eller produkter i portioner.

Det Schweiziske Forbundsråds bestemmelser af 24. april 1975 indeholder bestemmelser om en toldafgift på 25 sfr. for standardprodukter og en særlig afgift for produkter, der afviger fra standarden (»Øvrige«) på mindst 375 sfr. pr. 100 kg, hvilket er i klar modstrid med bestemmelserne i ovennævnte EF-forordning.

Disse forskellige afgifter gælder ikke for importører af schweizisk ost til Italien eller andre fællesskabslande, hvor toldgebyrerne ikke er forskellige, uanset om det er et standardprodukt eller et forarbejdet produkt.

Mener Kommissionen ikke, at den aktuelle situation kræver, at den griber ind, således at de schweiziske produkter, som falder under kategorien »Øvrige« beskattes på samme måde?

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 10. 3. 1995, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 196 af 5. 7. 1982, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler
(15. september 1995)**

I Kommissionens forordning (EØF) nr. 1767/82 fastsættes en nedsat afgift på 10,95 ECU/100 kg (se forordning (EF) nr. 527/95, suppleret ved forordning (EF) nr. 1351/95⁽¹⁾), forudsat at den ost, der importeres fra Schweiz, henhører under bestemte positioner i den kombinerede nomenklatur og svarer til den varebeskrivelse, der kræves for den pågældende tarifiering. Det følger heraf, at den nedsatte afgift gælder både for standardoste og for emballerede stykker.

Med virkning pr. 1. juli 1995 blev forordning (EØF) nr. 1767/82 erstattet af forordning (EF) nr. 1600/95⁽²⁾ som følge af den aftale, der blev indgået i forbindelse med Uruguay-runden, og afgiften på 10,95 ECU blev omdannet til en importtold på 9,66 ECU/100 kg. Der er dog ikke sket nogen ændring af de pågældende varebetegnelser. For de produkter, som ikke opfylder de betingelser, der er fastsat i denne forordning for anvendelse af den nedsatte told, opkræves den fulde importtold.

Da alle eksisterende toldsatsen siden ikrafttrædelsen af nævnte aftale er blevet konsolideret i GATT, finder Kommissionen det ikke hensigtsmæssigt at ændre dem ensidigt. Den vil dog tage hensyn til det ærede medlems bemærkninger i sine forhandlinger med de schweiziske myndigheder om en revision af de eksisterende bilaterale aftaler.

⁽¹⁾ EFT nr. L 131 af 15. 6. 1995.

⁽²⁾ EFT nr. L 151 af 1. 7. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2106/95

af Amedeo Amadeo (NI)
til Kommissionen
(18. juli 1995)
(95/C 311/57)

Om: Prisen på avispapir

I de seneste måneder har det i aviser og ugeblade næsten hver dag været muligt at læse synspunkter og initiativer, der skulle øge bevidstheden omkring den uantagelige forhøjelse af prisen på avispapir i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

Denne betydelige forhøjelse af trykkeriernes produktionsudgifter medfører meget alvorlige situationer på virksomhedsplan, og der er alvorlige risici for beskæftigelsen i sektoren.

Kommissionsmedlem med ansvar for konkurrencepolitikken, Karel Van Miert, har ved straks at give meddelelse om en dybtgående undersøgelse af fænomenet vist Kommissionens interesse for sagen.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke skridt den i erkendelse af denne forundersøgelses betydning har til hensigt at tage for at imødegå den nødsituation, som er opstået med den uhammede forhøjelse af prisen på avispapir, der bringer udgivelsen af mange aviser og dermed selve pressefriheden og følgelig også den frie meningsudveksling og hele demokratiets funktion i EU's medlemsstater i fare?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(11. september 1995)

På nuværende tidspunkt kan Kommissionen kun bekræfte, at der er indledt en dybtgående undersøgelse i sektoren for trykpapir, særlig avispapir, med henblik på at kortlægge fremstillings- og afsætningsvilkårene for disse varer i lyset af traktatens konkurrenceregler. Den kan dog ikke på forhånd udtale sig om undersøgelserne. Viser det sig, at den af det ærede medlem omtalte prisforhøjelse er en følge af et brud på konkurrencereglerne, skal den ikke undlade at træffe de nødvendige foranstaltninger for at bringe den til ophør.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2108/95

af Amedeo Amadeo (NI)
til Kommissionen
(18. juli 1995)
(95/C 311/58)

Om: Anerkendelse af eksamensbeviser

I forbindelse med Kommissionens meddelelse om anerkendelse af eksamensbeviser med akademiske formål og erhvervsmæssige formål⁽¹⁾ viser det sig, at der i den nuværende situation ikke i tilstrækkelig høj grad er taget højde for bevægelighed og gensidig anerkendelse, for eksempel hvad angår faglærte arbejdstagers og specialarbejderes kvalifikationer.

Mener Kommissionen ikke, at det er alt for restriktivt at begrænse dokumentets anvendelsesområde til den akademiske og professionelle verden, og at det er nødvendigt, for at gøre regeringerne mere motiverede, at bringe professionelle og specialiserede kvalifikationer og universitetskurser, i overensstemmelse med de beskæftigelsesmæssige krav, sådan at de giver bedre udsigter til arbejde og karriere?

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 596.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson
(11. oktober 1995)

I indledningen til og i konklusionerne i meddelelse om anerkendelse af eksamensbeviser med akademiske formål og med erhvervsmæssige formål har Kommissionen understreget,

— at for at opnå større effektivitet er dette første skridt begrænset til videregående uddannelser og erhverv, hvis udøvelse forudsætter uddannelse på universitetsniveau

— at den senere agter at gå videre med dette tiltag for at dække alle uddannelsesniveauer, herunder også erhvervsmæssig uddannelse, og at området videregående uddannelser derfor kun udgør det foreløbigt første område. Dette spørgsmål vil bl.a. blive taget op inden for rammerne af hvidbogen om uddannelse og information, som Kommissionen vil fremlægge i november.

Hvad angår hensynet til arbejdsmarkedets behov, går tankerne i meddelelsen i denne retning, og alle de foreslåede aktioner sigter specielt mod dette aspekt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2110/95

af **Amedeo Amadeo (NI)**
 til **Kommissionen**
 (18. juli 1995)
 (95/C 311/59)

Om: Alderspension

Et af de vanskeligste og delvist uløste samfundsproblemer i Unionens medlemsstater er alderspensionernes fremtid. Faktisk giver befolkningens stadig højere gennemsnitsalder anledning til at se med bekymring på mulighederne for, at der, hvis tendensen til nulvækst fortsætter, om nogle år ikke vil være midler nok til at udbetale alderspensioner.

Mener Kommissionen ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at tage fat på dette emne med beslutsomhed for at vurdere situationen i Unionen ved hjælp af konkrete oplysninger, og derefter at foretage henstillinger og udarbejde nyttige forslag til medlemsstaterne, som kan give pensionisterne mere ro i sindet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af **Pádraig Flynn**
 (8. september 1995)

I sit sociale handlingsprogram på mellemlang sigt 1995—1997 ⁽¹⁾ har Kommissionen meddelt, at den har til hensigt så hurtigt som muligt at udarbejde et rammeinitiativ om den sociale sikrings fremtid (punkt 6.1.1). Kommissionen vil meget snart forelægge en meddelelse for Rådet og Europa-Parlamentet om et sådant initiativs mål og midler.

Blandt de vigtigste punkter, som vil blive gjort til genstand for fælles overvejelser inden for rammerne af dette initiativ, optræder spørgsmålet om den demografiske aldrings virkning for medlemsstaternes pensionsordninger. Spørgsmålet om, hvorledes disse ordninger skal tilpasses denne aldring, er et emne, som berører hele Fællesskabet. Visse medlemsstater har allerede iværksat reformer, som tager sigte på efterhånden at forsinke pensionsalderen, enten direkte eller indirekte, idet der sker en forøgelse af det antal bidragår, der er nødvendige for at opnå en fuld pension. Spørgsmålet er, om det er hensigtsmæssigt at gå videre og fremme styrkelsen af supplerende systemer på grundlag af kapitalisering. Hvis medlemsstaterne i stor stil slår ind på denne vej, er det vigtigt at undersøge, hvilke makro-økonomiske virkninger dette får for forbruget, væksten og beskæftigelsen, og i hvilket omfang de midler, der akkumuleres inden for disse rammer, virkelig vil kunne frembringe de midler, der er nødvendige for at finansiere pensionerne på det tidspunkt, hvor den demografiske aldring vil være mest udpræget.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 134 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2113/95

af **Jaak Vandemeulebroucke (ARE)**
 til **Kommissionen**
 (19. juli 1995)
 (95/C 311/60)

Om: Budgetposten til organisationer med europæisk sigte

På budgetpost A-304 er opført bevillinger til organisationer med europæisk sigte. I anmærkningerne anføres en ikke-udtømmende oversigt over disse organisationer.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke organisationer der kan forvente støtte over denne budgetpost? Kan Kommissionen tillige oplyse, hvilke kriterier der anvendes i forbindelse med tildeling af sådan støtte?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2114/95

af **Jaak Vandemeulebroucke (ARE)**
 til **Kommissionen**
 (19. juli 1995)
 (95/C 311/61)

Om: Budgetposten til støtte til ikke-statslige ungdomsorganisationer

På budgetpost A-322 er opført bevillinger til udarbejdelse og gennemførelse af internationale ungdomsorganisationers aktivitetsprogrammer på europæisk plan.

Kan Kommissionen oplyse, hvem eller hvilke organisationer der kan modtage støtte over denne budgetpost? Kan den tillige oplyse, hvilke kriterier der anvendes i forbindelse med tildeling af støtte, samt hvorledes organisationer kan ansøge om støtte over denne budgetpost?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2115/95

af **Jaak Vandemeulebroucke (ARE)**
 til **Kommissionen**
 (19. juli 1995)
 (95/C 311/62)

Om: Budgetkontoen til »andre tilskud«

Budgetkonto A-3090 skal dække »andre tilskud«.

Kan Kommissionen oplyse, hvem eller hvilke organisationer der kan modtage støtte over denne konto? Kan Kommissionen tillige oplyse, hvilke kriterier der anvendes i forbindelse med tildeling af støtte over denne konto?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer
på skriftlig forespørgsel
E-2113/95, E-2114/95 og E-2115/95
(21. september 1995)**

Det ærede medlem henvises til »rapporten om modtagere af fællesskabsstøtte«, som hvert år i maj måned fremsendes til Europa-Parlamentets budgetkontroludvalg. Rapporten indeholder en fuldstændig liste over de organisationer, der modtager støtte via de pågældende budgetposter, samt kriterierne for og procedurerne vedrørende sådan støtte.

En lignende, men mere udtømmende liste blev fremsendt af Kommissionen til Europa-Parlamentets Generalsekretariat den 20. februar 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2127/95

af Gerhard Schmid (PSE)

til Kommissionen

(19. juli 1995)

(95/C 311/63)

Om: Anskaffelse af brandslukningskøretøjer i Grækenland

I forbindelse med svaret på min skriftlige forespørgsel E-333/95 ⁽¹⁾ anmoder jeg om svar på følgende spørgsmål:

1. Har den græske regering givet Kommissionen meddelelse om de to nye udbud?
2. Er anskaffelsen nu givet i offentligt udbud i hele EU?
3. I benægtende fald hvorfor ikke?
4. Er den græske regerings nye udbud i overensstemmelse med EF-retten?

⁽¹⁾ EFT nr. C 175 af 10. 7. 1995, s. 34.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies**

(15. september 1995)

De græske myndigheder har oplyst referencerne for offentliggørelsen af de to udbud i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Kommissionens gennemgang af de to udbud har ikke afsløret problemer i forhold til EF-bestemmelserne, herunder bestemmelserne om offentligt udbud.

Med hensyn til udvælgelsen af de indgivne bud har de græske myndigheder oplyst, at der for det første udbud er

ved at blive foretaget en foreløbig udvælgelse; det andet udbud skal offentliggøres igen, fordi budene ikke er i overensstemmelse med reglerne for offentligt udbud og de offentliggjorte betingelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2132/95

af Françoise Grossetête (PPE)

til Kommissionen

(19. juli 1995)

(95/C 311/64)

Om: Gensidig anerkendelse af forhold knyttet til eksamensbeviser og navnlig erhvervs erfaring opnået på grundlag af disse eksamensbeviser successivt i flere medlemsstater

Rådets direktiv 89/48/EØF ⁽¹⁾, hvorved der indføres en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre år varighed, og som er gennemført helt eller delvis i Den Europæiske Unions medlemsstater, bidrager til etablering af fri bevægelighed for personer og udgør et stort skridt fremad på dette område.

Imidlertid indeholder dette direktiv ikke bestemmelser om gensidig anerkendelse af forholdet knyttet til eksamensbeviser og navnlig erhvervs erfaring opnået på grundlag af disse eksamensbeviser successivt i flere medlemsstater.

De offentlige administrationer i medlemsstaterne nægter for det meste at anerkende erhvervs erfaring, der er opnået inden for det offentlige i andre medlemsstater, hvorfor indehavere af eksamensbeviser, der er omfattet af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 48 ff., udsættes for indirekte forskelsbehandling udøvet på grundlag af nationalitet, hvilket er i modstrid med bestemmelserne i EF-traktatens artikel 6.

Domstolen har i en dom af 23. februar 1994 i sag C-419/92, Ingetraut Scholz mod Opera Universitaria di Cagliari og Cinzia Porcedda ⁽²⁾, afhjulpet det juridiske tomrum, der fandtes på området, ved at kende for ret, at artikel 48 skal fortolkes således, at en offentlig institution i en medlemsstat, når den i forbindelse med ansættelser i stillinger, der ikke er omfattet af traktatens artikel 48, stk. 4, vil tage hensyn til ansøgenes tidligere beskæftigelse inden for det offentlige, ikke har adgang til, for så vidt angår statsborgere i Fællesskabets medlemsstater, at sondre mellem, om beskæftigelsen er udøvet inden for det offentlige i den pågældende medlemsstat eller i en anden medlemsstat.

Domstolens svar finder imidlertid kun anvendelse på det tilfælde, der vedrører ansættelse inden for det offentlige på grundlag af udvælgelsesprøve, og giver ingen løsning, når der er tale om interne ansættelser og erhvervsarbejde i den private sektor.

Har Kommissionen ved udstedelse af bindende EF-retsakter til hensigt at afhjælpe denne situation, der hindrer gennemførelse af fri bevægelighed for personer?

(¹) EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989, s. 16.

(²) Samling 1994, s. I-505 ff.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(11. september 1995)

Kommissionen er ganske klar over dette særlige og indviklede spørgsmål, som ikke udtrykkeligt behandles i EF-rettens nugældende bestemmelser om arbejdskraftens frie bevægelighed.

Af disse årsager og for så vidt som forholdene og de gældende bestemmelser i de forskellige medlemsstater er meget forskelligartede, bebudede Kommissionen i det sociale handlingsprogram på mellemlang sigt 1995—1997 (¹), at den agter at indlede en række undersøgelser, pilotforanstaltninger og drøftelser med henblik på at afprøve nye veje til anerkendelse af arbejdstageres lærlingeuddannelse og tidligere opnåede erhvervs erfaring, således at denne alvorlige hæmsko for den frie bevægelighed kan fjernes.

I øvrigt angives i samme program, at alle de hindringer, der endnu findes for den frie bevægelighed for personer og arbejdstagere skal undersøges af den gruppe på højt niveau vedrørende fri bevægelighed, som Kommissionen har nedsat med henblik herpå.

På grundlag af rapporterne fra gruppen vil Kommissionen forelægge en hvidbog, hvori der gøres rede for en integreret strategi, der omfatter særlige forslag til behandling af de uløste problemer.

(¹) Dok. KOM(95) 134 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2137/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(19. juli 1995)

(95/C 311/65)

Om: Erhvervet som konservator af kunstværker

Den Europæiske Union lægger stor vægt på bevarelse og udvikling af vor kulturelle arv. Imidlertid er det erhverv, som er specialiseret på dette område — konservator af kunstværker — stadigvæk ikke underlagt særlige beskyttelsesbestemmelser men fuldstændig forskellige ordninger i hver medlemsstat og uden et charter for rettigheder og pligter, hvilket har utallige negative følger for konservatorarbejdet, arbejdstagerens bevægelighed osv.

ECCO (European Confederation of Conservator-Restorers Organisation) har indgivet forslag om de generelle erhvervs-mæssige principper, erhvervet og deontologien.

Vil Kommissionen inden for rammerne af initiativerne til bevarelse af den kulturelle arv i Den Europæiske Union og i samarbejde med ECCO og andre ansvarlige organer i medlemsstaterne træffe foranstaltninger med henblik på udarbejdelse af et direktiv om erhvervet som konservator af kunstværker og antikviteter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**

(18. september 1995)

Med henblik på at lette den effektive udøvelse af den i traktaten omhandlede frie bevægelighed er der indført EF-instrumenter til gensidig anerkendelse af eksamensbeviser med erhvervsformål. Alt efter hvilket studieniveau eksamensbeviset gælder for, anvendes enten direktiv 89/48/EØF (¹) om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, eller direktiv 92/51/EØF (²) om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF. Det grundlæggende princip i direktiverne er, at værtslandet ikke kan nægte en EF-borger adgang til at optage eller udøve et lovreguleret erhverv på det pågældende lands område, hvis denne er i besiddelse af de nødvendige kvalifikationer for at udøve det pågældende erhverv i en anden medlemsstat.

Direktiverne finder kun anvendelse på lovregulerede erhverv, dvs. erhverv, hvis optagelse eller udøvelse ifølge love eller administrative bestemmelser kræver besiddelse af et eksamensbevis. Den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser finder anvendelse på erhverv, der ikke er omfattet af et sektordirektiv, og skal derfor anvendes på erhvervet som konservator af kunstgenstande, for så vidt som der er tale om et erhverv, der er lovreguleret i den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaterne har fortsat frihed til at fastlægge undervisningen, ligesom de fortsat har mulighed for at fastsætte betingelserne for udøvelse af et erhverv og for benyttelse af en faglig titel. Ovennævnte direktiver udgør kun en referencemodell for de nødvendige og tilstrækkelige betingelser, som den af indvandreren fulgte uddannelse skal opfylde, for at han kan blive fagligt anerkendt i de øvrige medlemsstater.

Kommissionen agter ikke at udarbejde et særdirektiv om erhvervet som konservator af kunstgenstande, idet den frie bevægelighed for de erhvervsudøvende i denne sektor er sikret ved den generelle ordning for anerkendelse af eksamensbeviser.

(¹) EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989.

(²) EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2151/95

af Leen van der Waal (EDN)

til Kommissionen

(19. juli 1995)

(95/C 311/66)

Om: Forestående lov om udøvelse af religionsfrihed

Ifølge en beretning i »Nederlands Dagblad« af 26. juni 1995 har et nyt lovforslag vedrørende religionsfrihed vakt bekymring hos det protestantiske mindretal i Kroatien. Ifølge forlydender indeholder loven bestemmelser om, at trossamfund med mindre end 30 000 medlemmer fra nu af skal betegnes som »sektter«. Dette betyder et omfattende indgreb i religionsfriheden for bl.a. alle evangeliske kirker, som har færre end 10 000 medlemmer.

Kan Kommissionen bekræfte denne plan fra den kroatiske regerings side? Hvilke skridt agter Kommissionen at tage i anledning af disse foranstaltninger, som truer med at begrænse religionsfriheden?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(27. september 1995)

Efter at Kroatien godkendte, at FN har styrker stående i landet, tillod Rådet, at der indledtes forhandlinger, der sigte mod indgåelse af en samarbejdsaftale med dette land, idet det er underforstået, at Rådet forbeholder sig muligheden for, til enhver tid, herunder også ved indgåelsen af aftalen, at tage hensyn til Kroatiens holdning under gennemførelsen af FN's resolutioner og fredsprocessen. Aftalen stipulerer, at det er et afgørende element, at de demokratiske principper og menneskerettighederne overholdes, og at Unionen kan suspendere aftalen, hvis Kroatien ikke overholder denne forpligtelse.

Efter fjendtlighedernes genopblussen i Kroatien besluttede Den Europæiske Union den 4. august 1995 med omgående virkning at suspendere de løbende forhandlinger om indgåelse af denne aftale og anvendelse af PHARE-programmet på Kroatien.

Unionen er således overordentligt opmærksom på udviklingen i situationen for menneskerettighederne i dette land og på eventuelle negative tendenser på dette område. Overholdelsen af menneskerettighederne omfatter også retten til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, som anført i Den Internationale Konvention om Borgerlige og Politiske Rettigheder, som Kroatien ratificerede i 1992.

Enhver foranstaltning, som Kroatien træffer, og som går imod religionsfriheden, opfylder ikke kriterierne i aftalen.

Kommissionen følger opmærksomt udviklingen i det lovforslag, det ærede medlem nævner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2165/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(28. juli 1995)

(95/C 311/67)

Om: Ro-ro færger

EU har truffet foranstaltninger i forbindelse med sikkerheden i ro-ro færger. Vil man træffe lignende foranstaltninger for de øvrige færgetyper? Er der foretaget undersøgelser vedrørende sikkerhedsniveauet på færger i de forskellige medlemsstater, og hvilke resultater er man nået frem til?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Neil Kinnock**

(29. september 1995)

Udover foranstaltningerne til styrkelse af sikkerheden for ro-ro-passagerfærger arbejder Kommissionen på et forslag til Rådskonvention om sikkerhedsregler (konstruktionsstandarder) for passagerskibe, der sejler på interne havoverfarter. Dette initiativ er omfattet af handlingsplanen for den fælles transportpolitik 1995—2000 ⁽¹⁾.

Vedrørende spørgsmålet om undersøgelser af medlemsstaternes sikkerhedsniveau, skal der henvises til medlemsstaternes redegørelser over for Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) i forbindelse med den igangværende revision af forskrifterne for ro-ro-færger.

⁽¹⁾ Dok. KOM(95) 302.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2166/95

af Alexandros Alavanos (GUE/NGL)

til Kommissionen

(28. juli 1995)

(95/C 311/68)

Om: Bevillinger til afholdelse af valget til Europa-Parlamentet i 1994

I forbindelse med afholdelse af valget til Europa-Parlamentet i 1994 udbetalte EU de hertil opførte bevillinger. Kan

Kommissionen oplyse, hvilke beløb Grækenland fik bevilget, og hvorledes disse blev anvendt? Hvilke grupper af kommunale embedsmænd er blevet kompenseret for tjenesteydelser i forbindelse hermed? I hvilke medlemsstater blev ovennævnte bevillinger tildelt tjenestemænd med ansvar for opretholdelse af ro og orden (politibetjente osv.)?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2347/95

af Nikitas Kaklamanis (UPE)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(95/C 311/69)

Om: Valgpræmie for græske politibetjente

I juli 1994 modtog Grækenland ligesom de øvrige EU-medlemslande et bestemt beløb til dækning af udgifterne i forbindelse med valget. Dette beløb omfattede overarbejdsbetaling (valgpræmie) til græske politibetjente, som gjorde tjeneste på valgdagen.

Denne valgpræmie er indtil i dag — hvilket efter min opfattelse er i strid med loven — ikke blevet udbetalt til de berettigede personer.

Kommissionen bedes oplyse, om den har kendskab hertil, og om den agter at træffe konkrete foranstaltninger over for den græske regering?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne

af Jacques Santer

på skriftlig forespørgsel E-2166/95 og E-2347/95

(14. september 1995)

Kommissionen har ikke udbetalt penge til Grækenland i forbindelse med afholdelsen af valget til Europa-Parlamentet i 1994 og har ikke kendskab til, at andre EU-institutioner skulle have deltaget i udbetalingen af præmier til græske politifolk.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2216/95

af John Tomlinson (PSE)

til Kommissionen

(28. juli 1995)

(95/C 311/70)

Om: Udbetalinger ved en tjenestemands død

I henhold til artikel 73 i vedtægten for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber er tjenesteman-

den sikret imod risiko for erhvervssygdomme og ulykker. Han skal til sikring mod risici uden for tjenesten obligatorisk bidrage med indtil 0,1 % af sin grundløn. Til tjenestemandens efterladte ved dødsfald som følge af en ulykke udbetales et engangsbetalt, der er lig med den pågældendes årlige grundløn multipliceret med fem.

Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Antallet af tjenestemænd, der de seneste fem år (eller eventuelt en længere periode af hensyn til at undgå offentliggørelse af oplysninger, der kunne sættes i forbindelse med enkeltpersoner).
2. Antallet af tjenestemænd nævnt under punkt 1, der er afgået ved døden efter en ulykke som defineret i den internationale klassifikation af sygdomme.
3. Antallet af tilfælde, hvor det ovennævnte og i artikel 73, stk. 2, litra a), nævnte engangsbetalt er blevet udbetalt i denne periode.
4. Hvis punkt 2 og 3 ikke er ens udbedes en sammenfatning af årsagerne til, at engangsbetallet ikke blev udbetalt.

Er Kommissionen mere generelt sikker på, at de ovennævnte obligatoriske bidrag anvendes på bedst mulig måde for ansatte, der kommer ud for en ulykke eller pådrager sig erhvervssygdomme?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen

(14. september 1995)

1. I perioden 1990—94 døde ialt 95 tjenestemænd ansat i Kommissionen, mens de endnu var i tjeneste.
2. I medfør af artikel 73, stk. 1, i tjenestemandsvedtægten er en tjenestemand forsikret mod erhvervssygdomme og -ulykker, jf. dog de bestemmelser, der er vedtaget efter fælles aftale mellem Fællesskabsinstitutionerne. Det engangsbetalt, der er fastsat i artikel 73, stk. 2, litra a), udbetales som en følge heraf kun til arvingerne i de tilfælde, hvor døden skyldes en ulykke eller en erhvervssygdom som defineret i bestemmelserne om forsikring af tjenestemænd ansat ved De Europæiske Fællesskaber mod ulykker og erhvervssygdomme. Ud af de 95 tjenestemænd, der døde i den pågældende periode, døde 22 efter en i bestemmelserne anerkendt ulykke, hvorimod erhvervssygdomme endnu ikke er blevet anerkendt i nogen tilfælde som den direkte dødsårsag.
3. I perioden mellem 1990 og 1994 har Kommissionen som følge af en ulykke i fjorten tilfælde udbetalt det engangsbetalt, der er fastsat i artikel 73, stk. 2, litra a), og som er lig med årslønnen ganget med fem.
4. Forskellen mellem det antal, der nævnes under punkt 2 og 3, skyldes, at visse risici, som f.eks. farlige sportsaktiviteter og selvmord, udtrykkeligt er undtaget fra dækning ifølge bestemmelserne.

Endelig skal det bemærkes, at tjenestemændenes pligtige bidrag på 0,1% af lønnen suppleres med et bidrag fra Kommissionen på 0,77% pr. tjenestemand, og der synes ikke at være nogen grund til at tro, at disse penge ikke bruges på en for tjenestemændene fornuftig måde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2218/95

af Stephen Hughes (PSE)

til Kommissionen

(28. juli 1995)

(95/C 311/71)

Om: Vertikale handelsbegrænsninger

Kan Kommissionen bekræfte, at dens tjenestegrene med henblik på senere offentliggørelse af en grønbog er ved at foretage en undersøgelse om vertikale handelsbegrænsninger for bl.a. at finde ud af, hvordan Kommissionens forordninger om eneforhandlingsaftaler ((EØF) nr. 1983/83)⁽¹⁾, eksklusive købsaftaler ((EØF) nr. 1984/83)⁽²⁾ og franchise-aftaler ((EØF) nr. 4087/88)⁽³⁾ fungerer? Kan Kommissionen meddele Europa-Parlamentet tidsplanen for denne undersøgelse?

Især på baggrund af forordning (EØF) nr. 1984/83, der drejer sig om systemet med eksklusive købsaftaler i hele EU, bedes Kommissionen oplyse, om den vil indbyde repræsentanter for bryggerierne til at deltage i både selve undersøgelsen og den høringsperiode, der følger efter offentliggørelsen af en grønbog?

⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 30. 6. 1983, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 173 af 30. 6. 1983, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 359 af 28. 12. 1988, s. 46.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Karel Van Miert

(11. september 1995)

1. Ja.
2. Grønbogen planlægges offentliggjort i foråret 1996.
3. Ja.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2223/95

af Raymonde Dury (PSE)

til Kommissionen

(28. juli 1995)

(95/C 311/72)

Om: Forordning (EØF) nr. 3254/91 om rævesakse

Ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 3254/91⁽¹⁾ om rævesakse er allerede blevet udsat fra 1. januar 1995 til 1. januar 1996, uden at Parlamentet er blevet hørt. Ifølge forskellige oplysninger i pressen skal Canada og USA have forelagt Kommissionen en anmodning om en undersøgelse af nye metoder for at forhindre forordningens gennemførelse. Da Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) ikke har formået at opstille humane metoder, tales der i øjeblikket om en særlig »arbejdsgruppe«, selv om en sådan ikke er omtalt i forordningen.

Kan Kommissionen bekræfte eksistensen af en sådan arbejdsgruppe og oplyse, hvem der har bemyndiget den til at foretage denne betydelige ændring af forordningen?

⁽¹⁾ EFT nr. L 308 af 9. 11. 1991, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af sir Leon Brittan

(4. oktober 1995)

Forordning (EØF) nr. 3254/91 kræver med hensyn til de dyrearter, der er nævnt i bilag I, at tredjelande sikrer, at der anvendes fyldestgørende love eller administrative bestemmelser, der forbyder brug af rævesakse, eller at de metoder, de benytter til fældefangst, opfylder internationalt vedtagne standarder for human fældefangst.

Da der ikke er kommet nogen resultater ud af den internationale standardiseringsorganisationens foranstaltninger, indledte Kommissionen uformelt orienterende forhandlinger med myndighederne i Canada og USA, for at undersøge muligheden for at oprette en uafhængig arbejdsgruppe med det opdrag at udvikle foreløbige humane fældefangstmetoder, som ville leve op til forordningens krav. Hensigten er på ingen måde at forhindre forordningens gennemførelse, og medfører heller ikke en revision heraf. Gruppen er ikke en forhandlingsgruppe.

Der fremsættes anmodning om et mandat fra Rådet, hvis og når arbejdsgruppens resultater er af en sådan karakter, at de giver basis for egentlige forhandlinger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2225/95

af Eryl McNally (PSE)

til Kommissionen

(18. juli 1995)

(95/C 311/73)

Om: Interventionsorganets udlevering af byg

Som følge af meddelelsen for nylig om at interventionsorganet på grund af tørken i Spanien har udleveret byg fra sine lagre til spanske landbrugere og producenter til 30 £ under markedsprisen, er landbrugerne i undertegnede valgkreds meget urolige for, at spanske landbrugeres produktionsomkostninger vil blive reduceret, hvilket ville gøre de spanske produkter mere konkurrencedygtige end de britiske, da basisomkostningerne ved svine- og fjerkræproduktion ville blive reduceret med 12—15 %.

Eftersom svine- og fjerkræindustrien har haft en yderst utilfredstillende omsætning i de seneste tre år, bedes Kommissionen undersøge mulighederne for at sikre retfærdige konkurrencevilkår for de britiske landbrugere samt tage den skarpe protest fra undertegnede vælgere til efterretning.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Franz Fischler

(7. september 1995)

Som tidligere anført i Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-1937/95 af White ⁽¹⁾ har Spanien været ramt af alvorlig tørke i de sidste tre år. Derved er der opstået alvorlig mangel på korn i Spanien. Som en hjælp under disse usædvanlige forhold stilles der EF-interventionskorn, herunder korn fra lagre i Det Forenede Kongerige, til rådighed, som udelukkende går til det spanske marked. Salgsprisen er, under hensyn til omkostningerne ved transporten fra Det Forenede Kongerige til Spanien fastsat således, at kornet kan videresælges på det spanske marked til en pris svarende til det lokale prisniveau. Som følge heraf leveres der ikke til det spanske marked på betingelser, der er gunstigere end betingelserne på Det Forenede Kongeriges marked.

Hvad angår svine- og fjerkræsektoren, er det rigtigt, at foder er en vigtig omkostningsfaktor i intensiv husdyrproduktion. Kommissionen prioriterer dog dette forhold lavere, end landbrugerne tilsyneladende gør det. Foderomkostningerne er betydelige, når omkostningsberegningen kun foretages for de enkelte bedrifter. Når man ser på svine- og fjerkræsektoren som helhed, er det mere relevant at undersøge omkostningerne ved arbejdskraft og bolig, infrastrukturens omfang og muligheden for at skaffe jord og kvalificerede driftsledere. Da mange områder med en for lille kornproduktion har øget deres produktion betydeligt i de sidste ti år,

bør man huske på, at foderomkostningerne er en faktor, der spiller en mere beskedne rolle, end de generelt anses for at gøre.

⁽¹⁾ EFT nr. C 277 af 23. 10. 1995, s. 37.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2265/95

af Hugh Kerr (PSE)

til Kommissionen

(31. juli 1995)

(95/C 311/74)

Om: Gennemskuelighed i standardiseringsproceduren

Vil Kommissionen venligst omgående besvare skriftlig forespørgsel P-722/95 ⁽¹⁾, som den i sit bevidst undvigende svar af 27. marts 1995 overhovedet ikke har besvaret.

I betragtning af den ulyksalige Cenelec-afstemning om spørgsmålet om harmoniserede stikkontakter; adskillige nationale komiteers tåbelige begrundelser for at stemme imod; at afstemning i den type sager inden for CEN/Cenelec afgøres ved kvalificeret flertal; samt at de virksomheder og organer, der er repræsenteret i de tekniske komiteer, der skal formulere de nationale komiteers indstilling, ofte har betydelige grænseoverskridende forbindelser, vil Kommissionen da

1. Bekræfte, at det er af afgørende betydning, at sammensætningen af sådanne tekniske komiteer bliver afbalanceret, åben og gennemskuelig, og at de bør have en fornuftig arbejdsbyrde, som levner medlemmerne tilstrækkelig tid til at læse og overveje dokumentationen, og som giver mulighed for fuld forståelse, drøftelse og behandling af alle spørgsmål?
2. Angive om den mener, at BSI PEL/23-komiteen, der er ansvarlig for Det Forenede Kongeriges indstilling på dette område, og som har et stort antal medlemmer, der enten direkte repræsenterer eller har forbindelse til britiske producenter af elektrisk udstyr, opfylder disse kriterier?
3. Angive om den mener, at situationen i andre nationale standardiseringsinstitutters relevante tekniske komiteer inden for EU kan være den samme?

I betragtning af den fax (ref: AG/1308/4917), som Cenelec udsendte den 12. april 1995; de kommentarer fra en ansat i Cenelec, som blev citeret i den velrenommerede schweiziske avis »Tages-Anzeiger« den 21. april 1995; den forbindelse,

som visse medlemmer af Cenelec's bestyrelse har til BSI samt til producenter af elektrisk udstyr; den opførelse, som et medlem af Cenelec's belgiske bestyrelse udviste på det seneste Cécapi-møde; at de fleste af de ansvarlige for det miskrediterede dokument »Live with the Differences« stadig indtager nøglestillinger hos Cenelec; at det efter tre års arbejde stadig ikke er lykkedes at finde en acceptabel løsning — vil Kommissionen angive, om den mener, at man fortsat kan betro Cenelec så vigtige og afgørende europæiske initiativer, som får enorme globale konsekvenser?

(¹) EFT nr. C 175 af 10. 7. 1995, s. 56.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(27. september 1995)**

Som det ærede medlem sikkert er klar over, blev det efter den negative afstemning i Cenelec (Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering) om harmonisering af stikkontakter på den seneste generalforsamling i Cenelec i juni 1995 besluttet at oprette en task force til at overveje emnet ydeligere. En række interesserede parter blev indbudt til at deltage i denne task force, hvis sammensætning blev besluttet på det seneste møde i Cenelec's tekniske styrelsesråd.

1. Kommissionen henviser det ærede medlem til dens svar på skriftlig forespørgsel E-1883/94 af sir Jack Stewart-Clark (¹), hvori den anførte, at standardisering er en proces, hvor de involverede parter på frivilligt grundlag og som led i en åben og gennemskuelig procedure når til enighed om fælles specifikationer, som vedtages efter høring af offentligheden ved enstemmighedsprincippet. Dette er bekræftet i Rådets resolution af 18. juni 1992 om europæisk standardiserings betydning for det europæiske erhvervsliv (²), som erindrer om »betydningen af en sammenhængende europæisk standardiseringsordning, der er tilrettelagt af og for de berørte parter, og som er baseret på gennemsigtighed, åbenhed, bred enighed, uafhængighed af særinteresser, effektivitet og beslutninger på grundlag af den nationale repræsentation«.
2. & 3. Det ligger inden for Kommissionens kompetence at tage stilling til sammensætningen af eller deltagelsen i de nationale standardiseringsudvalg, som deltager i arbejdet i de uafhængige standardiseringsorganer. Men hvis der forelå klare beviser for, at de kriterier, der er opstillet i ovennævnte rådsresolution, ikke var opfyldt, ville Kommissionen undersøge situationen i lys af traktaten og af afledt fællesskabsret.

(¹) EFT nr. C 24 af 30. 1. 1995.

(²) EFT nr. C 173 af 9. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2269/95

af Vassilis Ephremidis (GUE/NGL)

til Kommissionen

(18. juli 1995)

(95/C 311/75)

Om: Udarbejdelse af effektive støtteprogrammer vedrørende beskyttelse af skovene i Grækenland

De klimatologiske forhold giver hvert år anledning til brande, som i stor udstrækning mindsker skovbestanden og især skovene i Middelhavsområdet. Skovens store betydning både på økonomisk, socialt og miljømæssigt plan og for landsplanlægningen, hvilket EU ganske vist har erkendt, følges ikke op af konkrete foranstaltninger eller en reel skovbrugspolitik, idet de gældende retsakter ikke imødekommer de eksisterende behov.

Især i Grækenland dækker skovene kun et begrænset område, og $\frac{2}{3}$ heraf udnyttes ikke økonomisk, medens brandene ødelægger stadig større områder.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe med henblik på bevarelse, beskyttelse og udvidelse af skovbestanden, tildeling af støtte til udvidelse af skovområderne, etablering af en infrastruktur til brandbekæmpelse, bevarelse og fornyelse af skovbestanden såvel som uddannelse og specialisering af skovfogeder i Grækenland.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Franz Fischler**

(19. september 1995)

Det aktionsprogram, der blev vedtaget i 1989 og udbygget i 1992, navnlig som en del af den EF-indsats, der ledsager reformen af den fælles landbrugspolitik, omfatter en række foranstaltninger med sigte på skovrejsning, gentilplantning og beskyttelse mod brande:

- Forordning (EØF) nr. 2080/92 (¹) indeholder bestemmelser om skovrejsning på landbrugsjord og forbedring af skovarealer på landbrugsbedrifterne. Således godkendte Kommissionen i 1994 det græske program for skovbrugsforanstaltninger på landbrugsbedrifter; Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) yder 43,5 mio. ECU i støtte til programmet (perioden 1994—1997).
- Programmerne for regionaludvikling kan omfatte udvikling og forbedring af skovene. Den græske EF-støtteramme indeholder skovbrugsforanstaltninger (skovrejsning, planteskoler, skovforbedring, beskyttelse af skovene mod brande, regulering af vandløb, skovveje mv.); EUGFL afholder 94,68 mio. ECU hertil (perioden 1994—1999).

- Forordning (EØF) nr. 2158/92⁽²⁾ fastsætter en særlig foranstaltning til beskyttelse af skovene mod brande. Der er ydet 9 mio. ECU til 26 græske projekter til brandforebyggelse. Nogle af projekterne gælder uddannelseskurser for specialiseret personale.
- Der kan iværksættes foranstaltninger med støtte fra Samhørighedsfonden. Således har Kommissionen godkendt tre græske programmer, der omfatter skovbrugsforanstaltninger (beskyttelse mod erosion, gentilplantning og beskyttelse af skovene mod brande) til et beløb på 6,4 mio. ECU.

(1) EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992.

(2) EFT nr. L 217 af 31. 7. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2276/95

af Sérgio Ribeiro (GUE/NGL)

til Kommissionen

(20. juli 1995)

(95/C 311/76)

Om: Alqueva-dæmningen i Alentejo, Portugal

Kommissionens afgørelser om finansiering på regionalt plan, navnlig inden for rammerne af INTERREG — Tyskland og Schweiz, Tyskland og Nederlandene — og RECHAR — i den nordlige del af Det Forenede Kongerige — er blevet offentliggjort, men der foreligger tvivl og usikkerhed vedrørende de projekter, der ikke indgår i den pågældende meddelelse.

Da denne usikkerhed, spekulationer og modstridende »informationer« har spillet en stor rolle i de portugisiske massemedier i forbindelse med det allerede påbegyndte dæmningsprojekt ved Alqueva i Alentejo — hvilket er forståeligt på grund af dette meget vigtige projekt, der kan få afgørende betydning for, at man undgår en dramatisk proces med ørkendannelse — som imidlertid flere gange er blevet udsat under diverse påskud, bedes Kommissionen omgående oplyse, om der er nogen baggrund for et verserende rygte om, at Kommissionen skulle have ændret den afgørelse, den tidligere havde truffet om dette projekt, og oplyse, hvad dens nuværende og officielle holdning er.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Monika Wulf-Mathies

(15. september 1995)

Dæmningsprojektet ved Alqueva er nævnt i anden EF-støtteramme for Portugal (perioden 1994—1999), og det er anført, at der eventuelt ydes finansiering fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget og måske fra Samhørighedsfonden. Angående sidstnævnte fond kan det

oplyses, at de portugisiske myndigheder faktisk har anmodet Kommissionen om støtte fra denne.

Kommissionen er ved at gennemgå dossieret, men den har endnu ikke truffet endelig afgørelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2282/95

af Fernand Herman (PPE)

til Kommissionen

(31. juli 1995)

(95/C 311/77)

Om: Udvalgsprøver med henblik på ansættelse af fuldmægtige

Under udvalgsprøverne med henblik på ansættelse af fuldmægtige (KOM/A/764) og sekretærer (KOM/A/770) gav udvalgskomiteerne 600 ansøgere adgang til den mundtlige del af KOM/A/764 og tilsvarende 300 ansøgere for KOM/A/770's vedkommende.

Efter prøverne opstillede udvalgskomiteerne for KOM/A/764 en liste over 300 egnede ansøgere og for KOM/A/770 en liste over 150 egnede ansøgere.

Vil Kommissionen oplyse, hvilken nationalitet de 900 ansøgere ved den mundtlige del af prøven og de 450 egnede ansøgere havde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Erkki Liikanen

(28. september 1995)

Som svar på det ærede medlems spørgsmål skal det allerførst understreges, at det i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* (1) blev meddelt, at antallet af kandidater, der kunne opføres på listen over egnede ansøgere, i forbindelse med udvalgsprøve KOM/A/770 var blevet ændret til 300, hvilket også gjaldt for udvalgsprøve KOM/A/764. Det blev samtidig for begge udvalgsprøvers vedkommende meddelt, at de 600 kandidater, som havde opnået de bedste resultater ved de skriftlige prøver, ville få adgang til de mundtlige prøver.

Med undtagelse af de dokumenter og rapporter vedrørende budget og ansættelsesforhold, som Kommissionen har pligt til at offentliggøre, er det ikke almindeligt, at den giver oplysninger om interne forhold, f.eks. de forskellige faser i en udvalgsprøve. Begrundelsen er, at man ikke ønsker at svække princippet om udvalgskomiteernes uafhængighed.

I sit svar til det ærede medlem vedlægger Kommissionen en oversigt over de endelige resultater af de to nævnte udvalgsprøver med fordeling af resultaterne efter nationalitet.

Der er 300 kandidater for udvælgelsesprøve KOM/A/770 og 301 kandidat (to kandidater opnåede det samme resultat) for udvælgelsesprøve KOM/A/764.

(¹) EFT nr. C 335 af 10. 12. 1993.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2288/95

af Giulio Fantuzzi (PSE)

til Kommissionen

(20. juli 1995)

(95/C 311/78)

Om: Godkendelse af materiel til forlystelsesparker

Europa-Kommissionen bedes oplyse følgende:

1. Hvilke fællesskabsbestemmelser garanterer sikkerhed for brugerne af maskiner og materiel til forlystelsesparker?
2. I Kommissionens svar på forespørgsel E-942/91 (¹) omtales udarbejdelsen af et udkast til direktiv. Er dette udkast gjort færdigt?
3. Er det muligt at få kendskab til oplysninger om ulykker, der har fundet sted i medlemsstaterne som følge af anvendelsen af materiel til forlystelsesparker?

(¹) EFT nr. C 89 af 9. 4. 1992, s. 5.

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Martin Bangemann

(8. september 1995)

Der findes ingen fællesskabsbestemmelser, som direkte gælder sikkerheden for personer, som anvender udstyret i forlystelsesparker. Denne sikkerhed garanteres af gældende nationale bestemmelser i medlemsstaterne.

I mangel af fællesskabsbestemmelser vedrørende sikkerheden i forlystelsesparker kan ansvaret hos fabrikanter af denne type produkter gøres gældende i medfør af direktiv 85/374/EØF (¹) om produktansvar.

I sit svar på skriftlig forespørgsel E-942/91 af Gerard Collins gjorde Kommissionen opmærksom på, at der var ved at blive udarbejdet et forslag til et rådsdirektiv om den fri bevægelighed for udstyr til markedspladser og forlystelsesparker. Dette forslag, som var baseret på traktatens artikel 100 A, ville have sikret en høj grad af sikkerhed.

Det Europæiske Råd besluttede på sit møde i Edinburgh i december 1992, at dette punkt burde omfattes af subsidiaritetsprincippet, og at det ikke var hensigtsmæssigt at behandle dette emne på fællesskabsplan. Det igangværende arbejde er derfor blevet standset.

Kommissionen råder ikke over fuldstændige og pålidelige oplysninger om ulykker, som kan henføres til udstyr i forlystelsesparker og på markedspladser.

Kommissionen har ydet finansiel støtte til en forbrugerorganisation (International Consumer Research and Testing Ltd.) med henblik på gennemførelse af en række undersøgelser af sikkerheden i forlystelsesparker og på markedspladser i ni medlemsstater (Belgien, Danmark, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene, Portugal og Finland).

Resultaterne af denne undersøgelse, som vil blive afsluttet i oktober 1995, forventes offentliggjort i de tidsskrifter, som udgives af forbrugerorganisationer, der er medlem af The International Consumer Research and Testing Ltd.

(¹) EFT nr. L 210 af 7. 8. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2292/95

af Karla Peijs (PPE)

til Kommissionen

(31. juli 1995)

(95/C 311/79)

Om: Farmaceutiske produkter: Nederlandske prisforslag

Det nederlandske sundhedsministerium er ved at udarbejde et lovforslag om maksimalpriser for receptpligtig medicin. Loven er baseret på en hypotetisk europæisk pris for de enkelte produkter. Prisen baseres på en kurv af nationale gennemsnit for de enkelte produkter, hvoraf der så igen tages et gennemsnit for at nå frem til den aritmetiske europæiske pris. I det foreliggende forslag består denne kurv af følgende lande: Belgien, Danmark, Det Forenede Kongerige og Frankrig, der alle har meget forskelligartede sundhedssystemer (betragtet af kulturelle forhold, forbrugsmønstre osv.).

Denne nederlandske fremgangsmåde forventes at føre til en gennemsnitlig prisreduktion på 20%. Såfremt forslaget gennemføres, vil de foreslåede nedskæringer på drastisk vis påvirke lønsomheden for virksomheder, der arbejder på det nederlandske marked, hvilket vil medføre tab af arbejdspladser og en nedtoning af omfattende investeringer i forsknings- og udviklingssektoren.

De nationale sundhedssystemer sammenlignes eller efterlignes ofte. Hvis det nuværende nederlandske forslag gennemføres, er der en risiko for, at andre lande i det mindste delvis vil overtage det. Såfremt denne mekanisme anvendes i større målestok i Europa, vil den innovative, forskningsbaserede farmaceutiske industri miste væsentlige indtægter, der er

nødvendige for at opretholde Europas enestående konkurrenceevne inden for farmaceutisk forskning.

Hvad agter Kommissionen at gøre for at sikre, at den innovative farmaceutiske forskning i Europa forbliver levedygtig på lang sigt, således at der opretholdes et betydeligt antal stillinger til højt kvalificerede mennesker i Europa, og en hjerneflugt derfor undgås?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(15. september 1995)

Kommissionen har i sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om »Retningslinjer for industripolitikken inden for lægemiddelsektoren i Det Europæiske Fællesskab«⁽¹⁾ anført, hvilke midler der i givet fald skal tages i brug for på længere sigt at sikre den europæiske lægemiddelindevindelse og gøre det muligt for denne fortsat at skabe de arbejdspladser for højt kvalificerede forskere, der er grundlaget for dens innovative kapacitet.

Tabellen i bilag VIII til nævnte meddelelse viser, at gennemsnitsniveauet for priserne på lægemidler er langt højere i Nederlandene end i de øvrige medlemsstater. Det er derfor en hasarderet påstand, at en tilpasning af priserne i Nederlandene uundgåeligt vil medføre tab af arbejdspladser og tilbagegang i investeringerne i forskning og udvikling.

Kommissionen er af de nederlandske myndigheder blevet underrettet om de foranstaltninger, som disse agter at træffe, og som på et givet tidspunkt vil blive notificeret Kommissionen i henhold til Rådets direktiv 89/105/EØF⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dok. KOM(93) 718 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989, s. 8.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2294/95

af Nicole Fontaine (PPE)

til Kommissionen

(31. juli 1995)

(95/C 311/80)

Om: Udskydelse af kapitalvindingsskat for skatteydere, der er omfattet af ordningen for ikke handelsmæssige fortjeneste

1. Fastsætter direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i

forskellige medlemsstater⁽¹⁾ et princip om streng skattemæssig neutralitet af generel art for alle aktionærer i selskaber, som er berørt af disse omdannelser, herunder mellem selskaber i samme medlemsstat?

2. Skal den interne lovgivning i hver medlemsstat som følge heraf respektere ovennævnte princip og fastsætte en ordning for udskydelse og/eller udsættelse for alle skatteydere, der er omfattet af ordningen for ikke-handelsmæssige fortjeneste?

3. Bør den interne franske lovgivning på denne baggrund supplere ordningen for denne kategori af skatteydere ved i den almindelige skattelov i tilføje et stk. 2a til artikel 93c med bestemmelse om, at beskatning af kapitalvinding, som er konstateret i forbindelse med indskud eller ombytning af selskabsaktier, hvis besiddelse er nødvendig for udøvelse af en kunst eller et erhverv, eller som blot er hensigtsmæssig for en indskrivning i registeret over erhvervsmæssige kapitalgoder, udsættes i tilfælde af videresalg eller senere overdragelse af de sociale rettigheder, der er modtaget som modydelse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 225 af 20. 8. 1990, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**

(8. september 1995)

1. Artikel 8 i direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktiver vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater indeholder en bestemmelse om, at tildeling af aktier eller andele i de modtagende eller erhvervende selskaber til en selskabsdeltager, der har indskudt aktiver, ikke må medføre nogen beskatning af vedkommende selskabsdeltager. Direktivet finder anvendelse, når mindst to selskaber fra forskellige medlemsstater er involveret i omstruktureringen.

2. En medlemsstats lovgivning skal også overholde dette princip, når der er tale om skatteydere, der er omfattet af ordningen for ikke-erhvervsmæssige fortjeneste, når de er selskabsdeltagere i selskaber, der er involveret i en omstrukturering, der er omfattet af direktivet.

3. Den franske lovgivning skal kun overholde direktivets principper, når de involverede parter opfylder alle de i direktivet fastsatte betingelser. Navnlig gælder det, at i henhold til direktivets artikel 3 skal et selskab, hvis aktier eller andele indskydes eller ombyttes med aktier i et andet selskab, antage en af de former, der er anført i bilaget til dette direktiv, og være underkastet selskabsskat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2298/95

af Hugh McMahon (PSE)

til Kommissionen

(25. juli 1995)

(95/C 311/81)

Om: Problemer i forbindelse med forvaltningen af Den Europæiske Socialfond i Det Forenede Kongerige

Kan Kommissionen oplyse Parlamentet om, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at afgøre tvisten mellem Kommissionen og Det Forenede Kongeriges regering om problemer i forbindelse med udbetalingen af støtte via Den Europæiske Socialfond for årene 1993 og 1994?

Kan Kommissionen forklare, hvorledes denne situation er opstået, og hvilke råd den vil give de frivillige organisationer, som er ramt af likviditetsproblemer, og de langtidsløse, som på grund af denne tvist nægtes adgang til uddannelse?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2348/95

af Bill Miller (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(95/C 311/82)

Om: ESF-beløb til frivillige organisationer

Hvilken indsats har Kommissionen gjort for at fremme udbetalingen af ESF-midler til frivillige organisationer, og hvilke yderligere initiativer er planlagt for at reducere de uacceptable forsinkelser, som små frivillige organisationer udsættes for med hensyn til udbetaling af midler, hvilket er vanskeligt for disse organisationer, der kun har meget begrænsede midler at råde over?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
på skriftlig forespørgsel P-2298/95 og E-2348/95
(9. oktober 1995)

Kommissionen henviser det ærede parlamentsmedlem til svar på mundtlige forespørgsel H-566/95, H-584/95, H-605/95 og H-634/95 til H-637/95 afgivet under spørgetiden på Europa-Parlamentets plenarmøde den 20. september 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2316/95af Jesús Cabezón Alonso og
Juan Colino Salamanca (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(95/C 311/83)

Om: Information om støttemuligheder via SOCRATES-programmet

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe i samarbejde med medlemsstaterne for at forbedre informationen til målgrupperne om adgangen til støtte på de forskellige områder, der er omfattet af SOCRATES-programmet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2405/95af Antonio Graziani, Giampaolo D'Andrea,
Pierluigi Castagnetti og Maria Colombo Svevo (PPE)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(95/C 311/84)

Om: Programmerne SOCRATES og Ungdom for Europa

Den 14. marts 1995 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet afgørelse nr. 819/95/EF ⁽¹⁾ om iværksættelse af Fællesskabets handlingsprogram SOCRATES. Samme dag vedtog de to institutioner med afgørelse nr. 818/95/EF ⁽²⁾ ligeledes tredje fase af »Ungdom for Europa«-programmet. Disse programmer er imidlertid blevet iværksat med betydelig forsinkelse.

1. Hvilke foranstaltninger er der truffet med henblik på at udbrede kendskabet til disse programmer?
2. Har Kommissionen truffet alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de forskellige grupper af dårligt stillede unge i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ønske og artikel 4 i den ovenfor nævnte afgørelse fuldt ud får adgang til foranstaltningerne under »Ungdom for Europa«-programmet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 87 af 20. 4. 1995, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. L 87 af 20. 4. 1995, s. 1.

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Édith Cresson
på skriftlig forespørgsel E-2316/95 og E-2405/95
(5. oktober 1995)

Med henblik på at informere eventuelle ansøgere og andre om programmerne SOCRATES og Ungdom for Europa —

og især om de eksisterende tilskud — er der truffet en række foranstaltninger vedrørende materiale, informationsmøder, kampagner samt brug af elektroniske midler i informationsarbejdet, herunder:

a) SOCRATES

- Meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾ om støtte via programmet.
- Udgivelse af et vademecum med beskrivelse af programmet, ansøgningsvejledning samt ansøgningskemaer på alle arbejdssprog i begyndelsen af det akademiske år 1995/96.
- Informationsbrochurer med et bredt sigte er under udarbejdelse. En af disse omhandler SOCRATES-programmet generelt og en anden beskriver programmets seks hovedområder.
- Udgivelse af materiale om særlige dele af programmet, herunder en manual om god praksis for institutionelle aftaler på højere læreanstalter, en brugervejledning om det europæiske meritoverføringssystem samt et kompendium om de fælles uddannelsesprogrammer udviklet inden for rammerne af LINGUA.
- Kommissionen har opfordret medlemsstaterne til at tilrettelægge nationale og regionale informationskampagner, der er tilpasset de konkrete behov i de enkelte medlemsstaters uddannelsessystemer. Sådanne tiltag omfatter informationsforanstaltninger vedrørende specifikke aktioner inden for rammerne af fællesskabsprogrammet på områder hvor man har identificeret et særligt informationsbehov. Kommissionen yder økonomisk støtte til disse kampagner på grundlag af bestemmelserne i Kapitel III, aktion 3.5.B i bilag til afgørelse om iværksættelse af programmet.
- Kommissionen arbejder på at gøre oplysninger om SOCRATES-programmet tilgængelige ad elektronisk vej. Det vil formentlig i første omgang komme til at dreje sig om anvendelse af Europa serverens faciliteter. Serveren er tilsluttet Internet. Desuden er man ved at udvikle et fuldt integreret system til udveksling af informationer mellem Kommissionen, de nationale myndigheder og uddannelsessektoren i alle medlemsstater.

b) Ungdom for Europa

- Meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽²⁾ om implementering af programmet samt om støtte via programmet.

- Et vademecum med beskrivelse af programmet, ansøgningsvejledning samt ansøgningskemaer på alle medlemsstaternes arbejdssprog fås på de nationale kontorer (inklusive Island, Lichtenstein og Norge), SOCRATES & Youth Bureau og Youth Forum i Bruxelles. Dette vademecum er blevet til i et tæt samarbejde mellem de nationale kontorer, som også selv udarbejder supplerende materiale.
- Der vil blive udarbejdet en informationsbrochure.
- Der blev afholdt et møde mellem de nationale ungdomskontorer og ungdomsråd i Finland i april 1995 med drøftelse af programmets implementering.
- Oplysninger vedrørende ungdomsorganisationerne via The Youth Forum of European Youth Organisation (i fællesskabsregi) og to andre europæiske ungdomssammenslutninger: The European Coordination Bureau for International Youth Organisations (ECB) og The Council of European National Youth Committees (CENYC) (i Europarådets regi).
- Løbende informering og informationsaktiviteter gennem de nationale Ungdom for Europa-kontorer (inklusive Island, Lichtenstein og Norge) har sikret kontinuitet på nationalt og regionalt plan og med de nationale netværk af ungdomsorganisationer.
- Medlemsstaterne har organiseret nationale informationsmøder eller mediebegivenheder med hjælp fra de nationale kontorer.
- Brugervenlig elektronisk information om programmet og støtten er allerede tilgængelig gennem det opdaterede Eurodesk network. Det er Kommissionens hensigt at udvide dette system til at omfatte alle medlemsstaterne og tilslutte det til andre ungdomsinformationsnetværk på lokalt plan samt generelle netværk om europæiske spørgsmål. Der er ligeledes ved at blive etableret en forbindelse mellem den europæiske server med henblik på at udvikle en mere specifik informationservice for unge mennesker.

Der er lagt stor vægt på at disse informationer når ud til de dårligt stillede unge, eftersom de er en af programmets højt prioriterede målgrupper.

Kommissionen er åben for forslag fra Parlamentet om informationsaktiviteter for unge, især de dårligt stillede unge, som ofte føler at de er udelukket fra at deltage i de europæiske initiativer.

⁽¹⁾ EFT nr. C 200 af 4. 8. 1995.

⁽²⁾ EFT nr. C 149 af 16. 6. 1995.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2323/95

af Nana Mouskouri (PPE)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(95/C 311/85)

Om: Moms på plader

Pladen er det eneste kulturbærende medie i Europa, der ikke nyder godt af en reduceret momstakst. Momsen på plader er 20 %, mens den på bøger og biografilm gennemsnitligt kun er 5 %, i visse lande endog 0 %.

Hvordan begrundes Kommissionen en sådan forskel, og agter den at udligne den?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti

(21. september 1995)

Kommissionen er enig i, at lyd- og billedmedier (plader, CD-Rom, lydbånd, billedbånd osv.) er vigtige sektorer for kulturformidling på linje med bøger, film og live-forestillinger.

Forskelsbehandlingen med hensyn til moms mellem bøger og billedafgifter på forestillinger på den ene side, som nyder godt af muligheden for anvendelse af en nedsat sats, og disse forskellige medier på den anden side skyldes ikke, at der mangler forståelse for denne kulturelle dimension, men at der i EF-bestemmelserne tages hensyn til et grundaspekt af medlemsstaternes skattepolitik. Moms, der pålægges forbrug i almindelighed, hviler nemlig på et meget bredt grundlag, idet undtagelserne i form af fritagelser eller nedsat sats er begrænset så meget som muligt. Enhver udvidelse af undtagelsesordningerne vil indebære fare for praktiske vanskeligheder med afgrænsning af de vare- og tjenestegrupper, der momsbes efter forskellige bestemmelser. Derfor er de medlemsstater, hvis nationale lovgivning omhandler anvendelse af nedsatte satser, ikke gået med til at udvide den begunstigelsesordning, der allerede er indrømmet på området.

Som led i de retningslinjer, Kommissionen vil udstikke for den endelige ordning, vil de imidlertid foretage en dybtgående undersøgelse af EF-bestemmelserne om momssatser (herunder de nedsatte momssatser). De af det ærede medlem fremførte argumenter vil blive taget i betragtning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2332/95

af Anita Pollack (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(95/C 311/86)

Om: Hjemmearbejdere

Har Kommissionen under henvisning til problemerne i forbindelse med kvindelige hjemmearbejdere og ringe løn truffet nogle foranstaltninger, eller har den planer om at

1. Udvikle og anvende metoder til indsamling af statistisk og analytisk materiale om hjemmearbejdere?
2. Øge hjemmearbejderen adgang til uddannelse, børnepassning og jobtræningsprogrammer med henblik på at sikre ligebehandling af kvinder?
3. Foretage en undersøgelse af gældende lovgivning for at fastslå mulige tilfælde af urimelig behandling af hjemmearbejdere med det formål at få indført minimumsskyttelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn

(3. oktober 1995)

Kommissionen er meget opmærksom på problemet med hjemmearbejdere, hvoraf langt størstedelen er kvinder. Kommissionen har således allerede taget initiativer, der blandt andet omfatter udarbejdelse af en rapport om hjemmearbejde (offentliggjort som tillæg 2/95 til tidsskriftet »Social Europe«) samt tilrettelæggelse af et europæisk seminar i marts 1994. I hvidbogen om europæisk social- og arbejdsmarkedspolitik udpeges hjemmearbejde som et af aktionsområderne.

Hvad angår de af det ærede parlamentsmedlem rejste spørgsmål kan Kommissionen oplyse følgende:

- I Eurostats årlige undersøgelse af arbejdsstyrken blev der i 1992 indført spørgsmål om hjemmearbejde. De første resultater er nu disponible, og de analyseres i rapporten om *Beskæftigelsen i Europa i 1994*.
- I det fjerde handlingsprogram om lige muligheder for kvinder og mænd vil Kommissionen iværksætte og tilskynde til iværksættelse af undersøgelser, udveksling af oplysninger, økonomisk og social forskning samt beskæftigelsesinitiativer, der især fokuserer på den uformelle sektor og atypisk arbejde, herunder hjemmearbejde.

Hjemmearbejdere kan drage fordel af de programmer under Den Europæiske Socialfond, der vedrører erhvervsuddannelse og jobskabelse. Pasning af blandt andet børn er en støtteberettiget udgift for alle, der deltager i en aktion iværksat med støtte fra Socialfon-

den. Hjemmearbejdende kvinder kan ligeledes deltage i de programmer, der udelukkende er forbeholdt for kvinder, f.eks. NOW-projektet inden for rammerne af Fællesskabets beskæftigelsesinitiativer.

- Kommissionen har i det sociale handlingsprogram på mellemlangt sigt (1995—1997) (punkt 4.1.4) taget initiativ til at vedtage en henstilling om hjemmearbejde for at tilskynde medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at udvikle og gennemføre foranstaltninger til forbedring af arbejdsvilkårene for hjemmearbejdere — f.eks. arbejdstid og social sikring (4.1.4). Hensigten med dette initiativ er blandt andet at sikre lige behandling af arbejdstagere, der arbejder hjemme.

Ifølge disse bestemmelser kan britiske statsborgere stemme ved valg til Europa-Parlamentet og kommunale valg i den medlemsstat, hvor de har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i den pågældende stat. Ved valgene til Europa-Parlamentet i 1994 benyttede flere tusinde britiske statsborgere sig af denne mulighed i deres bopælsland.

Anvendelsen af artikel 8 B er ikke betinget af, at medlemsstaternes valgsystemer harmoniseres fuldstændigt, og det er derfor op til de nationale myndigheder i de enkelte medlemsstater at fastsætte de krav, borgerne i den pågældende medlemsstat skal opfylde for at få ret til at stemme der.

(¹) EFT nr. L 329 af 30. 12. 1993.

(²) EFT nr. L 368 af 31. 12. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2360/95

af Peter Crampton (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(95/C 311/87)

Om: Valgret i henhold til Maastricht-traktaten

Maastricht-traktaten giver borgerne mulighed for at lade sig opstille og stemme ved europæiske og lokale valg, forudsat at den pågældende har valgret i sit hjemland.

I henhold til valgloven i Det Forenede Kongerige fratages UK-statsborgere, der har haft fast bopæl udenfor Det Forenede Kongerige i mere end 20 år, deres valgret, og de har således ikke valgret i deres hjemland.

Hvad kan Kommissionen gøre for at sikre, at britiske statsborgere, der har fast bopæl i et andet EU-land i en længere årrække, og dermed fortaber deres valgret, får mulighed for at deltage i europæiske og lokale valg i deres opholdsland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Mario Monti

(14. september 1995)

Ifølge artikel 8 B i EF-traktaten har enhver unionsborger, der har bopæl i en medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, valgret og er valgbar ved kommunale valg og ved valg til Europa-Parlamentet i den medlemsstat, hvor han har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne stat. Denne ret udøves med forbehold af de nærmere bestemmelser, som træffes af Rådet.

For at opfylde denne forpligtelse vedtog Rådet den 6. december 1993 direktiv 93/109/EF (¹) om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet og den 9. december 1994 direktiv 94/80/EF (²) om fastsættelse af de nærmere regler for valgret og valgbarhed ved kommunale valg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2367/95

af Brigitte Langenhagen (PPE)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(95/C 311/88)

Om: Bekendtgørelse om skibes sikkerhed/25 sømil

Den 1. juni 1984 trådte paragraf 52, stk. 1, i bekendtgørelsen om skibes sikkerhed (SchSV) i Tyskland i kraft. Dette stykke har følgende ordlyd:

»Passagerskibe og lystfiskerfartøjer, der ikke opfylder bestemmelserne i kapitel II-1 i bilaget til aftalen af 1974/88 eller denne bekendtgørelses bestemmelser må ikke overskride en afstand af ti sømil fra kystlinjen ved middelhøjvande.«

Denne begrænsning medfører, at drift af skibe, der udnyttes i erhvervsøjemed, nu til dels ikke længere er økonomisk mulig.

Der eksisterer ikke nogen tilsvarende begrænsning i andre EU-medlemsstater. Skibe fra andre medlemsstater kan sejle ud på Nordsoen indtil en afstand af 25 sømil. Der sker en konkurrencefordrejning.

1. Er SchSV og dens paragraf 52 forenelig med EU-retten?
2. Hvad agter Kommissionen at foretage sig mod konkurrencefordrejningen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Neil Kinnock

(27. september 1995)

Den pågældende regel om en maksimal sejlfafstand på ti sømil fra kysten for de pågældende fartøjers vedkommende er ikke i modstrid med fællesskabslovgivningen.

Da der ikke findes nogen fællesskabslovgivningen på området, kan medlemsstaterne godt fastsætte driftsmæssige begrænsninger for disse særlige kategorier af fartøjer, som opererer i bestemte områder inden for de pågældende landes territorialfarvande.

Kommissionen nærer den opfattelse, at den tyske bekendtgørelse ikke skaber nogen form for konkurrencefordrejning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2387/95

af **Roberta Angelilli (NI)**

til **Kommissionen**

(1. september 1995)

(95/C 311/89)

Om: Uregelmæssigheder i forbindelse med støttebidrag

Direktoratet for finanskontrol (GD XX) skal have været på inspektion hos Filas (finansforvaltningen i regionen Lazio) den 9. til 13. januar 1995 og ved den lejlighed have konstateret uregelmæssigheder i finansieringerne i tilknytning til mål nr. 2 i det regnskab, der blev forelagt i oktober 1994.

Kan Kommissionen oplyse, om det er muligt at få kendskab til resultatet af inspektionen og af indholdet i GD XX's beretning?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anita Gradin**

(25. september 1995)

Kommissionens stikprøver i forbindelse med strukturfondene foretages i overensstemmelse med artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88, ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93.

Kommissionen udarbejder på baggrund af resultaterne af disse prøver en fortløbig rapport, hvoraf en kopi sendes til Revisionsretten. Kommissionen følger resultaterne op sammen med den pågældende medlemsstats gennemførelsesorgan for at rette eventuelle fejl, uoverensstemmelser eller uregelmæssigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2390/95

af **Leen van de Waal (EDN)**

til **Kommissionen**

(1. september 1995)

(95/C 311/90)

Om: Cyperns asylpolitik

Jeg modtager fra tid til anden klager over cypriotiske myndigheders behandling af asylansøgninger:

1. Det seneste tilfælde vedrører Elias Salami, en iraner, som under sit studium ved universitetsinstituttet i Larnaca på Cypern konverterede til den kristne tro. Da han ikke havde nogen arbejdstilladelse, blev han arresteret den 16. juni 1995 og tilbageholdt på politistationen i Larnaca. Man meddelte ham, at han måtte forlade Cypern. Af frygt for sit liv valgte han som tidligere muslim ikke at vende tilbage til Iran, men via Athen at rejse til Tyrkiet. Indvandringsmyndighederne tvang ham imidlertid den 21. juni 1995 til at rejse til Iran. Siden da har man intet hørt til ham.
2. Flere kristne, som under golfkrigen flygtede fra Irak og Iran for via Cypern at emigrere til Canada, har mødt modvilje hos tjenestemænd i UNHCR.

Kan Kommissionen bekræfte disse oplysninger og undersøge, om denne praksis er i overensstemmelse med den cypriotiske regerings politik? Hvilke skridt agter Kommissionen at tage, for at ændre denne situation, bl.a. i lyset af dette lands eventuelle tiltrædelse af Den Europæiske Union?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Hans Van den Broek**

(5. oktober 1995)

Kommissionen havde ikke kendskab til det specielle tilfælde, det ærede medlem nævner, men efter forespørgslen har Kommissionen kontaktet Cyperns myndigheder om Elias Salami-sagen. Den har endnu ikke modtaget de nødvendige oplysninger fra dem.

Kommissionen har også sat sig i forbindelse med de cypriotiske myndigheder om deres asylpolitik, og de påpegede, at de fuldt ud overholder retsakterne vedrørende de internationalt anerkendte menneskerettighedsnormer, herunder også beskyttelse af flygtninge. Den cypriotiske regering minder om, at den er kontraherende part i 1951-konventionen om flygtninges retsstilling og den dertil hørende protokol af 1967. Den cypriotiske regering har sikret, at konventionsprotokollerne anvendes fuldt ud i den nationale lovgivning i overensstemmelse med artikel 169 i Republikken Cyperns forfatning.

Associeringsrådet EF-Cyperns seneste afgørelse om at indlede en »struktureret dialog« har ført til oprettelse af en særlig ramme for drøftelse af spørgsmål af fælles interesse

om bl.a. indenrigspolitiske emner, såsom asylpolitik. Kommissionen har til hensigt at følge dette spørgsmål på nært hold.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2428/95

af Nikitas Kaklamanis (UPE)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(95/C 311/91)

Om: Bøder til græske transportører

Toldkontoret i Rotterdam i Nederlandene har beregnet og opkrævet alt for høje bøder, told og afgifter af græske transportører med laster af cigaretter fra kendte handelsvirksomheder i Rotterdam beregnet til andre lande med TIR-kendingsmærket. Det påstår, at TIR-bestemmelsesstedets banderoler er forfalskede, og at cigaretterne derfor ikke føres ud af Nederlandene men bliver i landet.

I betragtning af at toldkontoret i Rotterdam ud fra afskibningspapirerne kender de nederlandske forhandlere, sælgere og eksportører, hvorfor forsøger det ikke hos den nederlandske befragter at finde frem til modtager og udlosningssted, og hvorfor kræver det ikke hos befragteren den eventuelle påstående underhandler stillet til ansvar, men dækker over denne eller andre ansvarlige toldembedsmænds overtrædelse og straffer udelukkende uskyldige og godtroende græske transportører, som udfører transporten i god tro?

Kommissionen bedes oplyse, om den er bekendt med problemet, og hvorledes den agter at løse det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti

(3. oktober 1995)

Kommissionen var ikke underrettet om de forhold, det ærede medlem nævner.

Den skal imidlertid minde om, at det gælder som hovedregel, at varer, der transporteres og er omfattet af et TIR-carnet, skal frembydes af transportøren på bestemmelsestedet. Manglende frembydelse af varerne på bestemmelsestedet bevirker derfor, at der skal betales told og andre forfaldne afgifter. Påførsel af falske stempler på TIR-carnetet udgør i øvrigt en alvorlig overtrædelse.

For at få belyst sagen til bunds har Kommissionen taget kontakt med toldmyndighederne i Nederlandene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2434/95

af Maartje van Putten (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(95/C 311/92)

Om: Mindreårige fanger i Honduras

1. Har Kommissionen kendskab til meldinger om

— at der i Honduras holdes snesevis af børn fængslet i celler sammen med voksne?

— at disse børn ikke er dømt og blot tilbageholdes ud fra mistanke?

— at disse børn har indgivet klager om voldtægt fra deres voksne medfangers side?

2. Har Kommissionen ligeledes kendskab til, at denne situation er i strid med artikel 37 i FN-konventionen om barnets rettigheder (1990), som også er underskrevet af Honduras' regering, og at den endda er i strid med artikel 122 i den honduranske grundlov, hvori det er fastlagt, at personer under 18 år ikke kan holdes fængslet?

3. Er Kommissionen rede til inden for rammerne af sit bistanðssamarbejde med Honduras at anmode de honduranske myndigheder om en forklaring i denne sag og at orientere Parlamentet om resultaterne deraf?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín

(29. september 1995)

Efter at være blevet gjort opmærksom af Parlamentet på, at mindreårige i Honduras tilbageholdes i samme celler som voksne, har Kommissionen gjort forestillinger over for de honduranske myndigheder for at bliver orienteret om rigtigheden heraf. Samtidig udtrykte den sin bekymring over en sådan situation.

I sit svar meddelte de honduranske myndigheder Kommissionen, at Honduras' højesteret havde været nødsaget til, på grund af manglende adækvat infrastruktur, at tillade at domfældte unge spærres inde i fængsler for voksne.

På grund af disse problemer anmodede de honduranske myndigheder om Kommissionens støtte i form af et samarbejde for at forbedre forvaringsforholdene for mindreårige. Kommissionen undersøger derfor i øjeblikket mulighederne for at intervenere på dette område.

I mellemtiden er denne ulykkelige situation ophørt og de unge er blevet overflyttet til det nye center for unge fanger, der netop er åbnet. Denne oplysning er blevet kræftet af Casa Alianza i dets åbne brev af 7. juli 1995 til den honduranske befolkning.

Mere generelt støtter Kommissionen allerede et projekt for gadebørn, hvor et af målene er at fremme børns rettigheder og bekendtgøre overtrædelser heraf. Dette projekt gennemføres af tre NGC: Casa Alianza, Compatir og Coipriden. Disse organisationer har stor erfaring i alt hvad der har at gøre med mindreåriges problemer.

I lighed med alle andre projekter vil delegationen i Mellemamerika og Kommissionen i Bruxelles følge afviklingen af projektet på nærmeste hold.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2435/95

af Maartje van Putten (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(95/C 311/93)

Om: Finansiering af værksteder i et center under Junta Nacional de Bienestar Social

1. Er det korrekt, at Højesteretten i Honduras i juni 1993 har modtaget 200 000 ECU fra Den Europæiske Union til indretning af værksteder i et center for børn under Junta Nacional de Bienestar Social?

2. Kan Kommissionen oplyse, hvad disse penge nøjagtigt er brugt til?

3. Er det korrekt, at en del af pengene er anvendt, men at det ikke er klart hvortil, og at den resterende del fortsat står på en bankkonto?

4. Er Kommissionen rede til at genoptage drøftelserne med de pågældende honduranske myndigheder om midlernes anvendelse, således at de anvendes til at forbedre de forhold, som mindreårige holdes fængslet under i Honduras?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**

(26. september 1995)

Kommissionen, som er opmærksom på nødvendigheden af at støtte programmer til fordel for børn i Honduras, godkendte allerede i 1993 et sådant projekt.

Men efter de forandringer, der har fundet sted i landet, og som følge af en forespørgsel fra de honduranske myndigheder om at få et specifikt samarbejde til fordel for kriminelle mindreårige, var Kommissionen tvunget til at omvurdere det oprindelige projekt for bedre at tilpasse det til de nye honduranske prioriteter.

Det er i denne forbindelse, at en ekspertmission er undervejs for med de honduranske myndigheder at drøfte spørgsmålet om en nyorientering af projektet til fordel for de kriminelle mindreårige, med henblik på at forbedre deres fængselsforhold.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2443/95

af Peter Crampton (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(95/C 311/94)

Om: Kommissionens anvendelse af rådgivningspaneler

Kan Kommissionen fremlægge en liste over alle de nuværende rådgivningspaneler, ekspertudvalg og andre lignende organer, som aflægger beretning til EU's institutioner?

Kan Kommissionen eventuelt fremlægge en liste over disse paneler og udvalg med angivelse af hvert enkelt generaldirektorat og kommissær, som de aflægger beretning til?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Santer**

(18. september 1995)

Kommissionen henviser det ærede medlem til den liste over udvalg, der findes i bilaget til del A i sektion III i Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1995⁽¹⁾. Kommissionen råder for øjeblikket ikke over andre lister med flere oplysninger om de nævnte udvalg.

⁽¹⁾ EFT nr. L 369 af 31. 12. 1994.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2459/95

af Carole Tongue (PSE)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(95/C 311/95)

Om: Beskatning af ikke fastboende personer med fast ejendom i Spanien

Britiske statsborgere, som har fast ejendom i Spanien, er i år blevet pålagt at betale en ny slags indkomstskat udover den formueskat beregnet af værdien af deres ejendom, som de har betalt i adskillige år. Den nye indkomstskat lader til at

være baseret på en anslået renteindtægt, som de i realiteten ikke har. Er Kommissionen klar over, at denne form for dobbeltbeskatning eksisterer, og mener Kommissionen, at dette efter omstændighederne er rimeligt?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Mario Monti**

(13. september 1995)

Kommissionen er vidende om den pågældende spanske beskatningsordning, som i øvrigt har været gældende i mange år, men hvis anvendelse er blevet skærpet i 1992 af de spanske myndigheder.

Ifølge den spanske skattelovgivning anslås den skattepligtige indkomst for en ejendom, der benyttes af ejeren, til 2 % af den justerede ejendomsskyldværdi. Bestemmelsen finder ensartet anvendelse på personer, der er bosiddende i Spanien, og på personer, der ikke er bosiddende.

Beskatningssatsen er fast og andrager 25 % for personer, der ikke er bosiddende. For bosiddende personer er der tale om den marginalsats for indkomstskat for fysiske personer, der anvendes på den samlede skattepligtige indkomst.

Denne forskelsbehandling med hensyn til beskatningssats skyldes det internationalt anerkendte og af de fleste medlemsstater anvendte beskatningsbegreb, ifølge hvilket bosiddende skattepligtige beskattes af deres samlede indkomst i hele verden og de ikke-bosiddende kun af den indkomst, som hidrører fra det pågældende land. I øvrigt svinger den spanske indkomstskattesats alt efter indkomstniveau mellem 18 % og 56 %, og den faste sats på 25 %, der anvendes på ikke bosiddende, synes således ikke urimelig høj.

For så vidt angår det ærede medlems påstand om, at der er tale om en reel indkomst for den skattepligtige, skal Kommissionen bemærke, at indkomstskat henhører under medlemsstaternes beføjelser. Det står dem derfor frit for at fastsætte de nærmere bestemmelser desangående. I den forbindelse skal det bemærkes, at andre medlemsstater (f.eks. Belgien, Italien, Nederlandene) også anlægger den betragtning, at det forhold, at en ejendom benyttes af ejeren selv, giver anledning til en skattepligtig indkomst.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende beskatningsordning udgør et retsbrud, mener Kommissionen, at det ikke er tilfældet ud fra gældende EF-ret. I øvrigt skulle der ikke kunne blive tale om dobbeltbeskatning af denne indkomst, eftersom indkomst fra fast ejendom ifølge de gældende beskatningsoverenskomster mellem medlemsstaterne altid udelukkende skal beskattes i den medlemsstat, hvor ejendommen er beliggende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2474/95

af Edward Kellett-Bowman (PPE)

til Kommissionen

(1. september 1995)

(95/C 311/96)

Om: EU-direktivet om pakkerejser

Kommissionen bedes oplyse, hvad der gøres over for regeringerne i Grækenland, Spanien og Italien som følge af deres manglende gennemførelse af direktivet om pakkerejser, og hvornår den regner med, at de pågældende regeringer vil gennemføre direktivet i fuld udstrækning?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Emma Bonino**

(2. oktober 1995)

Allerede da fristen for omsætning af direktiv 90/314/EØF udløb, indledte Kommissionen overtrædelsesproceduren i henhold til artikel 169/EF mod de medlemsstater, der ikke havde oversendt meddelelse om gennemførelsesforanstaltninger (Grækenland, Spanien, Irland, Italien).

Spanien og Italien har i mellemtiden meddelt Kommissionen, hvilke foranstaltninger de har truffet med henblik på gennemførelse. Kommissionen arbejder i øjeblikket med dette.

Grækenland og Irland har endnu ikke meddelt nogen gennemførelsesforanstaltninger. Overtrædelsesproceduren befinder sig på stadiet begrundet udtalelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2487/95

af Bernd Lange (PSE)

til Kommissionen

(6. september 1995)

(95/C 311/97)

Om: Budgetkonto B3-4110 — finansiel støtte til ikke-statslige organisationers projekter for integrering af vandrende arbejdstagere

Ovennævnte budgetkonto finder anvendelse på personer, der har forladt den medlemsstat, hvor de er statsborgere, og permanent eller midlertidigt slået sig ned i en af Fællesskabets medlemsstater (turister, studerende mm. ikke indbefattet), personer af udenlandsk herkomst, ofte henhørende til de såkaldte »etniske mindretal«, personer, der er rejst ind som indvandrere og efterfølgende har erhvervet statsborgerskab i den pågældende medlemsstat, samt disses børn (ofte

betegnet som »ardengenerationsindvandrere«) og endelig personer, der falder ind under betegnelsen »flytning« og »sigøjner«.

Er de etniske tyskere fra de tidligere tyske øst-områder (Aussiedler), der (senest) er migreret til Forbundsrepublikken Tyskland, også omfattet af denne definition, og — i benægtende fald — hvorfor ikke?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn**

(3. oktober 1995)

Kommissionen er indtil for nylig gået ud fra princippet om, at foranstaltninger til fordel for indvandrere, som er etniske tyskere, og som vender tilbage til Tyskland (Aussiedler og Spätaussiedler), ikke kan anvendes til en finansiel støtte inden for rammerne af budgetpost B3-4110. Fællesskabsinitiativet HORIZON, der blev iværksat i 1990 ⁽¹⁾, havde jo som mål at fremme den sociale og økonomiske integration af befolkningsgrupper af denne type (Ponti'erne i Grækenland og »Aussiedler« og »Spätaussiedler« i Tyskland). Det var således hensigtsmæssigt, at man undgik overlapninger.

To faktorer har imidlertid fået Kommissionen til at tage denne holdning op til ny vurdering. For det første er målgrupperne og udvælgelseskriterierne i HORIZON-delen af Fællesskabets nye initiativ på beskæftigelsesområdet blevet ændret ⁽²⁾. Endvidere har Kommissionen nu i nogle måneder modtaget et stigende antal ansøgninger om finansiel støtte til projekter, der skal støtte disse grupper, bl.a. »Aussiedler« og »Spätaussiedler«. Derfor er Kommissionen inden for de grænser, de finansielle muligheder sætter, rede til at tage projekter i betragtning, som støtter denne gruppe.

⁽¹⁾ EFT nr. C 327 af 29. 12. 1990, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. C 180 af 1. 7. 1994, s. 36.

Kan Kommissionen desuden oplyse, om den britiske regering har kendskab til de påståede brud på embargoen, og om den har undladt at leve op til sin internationale forpligtelse til at håndhæve den?

Er Kommissionen enig i, at ethvert brud på våbenembargoen mod Nigeria ville være til alvorlig skade for EU's fælles forsvars- og sikkerhedspolitik og kræve øjeblikkelige foranstaltninger mod den (de) medlemsstat(er), der har forsynet sig mod embargoen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af João de Deus Pinheiro**

(29. september 1995)

Gennem britiske parlamentariske menneskerettighedsgrupper er Kommissionen i juni 1995 blevet gjort opmærksom på, at Det Forenede Kongeriges myndigheder har udstedt en række våbenlicenser for salg til Nigeria.

Som det ærede medlem rigtigt anfører, udstedte Den Europæiske Union den 2. december 1993 et memorandum, hvori man opstillede en række restriktive foranstaltninger, som skulle anvendes på Nigeria, herunder indførelse af systematisk kontrol af alle nye ansøgninger om licens til udførsel af militært udstyr (sædvanligvis afslag). Men disse foranstaltninger har ingen bindende virkning for medlemsstaterne.

Kommissionen har ingen kompetence på dette område og kan derfor ikke foretage en undersøgelse af påståede våbensalg.

Men Kommissionen frygter, at de nuværende foranstaltninger ikke anvendes med tilstrækkelig strengthed og har derfor for nylig foreslået, at foranstaltningerne fra december 1993 skulle indgå i en retligt bindende fælles holdning om Nigeria.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2497/95

af Peter Truscott (PSE)

til Kommissionen

(7. september 1995)

(95/C 311/98)

Om: Britiske våbensalg til Nigeria

Er Kommissionen villig til straks at indlede undersøgelser vedrørende britiske firmaers påståede salg af våben til militærregimet i Nigeria i strid med den embargo, Den Europæiske Union indledte i december 1993?

Forlydender vil vide, at britiske virksomheder i strid med den af Unionens medlemsstater vedtagne embargo har leveret en række våben, herunder haubitsere, mortérer, tanks, raketter og udstyr til bekæmpelse af optøjer. Der skulle være tale om ca. 30 ordrer på forsvarsudstyr.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2501/95

af Amedeo Amadeo (NI)

til Kommissionen

(15. september 1995)

(95/C 311/99)

Om: Miljø

Under henvisning til den store indsats, som Den Europæiske Union gennemfører i alle medlemsstaterne på miljøbeskyttelsesområdet, og på baggrund af den italienske revisionsrets beretning om miljøministeriets aktiviteter sidste år, der viste en foruroligende stigning i restbeløbene trods de nedskæringer, der efter 1991 er blevet foretaget i midlerne til det kompetente ministerium (867 mia. lire i 1991 var nedskåret til 441 mia. lire i 1994) og endelig under henvisning til, at der ved slutningen af 1994 forelå samlede restbeløb på 3 636 mia. lire, hvoraf 48,5% (svarende til

1 764 mia. lire) udgjorde restbeløb for bevillinger, som var steget med 5,2% i forhold til foregående år, anmodes Kommissionen om en intervention med henblik på at kontrollere grundene til denne manglende udgiftsafhøvelse og med henblik på at tilvejebringe et kontrolsystem, som kan forpligte alle medlemsstater på dette område.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ritt Bjerregaard
(25. oktober 1995)

Det ligger uden for Kommissionens kompetence at behandle dette spørgsmål, som udelukkende sorterer under de pågældende nationale myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2505/95

af Amedeo Amadeo (NI)
til Kommissionen
(15. september 1995)
(95/C 311/100)

Om: Narkotikamisbrug (ecstasy)

Et meget foruroligende fænomen, som er ved at få et stadig større omfang i de italienske diskoteker og blandt de helt unge, er brugen af ecstasy.

Det europæiske overvågningscenter for narkotika og narkotikamisbrug anmodes om at redegøre for dette nye stofs oprindelse og sammensætning og at kontrollere, om det er sandt, at dette stof sælges frit i diskoteker og bodycentre, samt at undersøge, hvorvidt det er muligt at offentliggøre statistiske oplysninger om fænomenets udbredelse.

Kommissionen anmodes ligeledes om på baggrund af disse oplysninger at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for at forhindre ulovligt salg af dette stof og for at optræve handelen med dette narkotika.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Anita Gradin
(6. oktober 1995)

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel E-2032/95 af José Happart ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se side 29 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2506/95

af Amedeo Amadeo (NI)
til Kommissionen
(15. september 1995)
(95/C 311/101)

Om: Tuberkulose

I den seneste tid tales der i den italienske og internationale presse samt først og fremmest i specialiserede lægetidsskrifter på ny udførligt om tuberkulose, som i visse tilfælde igen er blevet en endemisk sygdom.

Det vil på baggrund af problemets omfang være hensigtsmæssigt, at Kommissionen overvejer muligheden for at undersøge de epidemiologiske oplysninger, og den anmodes ligeledes om at undersøge, om der rent faktisk er sket en stigning i tilfældene af tuberkulose i medlemsstaterne i de seneste år, samt tilrettelægge en kontrolforanstaltning (overvågningscenter) med henblik på koordineret og harmoniseret forebyggelse under Den Europæiske Union og i alle medlemsstaterne.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Pádraig Flynn
(2. oktober 1995)

Europa-Kommissionen er klar over, hvor stort et problem det er i visse medlemsstater, at antallet af tilfælde af tuberkulose har været tiltagende i den senere tid. Ifølge de informationer af epidemiologisk karakter, Kommissionen råder over, skulle denne stigning hovedsagelig søges i de vandrende befolkningsgrupper. Det vil dog være på sin plads at fortolke disse stigende tal med forsigtighed, fordi de kan skyldes en nyopstået interesse for denne sygdom, som giver sig udslag i en bedre registrering af tilfældene, så meget mere som definitionen af disse tilfælde ikke er ens overalt. Hvordan dette end forholder sig, findes der ikke i øjeblikket nogen overvågning af sygdommen tuberkulose organiseret på fællesskabsplan. Derfor har Kommissionen også i sin meddelelse om AIDS og visse andre smitsomme sygdomme ⁽¹⁾ placeret tuberkulose på en fremstående plads blandt de sygdomme, for hvilke der overvejes specifikke foranstaltninger på fællesskabsplan. I øvrigt fremgår dette klart af forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af en EU-handlingsplan om dette, som drøftes i øjeblikket, og Kommissionen vil ikke undlade at indlede aktioner på området, enten inden for dette fællesskabsprogram som følge af fremtidige forslag fra medlemsstaternes eksperter eller inden for rammerne af nettene til overvågning af smitsomme sygdomme i Europa, som vil blive gjort til genstand for en meddelelse og et forslag til Parlamentets og Rådets afgørelse.

⁽¹⁾ Dok. KOM(94) 413 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-2543/95

af Leonie van Bladel (PSE)

til Kommissionen

(12. september 1995)

(95/C 311/102)

Om: Den Europæiske Unions deltagelse i festlighederne i anledning af Jerusalems 3 000-års-dag

Kan Kommissionen bekræfte forlydenderne om, at Den Europæiske Union ikke ønskede at deltage i festlighederne i anledning af byer. Jerusalems 3 000-års-dag?

Kan Kommissionen i bekræftende fald redegøre for sin holdning og navnlig oplyse, på hvilket grundlag den nåede frem til en sådan beslutning, bl.a. i betragtning af den større åbenhed med hensyn til verdensreligionerne, der siden 1967 har været praktiseret i Jerusalem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Manuel Marín

(2. oktober 1995)

Det er rigtigt, at ambassadørerne fra Den Europæiske Unions medlemsstater holdt sig væk fra begivenhederne i anledning af »Jerusalem 3 000«. Kommissionen er enig med medlemsstaterne i den førte politik.

Den unilaterale og rent israelske karakter af Jerusalem 3 000-arrangementet afspejler ikke på rimelig vis byens religiøse og etniske pluralisme, og strider mod det standpunkt, der er gentaget i mange resolutioner fra FN's sikkerhedsråd⁽¹⁾, hvori Israel fordømmes for forsøg på at ændre byens status efter annekseren af den østlige del efter krigen i 1967. Den er også i strid med Den Europæiske

Unions holdning, som er forblevet uændret siden Det Europæiske Råds Venezia-erklæring i 1980:

»De Ni anerkender den særligt vigtige rolle, som spørgsmålet om Jerusalem har for samtlige parter. De Ni understreger, at de ikke anerkender noget ensidigt initiativ, der har til formål at ændre Jerusalems status . . .«.

(¹) Blandt andre 242, 252, 267, 298, 476 og 478.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2606/95

af Jesús Cabezón Alonso (PSE)

til Kommissionen

(27. september 1995)

(95/C 311/103)

Om: Strukturinvesteringer i Cantabria

Hvor store investeringer fra strukturfondene er der afsat til samfinansiering af projekter i Cabárceno-naturparken i den autonome region Cantabría (Spanien)?

Er betingelserne i forordningerne om strukturfondene blevet overholdt i forbindelse med nævnte investeringer?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Monika Wulf-Mathies

(19. oktober 1995)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at besvare spørgsmålet, og skal meddele resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til skriftlig forespørgsel E-1462/95 af José Barros Moura (PSE) til Kommissionen
(22. maj 1995)

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 222 af 28. august 1995)

(95/C 311/104)

Side 77, første spørgsmål til skriftlig forespørgsel E-1462/95 af José Barros Moura (PSE) til Kommissionen af 22. maj 1995 læses som følger:

»Hvilke skridt agter Kommissionen at tage for at forebygge ulovlig eksport af giftigt og farligt affald inden for EU i den form, som er blevet praktiseret af det tyske firma GRUNIG, der har brugt sin virksomhed i Bragança som dække?«
